

STEE

&GIRLS

YAZ 2026

AYRİS
SALCAN

İŞ DÜNYASINDA
GÜÇLÜ DURUŞ

SUE

&GIRLS

YAZ 2026

HARİKA
SANCI

***KUSURSUZ EBEVEYNLİK
İHTİYAÇ DEĞİL***

SHE

&GIRLS

YAZ 2026

SEVİL
TÜMKAYA

İHTİYACA GÖRE
İNGİLİZCE EĞİTİMİ
TESTPATH ACADEMY

S

WOMEN

GIRLS

YAZ 2026

*Dr. NİL
KESKİN*

***YENİ DÜNYA'DA EN YÜKSEK
TİTREŞİM: ÖZGÜNLÜK***

S

HE

E

&GIRLS

YAZ 2026

*SEZEN
ÖZEN*

*MALİ MÜŞAVİRLİK
SAYILARDAN İBARET DEĞİLDİR*

S

Y

E

&GIRLS

YAZ 2026

YAĞMUR
YUMURTACI

KONUŞAN
KADIN

S T E

YAZ 20

&GIRLS

FEYZA
CANIKLIOĞLU
ÇANAKÇI

BEDENİNİZDE UMUTLU
ÇOCUKLAR YAŞATIN

SHE

& GIRLS

YAZ 2026

Mine Baş
Mindful Movement
Kişisel Egzersiz eğitmeni

SHAY

YAZ 2026

*NIHAL
SERT*

*SPORDA
CİNSİYET
EŞİTLİĞİ*

SHE

&GIRLS

YAZ 2026

**PINAR
YILDIRIM**

**PINONUN
EKŞİ MAYASI**

S

YAZ 2026

E

& GIRLS

AYLİN
ÖZER
TEPE

**DUYGULARINIZI
MÜZİKLE GÜÇLENDİRİN**

STILE

&GIRLS

YAZ 2026

*BETÜL
VAREL*

MEDYADA
GÜÇLÜ DURUŞ

S T I L E

WOMEN'S

YAZ 2026

TalkyOnline

*DİLEĞİTİMİ VE YURT DIŞI
PLANLAMA MERKEZİ*

SİLE

&GIRLS

YAZ 2026

LouMoe

**İNANÇ ZARAFET VE
HATIRLAYIŞIN HİKAYESİ**

SUE

&GIRLS

YAZ 2026

GÜLÇİN
BAŞDEĞİRMEN

DOĞUM HARİTASI
BİR BÜTÜNDÜR

S

T

E

URLS

YAZ 2026

*AYFER
AYDIN*

***SAĞLIKLI BİR CİLT
DÜZENLİ BAKIMLA OLUŞUR***

QHE

&GIRLS

YAZ 20

*HANDE
YILDIZ*

*BİR DİLİN PEŞİNDEN
MADRID'E UZANAN HİKAYE*

S

YAZ 2026

ST

E

&GIRLS

***EKİN
KOŞAK***

***İMZA HÜCRENİZİ
TANIYIN***

SHE

&GIRLS

YAZ 2026

***Mai
Desing***

***GELENEKSEL ZANA ATIN
ESTETİK DÖNÜŞÜMÜ***

S

YAZ 2026

LE

& GIRLS

*GÜLNAR
BAKSHALIYEVA*

***AZREBAYCAN'IN
ÖNCÜ DİL EĞİTMENİ***

GELENEKSEL VE DİJİTAL MEDYA TEK BİR TIKLA PARMAĞINIZIN UCUNDA!

Ajans Press Technology, markanız hakkında tüm mecralarda yer alan haberleri **yapay zekâ** modülleri ile takip ederek her sabah size toplu haber sunumu yapıyor.

HAYALLERİN ÖTESİNDE

Her bireyin bir hayali vardır ya da hayal bile edemediği hayallerinin ötesi. Beklentiler olmasa hayatı yaşama anlamı kalmaz, idealler olmasa umudu çoğaltma amacı oluşmaz.

Bu sayımızda size kendi hikayemden söz etmek istiyorum. Okul yıllarımda İletişim Fakültesi'ni kazanıp gazeteci olmak ilk hayalimdi. O yaşların heyecanı ile son anda fikir değiştirmek de her gencin yaşamında yer alabilir. Ben de son anda Turizm ve Otel İşletmeciliğine merak sararak ilk eğitimimi bu alanda aldım. Çok şanslıydım ve mezun olunca bu alanda Türkiye'nin en değerli şirketlerinden birinde işe başladım. İstanbul'da yalnız yaşayan bir genç kız olarak kazancım da bu anlamda hatırı sayılırdı aslında. Ama yine de bir kez daha üniversite sınavına girmek istedim ve ne oldu dersiniz... İletişim fakültesini kazandım! İş hayatına çok iyi bir noktadan başlamam ve yaşam standartlarımı oldukça iyi bir konumda ilerlettiğim için yoğun düşünme sonucunda gazeteciliği okumamaya karar verdim. Açık öğretimle eğitimime 4 yıllık işletme mezuniyetiyle devam ederek iş hayatımda da emin adımlarla ilerlemeye devam ettim. Modaya olan ilgim ve tutkum her zaman güçlenerek devam ediyordu. Dönemin tüm dergilerini her ay takip ederdim ve stilim etrafımdakiler tarafından hayranlıkla karşılanırdı. Gel zaman git zaman karşıma bir gazeteci genç çıktı ve büyük bir aşk ile başlayan ilişki evliliğe gitti. Kurumsal iş hayatım bu süreçte devam etti ama her zaman moda ve kadına yönelik her şey benim ilgi alanımdan hiç çıkmadı.

Eşim emekli olunca kendi dergilerini kurma zamanı geldi ve biz şirketimizi kurduk. İlk dönemlerde kadın dergisinde çok aktif olmayarak ben de destekler vermeye başladım. Olumsuz bir durum sonucunda da bir anda kurduğumuz ikinci yeni şirketimizde yeni bir derginin tüm sorumluluğunu alıp bugünkü konumumu oluşturdum.

Her zaman kadınların güçlü olmasını desteklemem, bu anlamda her kadının hayatına da dokunmak istemem ve gerektiğinde elimden geleni ardıma koymamam, benim hayat felsefemdi. Bugün bu felsefeyi 'Hayallerimin Ötesinde' olarak adlandırdığım bu hikayemle gerçekleştirme mutluluğu yaşıyorum. Lifestyle olarak başladığımız yayın hayatımıza güçlü kadınlarımızı da ön plana çıkarma kararımızla devam ediyoruz.

Allah bize sağlık verdiği sürece, bu yayın siz kadınların gücüne güç katmaya devam edecek.

***Ve unutmayalım ki neyi isterseniz onu başarabilirsiniz, yeter ki isteyin ve yeter ki hayal edin.
Biz kadınlar, birbirimize destek olmaya tüm gücümüzle devam edeceğiz.***

Sedef Tosun

Genel Yayın Yönetmeni

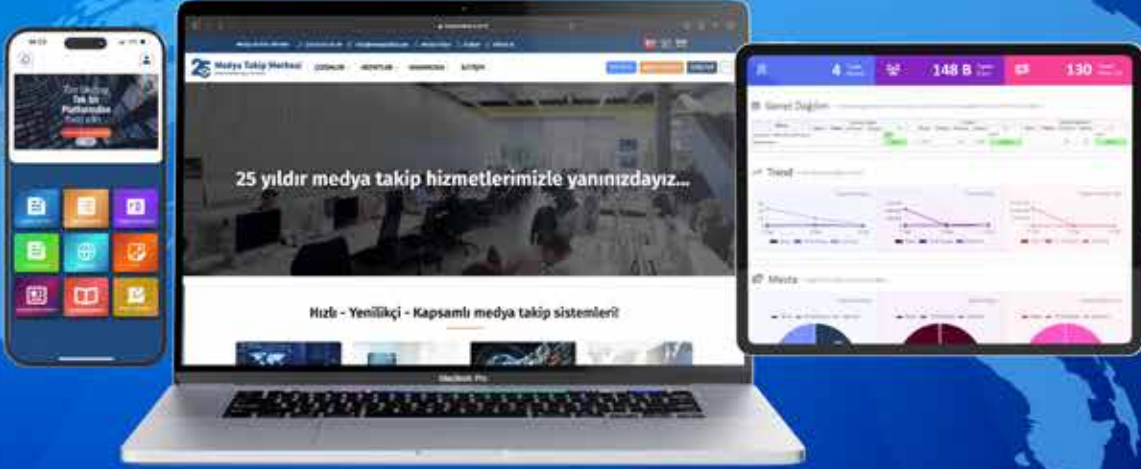
@sedef@msemedya.com

@sheandgirls

Dünyadan Haberiniz Olsun!

Global Medya Takip Hizmeti

Avrupa'dan Orta Doğu'ya uzanan geniş bir coğrafyada 25 yıllık deneyimle medya yansımalarınızı izliyor, hızlı analiz ve kapsamlı raporlamalarla size özel yenilikçi medya takip çözümleri sunuyoruz.

fibep amec

Medya Takip Merkezi
Media Monitoring & Analysis

0212 **442 30 00**
mtm@medyatakkip.com

içindekiler

YAZ 2026

SHE
&GIRLS

SHE AND GIRLS

YAYIN YÖNETMENİ

Sedef Tosun
sedef@msemedya.com

KREATİF DİREKTÖR

Eda Tanman
eda@msemedya.com

MODA EDITÖRÜ

Banu Çelik
banu@msemedya.com

İLETİŞİM VE REKLAM

Murat Tosun
info@msemedya.com

GÜZELLİK VE MODA EDITÖRÜ:

Ela Tosun

MSE MEDYA ADINA

İMTİYAZ SAHİBİ

Huriye Sedef Tosun (Sorumlu)

MSE Medya Yeni Adresi ve
İletişim Bilgileri yönetim yeri
Barış Mahallesi, Samsun
Caddesi, Makyol Yaşam Evleri,
B4 Blok, Kat 10, Daire 65
Beylikdüzü İstanbul.

İletişim: info@msemedya.com
Telefon: 0530 874 45 41

DAĞITIM: Dijital Yayın

YAYIN TÜRÜ: Yerel, süreli, aylık
Araba Habercisi Dergisi,
TC yasalarına uygun olarak
yayınlanmaktadır. Araba
Habercisi'nde yayınlanan
ilanların sorumluluğu ilan
sahiplerine aittir. Konular izinsiz
ve kaynak gösterilerek dahi
kullanılamaz.

25 GEÇMİŞTEN GÜNÜMÜZE
GEÇMİŞTEN GÜNÜMÜZE
İKONİK MODA PARÇALARININ
EVİRİMİ

37 İLHAM VERENLER

59 RÖPORTAJ
SAĞLIKLI BİR CİLT
DÜZENLİ BAKIMLA
OLUŞUR

Moda Geçmişten Günümüze

GEÇMİŞTEN GÜNÜMÜZE İKONİK MODA PARÇALARININ EVRİMİ

Moda dünyası, hızla değişen trendlerle dolup taşsa da bazı parçalar, yıllar boyunca gardıropların vazgeçilmezi olmayı başarır. Bunlar, yalnızca zamansız bir estetik sunmakla kalmayıp aynı zamanda geçmişten bugüne kadar modanın temel taşlarını oluşturan ikonlar haline gelmiştir.

Her dönem yeniden yorumlanan, kişisel stillere göre yeniden şekillenen ve modayı ileri taşıyan bu parçalar, moda tarihinin anlatılmamış hikayelerini gün yüzüne çıkarır.

Peki, bu zamansız parçaların ardında yatan sır nedir?

Hazırlayan: Dilan Kara

Küçük Siyah Elbise (Little Black Dress)

Küçük siyah elbise, 1920'lerin sonlarında Coco Chanel tarafından tasarlanarak moda sahnesine damgasını vurdu. O dönemde siyah, yalnızca yas rengi olarak kabul edilirken Chanel'in tasarımı, siyah elbiseyi zamansız ve şık bir seçenek olarak sundu. "LBD" (Little Black Dress) olarak anılmaya başlanan bu tasarım, zarafeti, gücü ve sadeliği aynı potada eriten bir ikon haline geldi. Günümüzde küçük siyah elbise ister işte, ister akşam davetlerinde her kadının kurtarıcısı olarak varlığını sürdürüyor. Audrey Hepburn'un "Breakfast at Tiffany's" filminde giydiği siyah elbise, bu parçanın evrensel cazibesini ve ikonluğunu bir kez daha kanıtlamıştı.

İşlevsellikten Zarafete

Trençkot, ilk olarak Birinci Dünya Savaşı sırasında Burberry tarafından İngiliz askerleri için üretildi. Bu dayanıklı, su geçirmez ve koruyucu giysi, zamanla savaşın tozunu üstünden silip günlük hayatın bir parçası oldu. Greta Garbo, Marlene Dietrich gibi sinemanın altın çağı yıldızları ve daha sonra 50'ler Hollywood'unun simgeleri olan kadınlar, trençkotun maskülen bir zarafet simgesi haline gelmesini sağladılar. Bugün trençkot, klasik bej renginden farklı desenlere ve kumaşlara kadar birçok formda karşımıza çıkıyor; ancak hala güçlü, gizemli ve sofistike bir duruşun simgesi olarak kabul ediliyor.

Saflığın ve Gücün Temsilcisi

Beyaz gömlek, modanın en temel parçalarından biri olarak kabul ediliyor. Yüzyıllardır erkek giyiminde yer alan bu parça, 20. yüzyılın ortalarından itibaren kadın modasında da yerini aldı. Yves Saint Laurent'ın 60'larda kadınları güçlendiren tasarımlarının başında gelen beyaz gömlek, maskülen zarafeti dışı dokunuşlarla buluşturdu. Günümüzde beyaz gömlek ister resmi ister rahat stillerde, her kadının dolabında bulunan ve kişisel tarzın anahtar parçalarından biri. Üstelik, her dönemde sadeliğiyle göz dolduruyor ve her yaşta insanın stil ifadesi olarak yeniden hayat buluyor.

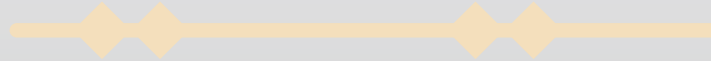
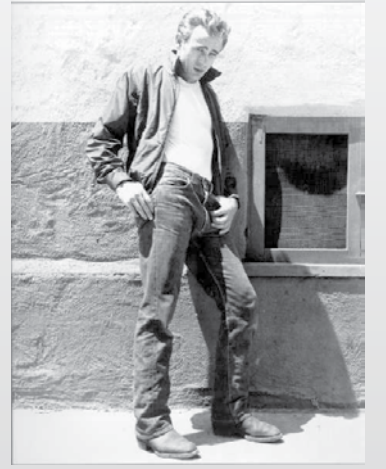
Asi Ruhun Sembolü

Deri ceket, 1950'li yıllarda Marlon Brando gibi ikonik isimlerin tercih etmesiyle popülerlik kazandı. James Dean ve Brando'nun giydiği deri ceketler, asi ruhun, gençliğin ve özgürlüğün sembolü haline geldi. O dönemde rock'n roll kültürüyle iç içe geçen deri ceket, 80'lerde punk akımının da etkisiyle yeniden bir yükseliş yaşadı. Günümüzde deri ceket, modanın en asi ve iddialı parçalarından biri olarak varlığını sürdürüyor. Klasik bir jean ve tişörtle kombinlenerek her mevsim stilin merkezine yerleşebiliyor ve zamana meydan okumaya devam ediyor.

İşçi Sınıfından Moda Sahnesine

Kot pantolonun hikayesi, 19. yüzyılda dayanıklı işçi kıyafeti olarak kullanılmasından bugünün moda ikonu haline gelmesine kadar uzanır. Levi Strauss tarafından işçiler için dayanıklı bir pantolon olarak tasarlanan kot, 1950'lerde gençlerin isyan sembolü haline geldi. James Dean'in "Rebel Without a Cause" filminde kot pantolon giymesi, bu parçayı gençlik kültürünün ayrılmaz bir parçası yaptı. Günümüzde kot pantolon, sokak modasından yüksek moda defilelerine kadar her yerde varlığını hissettiriyor. Skinny, mom jean, boyfriend ya da flare; tarzı ne olursa olsun, kot pantolon özgürlük ve konforun sembolü olmaya devam ediyor.

Zamansız Parçaların Geleceği

Modada kalıcı olmanın sırrı, zamansız bir zarafeti koruyabilmekte gizli. Bu ikon parçalar, zamansız olmalarının yanı sıra her dönemde yeniden yorumlanabilme esnekliğine sahipler. Günümüzde sürdürülebilir moda anlayışının öne çıkmasıyla birlikte, bu parçalar çevre dostu malzemelerle üretilerek modern dünyaya uyarlanıyor. Moda tasarımcıları, eskiyi yeniyile harmanlayarak hem nostaljik hem de yenilikçi bir tarz yaratıyor. Artık zamansızlık, yalnızca estetikle değil, aynı zamanda bilinçli tüketimle de ilişkilendiriliyor. Zamansız moda parçaları, sadece trendlerin değil, hayatın kendisinin de hızla değiştiği dünyamızda sabit kalan güvenilir dostlar gibi. Bu parçalar, modanın dönemsel akımlarını aşarak her dönemde kendini yeniden yaratabilme gücüne sahip. Zamansız bir parça, yalnızca şık bir giysi değil, aynı zamanda kişiliğin bir yansıması, bir hikâye anlatıcısı ve bir yaşam tarzıdır. Gardırobunuzda yer alan bir küçük siyah elbise ya da deri ceket, geçmişin anılarını taşıırken geleceğin modasına da ışık tutar.

İŞ DÜNYASINDA GÜÇLÜ DURUŞ AYRIS SALCAN

Nihal Sert

Aile şirketleri Salcan Grup ikinci nesil yöneticisi olarak başarılarından söz ettiren Ayrıs Salcan, şimdilerde güzellik sektörüne de adım atmaya başlıyor. İstanbul Florya’da yeni açacağı Makeup Stüdyo ve iş dünyasındaki güçlü adımlarını konuştuk.

“Benim için ikinci nesil olmak sadece mevcut düzeni devam ettirmek değil, onu geliştirmek anlamına geliyor.”

“Annem yeterli olduğuma inanmasaydı beni yönetici pozisyonunda görmek istemezdi.”

Röportaj: Banu Çelik

Öncelikle sizi biraz daha yakından tanıyabilir miyiz? Hem aile şirketindeki rolünüzü hem de girişimci kimliğinizi kendi cümlelerinizle nasıl anlatırsınız?

İş dünyasının içinde büyüdüm diyebilirim.

Annem hem mühendis hem de profesyonel bir bilirkişi ve kurduğu güçlü bir mühendislik-bilirkişilik ekibi var. Ben de zamanla bu yapının içinde aktif rol almaya başladım. Özellikle iş geliştirme, marka yönetimi ve yeni nesil bakış açısı tarafında katkı sağlıyorum. Açıkçası annem yeterli olduğuma inanmasaydı beni yönetici pozisyonunda görmek istemezdi. Bunun dışında farklı sektörlerde yeni projeler üretmeyi seven girişimci bir tarafım da var.

İkinci nesil yönetici olmak çoğu zaman hem büyük bir sorumluluk hem de önemli bir vizyon gerektiriyor. Siz aile şirketine dahil olduğunuz ilk dönemlerde nasıl bir bakış açısı ortaya koymak istediniz?

Benim için ikinci nesil olmak sadece mevcut düzeni devam ettirmek değil, onu geliştirmek anlamına geliyor. İlk dönemlerde özellikle daha kurumsal, daha görünür ve dijital dünyaya adapte olmuş bir yapı oluşturma bakış açısıyla ilerlemek istedim.

Salcan bünyesinde çalışırken geleneksel aile şirketi yapısıyla yeni nesil iş dünyasının beklentilerini nasıl dengelemeye çalışıyorsunuz?

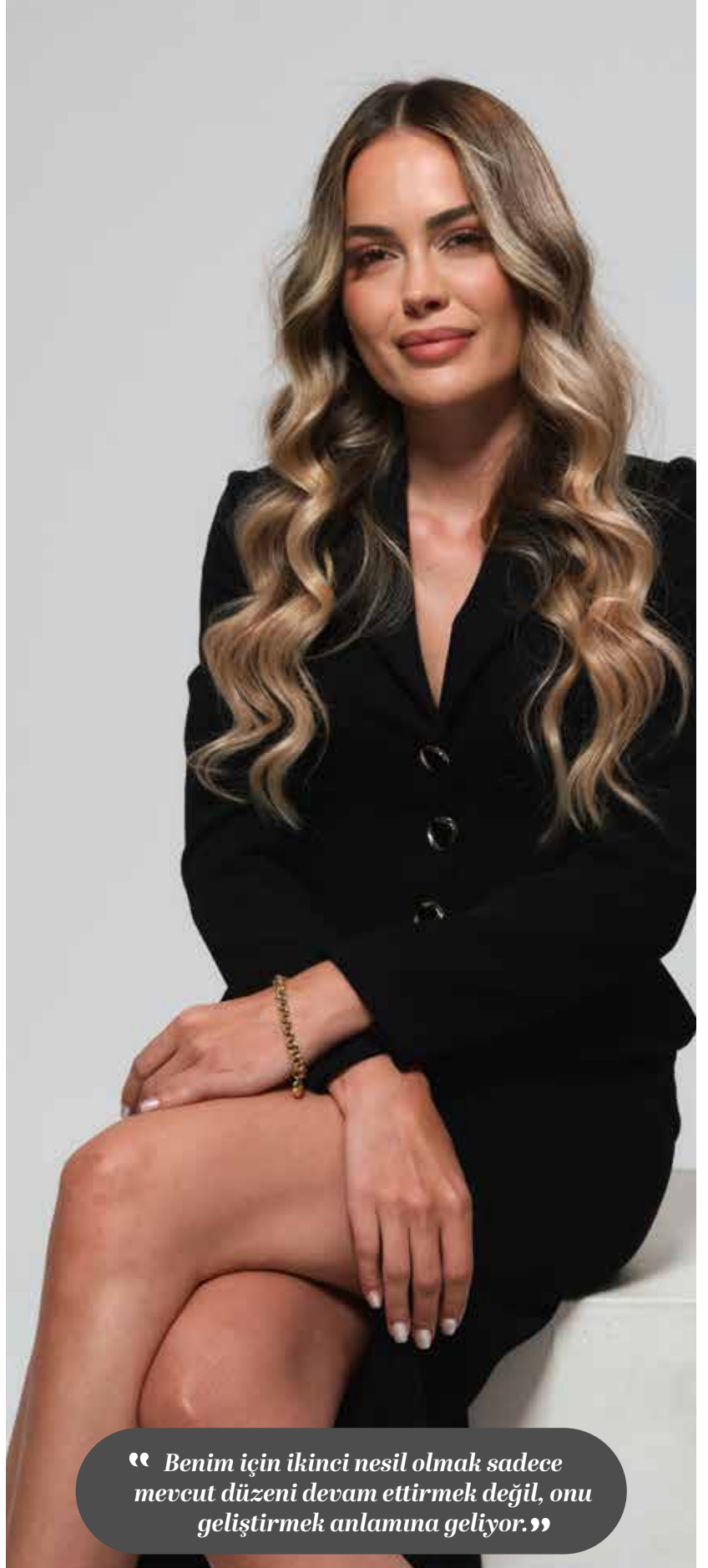
Geleneksel yapı güven ve tecrübe sağlıyor, yeni nesil iş dünyası ise hız ve yenilik istiyor. Ben ikisini dengeli şekilde birleştirmeye çalışıyorum. Özellikle dijitalleşme, marka yönetimi ve müşteri deneyimi tarafında daha modern bir yaklaşım benimsiyoruz.

Günümüzde kadın yöneticilerin iş dünyasındaki duruşu çok daha görünür hale geldi. Sizce bir kadın girişimciyi güçlü yapan en önemli özellik nedir?

Bence en önemli özellik kararlılık. Kadınlar aynı anda birçok şeyi yönetebiliyor. Bunun yanında sezgisel düşünme, kriz yönetimi ve disiplinli olmak da kadın girişimcilere büyük avantaj sağlıyor.

Güzellik ve bakım sektörüne, özellikle de Arya Bektaş Florya Makeup ortaklığıyla adım atmanız nasıl gelişti? Bu alana yatırım yapmaya sizi ne motive etti?

Arya aynı zamanda çocukluk arkadaşım. Yıllardır birbirimizin karakterini ve çalışma disiplini bilen iki insan olarak bu projede yollarımız birleşti. Güzellik sektörünün büyüyen ve güçlü bir alan olduğunu düşünüyorum. Biz de sadece bir Makeup Stüdyo değil, güçlü bir marka ve özel bir deneyim alanı oluşturmak istiyoruz.

“ Benim için ikinci nesil olmak sadece mevcut düzeni devam ettirmek değil, onu geliştirmek anlamına geliyor.”

“Biz sadece bir güzellik
merkezi değil, güçlü bir
marka ve
Özel bir deneyim alanı
oluşturmak istiyoruz.”

Sosyal medya artık markaların vitrini haline geldi. Siz hem kurumsal tarafta hem de güzellik sektöründe dijital g r n rl   n önemini nasıl değerlendiriyorsunuz?

Artık insanlar bir markayı ilk önce sosyal medyada görüyor. Bu yüzden dijital g r n rl  k markanın güveni ve algısı için çok önemli. Özellikle güzellik sektöründe doğru görsel dil ve g   l  bir marka kimliği büyük fark yaratıyor.

   hayatınızda sezgileriniz mi yoksa veriler mi daha baskın olur? Bugüne kadar sizi en çok geliştiren    deneyimi neydi?

Bence ikisi birlikte ilerlemeli. Veriler gerçekleri gösteriyor ama sezgiler de doğru zamanı ve doğru insanı hissettiriyor. Beni en çok geliştiren şey ise farklı sektörlerde deneyim kazanmak oldu.

Hem aile  irketi yönetimi hem de farklı sektörlerde girişimlerde bulunmak oldukça yoğun bir tempo gerektiriyor. Bu süreçte sizi motive eden şey ne oluyor?

 retmek ve bir fikrin büyüyüp ba anya dönüşmesini görmek beni motive ediyor. Aynı zamanda kadınlara ilham verecek projelerin içinde olmak da benim için çok değerli.

Güzellik sektöründe son dönemde sizi en çok heyecanlandıran trendler veya değişimler neler? Sizce kadınlar artık güzelliğe nasıl bir perspektiften bakıyor?

Kadınlara artık güzelliğe daha doğal ve bilinçli yaklaştığını düşünüyorum. İnsanlar sadece   lem değil, aynı zamanda deneyim ve kendini iyi hissetme duygusu satın alıyor. Bu dönüşüm sektörü daha kaliteli bir noktaya taşıyor.

She and Girls okurları için son olarak  unu sormak isteriz: Kariyer yolculuğunun başındaki genç kadınlara, özellikle kendi   n n  kurmak ya da aile   nine dahil olmak isteyenlere ne tavsiye edersiniz?

Öncelikle kendilerine güvenmelerini tavsiye ederim. Ba lamak için mükemmel zamanı beklemek yerine ilk adımı atmak çok önemli. Disiplinli, sabırlı ve öğrenmeye açık olduklarında kadınların ba aramayaca ı hiçbir şey olmadığını düşünüyorum.

   üretmek ve bir fikrin büyüyüp başarıya dönüşmesini görmek beni motive ediyor. Aynı zamanda kadınlara ilham verecek projelerin içinde olmak da benim için çok değerli.   

KUSURSUZ EBEVEYNLİK İHTİYAÇ DEĞİL

Çocuk kitapları, ebeveynlere yönelik köşe yazıları ile tanınan Yazar ve Yayınevi Kurucusu Harika Sancı ile çocukların dünyasını ve günümüz ebeveynlerinin ihtiyacı olan davranış biçimlerini konuştuk.

“Çocukların ihtiyacı olan şey kusursuz ebeveynler değil. Çocuklar en çok yanında sakin kalabilen, onu gerçekten dinleyen ve ona güven veren yetişkinlere ihtiyaç duyuyor.”

“Bazen tek bir cümle için saatlerce düşündüğüm oluyor. Çünkü o cümlenin bir yerde bir annenin, bir babanın ya da bir çocuğun kalbine dokunacağını biliyorum. Bu yüzden hızlı üretmek yerine, kalıcı etki bırakacak şeyler üretmeyi tercih ediyorum.”

“Bir yazının en büyük gücü, okura yalnız olmadığını hissettirmesidir.”

“ Yazdığım her kitabın içinde gerçek hayattan gelen bir duygu, gerçek bir çocuk ve gerçek bir iz mutlaka vardır. ”

Röportaj: Banu Çelik

B

iz bugün sizi tüm unvanlarınızın ötesinde, kelimelerle bağ kuran bir anlatıcı olarak tanımak istiyoruz. Yazmak, sizin için ne zaman sadece bir anlatım aracı olmaktan çıkıp, çocukların dünyasından yetişkinlerin hayatına uzanan edebi bir yolculuğa dönüştü? Sizi ilk kez elinize kalem almaya iten o saf, içsel motivasyon neydi?

Öncelikle bugün bu güzel dergide yer almak ve sorularınıza cevap vermek benim için gerçekten çok kıymetli. Yazmak benim hayatımda çok küçük yaşlardan itibaren vardı ama zamanla bunun yalnızca bir ifade biçimi olmadığını fark ettim. Çocuklarla çalışırken onların dünyasında gördüğüm duygular, kırılmalar, heyecanlar ve sessizlikler beni derinden etkilemeye başladı. Bazen bir çocuğun tek bir cümlesi, bazen gözlerinin içindeki bir eksiklik hissi uzun süre aklımda kalıyordu. Özellikle çocukların söyleyemediği duygular beni çok etkiliyordu. Çünkü bazen bir çocuk “İyiyim” diyor ama aslında sadece anlaşılacak istiyor. Ben de bunları unutmamak, görünür kılmak ve başka insanlara da hissettirebilmek için yazmaya başladım. Yazmak zamanla benim için yalnızca kendimi anlattığım bir alan değil, başkalarının da kendinden bir parça bulabildiği bir yere dönüştü. Bugün yazdığım her kitabın içinde gerçek hayattan gelen bir duygu, gerçek bir çocuk ve gerçek bir iz mutlaka vardır.

Çocukların dünyasına inen butik ve özenli kitaplar üretirken, bir de köşe yazarı şapkası takarak ebeveynlerin dünyasına adım attınız. Sizi kitap sayfalarından gazete/dergi köşelerine taşıyan, «Buradan da seslenmeliyim» dedirten o temel dürtü neydi?

Çocuklara yazarken hep onların iç dünyasını anlatmaya çalıştım ama zamanla gördüm ki çocukların yaşadığı birçok şey, aslında yetişkinlerin kurduğu dünyanın bir sonucu. Bir çocuğun kaygısı, içine kapanması, öfkesi ya da özgüveni çoğu zaman evde kurulan dil ile çok bağlantılı oluyor. Bu yüzden bir noktadan sonra yalnızca çocuklara değil, anne babalara da seslenmem gerektiğini hissettim. Çünkü bazen çocuğun ihtiyacı olan şey yalnızca onunla ilgilenmek değil, çevresindeki yetişkinin de kendisini yeniden fark etmesi oluyor. Gazete ve dergi köşeleri benim için tam da bu yüzden önemli hale geldi. Çünkü orada çocukların anlatamadığı duyguları yetişkinlere çevirebildiğimi hissediyorum. Bazen bir ebeveyn yalnızca bir cümleyle çocuğuna başka bir gözle bakabiliyor. Ben de tam olarak o dönüşümün bir parçası olmak istedim.

Yazar kimliğinizle çocuklara masallar fısıldarken, köşe yazarı kimliğinizle doğrudan yetişkinlere hitap ediyorsunuz. Bu iki farklı kitle arasında geçiş yaparken kaleminizin tonu, içsel sesiniz nasıl bir dönüşüm yaşıyor?

Çocuklara yazarken daha yumuşak, daha oyunlu ve daha hayal gücü yüksek bir dil kullanıyorum. Çünkü çocuklar doğrudan verilen bilgidan çok, hissettikleriyle bağ kuruyor. Onlara bir şey anlatırken daha sembolik, daha renkli ve daha sezgisel bir yol izliyorum. Mesela bir çocuğun korkusunu anlatırken bunu bazen bir bulutla, bazen bir renk ile, bazen de küçük bir karakter üzerinden anlatabiliyorum. Çünkü çocuklar kendi duygularını çoğu zaman bir hikâyenin içinde daha rahat fark ediyor. Yetişkinlere yazarken ise daha net, daha açık ve daha gerçekçi bir ton ortaya çıkıyor. Çünkü yetişkinler bazen hayatın içinde o kadar yoruluyor ki, onlara doğrudan dokunan cümlelere ihtiyaç duyuyorlar. Onların karşısına daha açık, daha sade ama daha güçlü bir dille çıkıyorum. Ama ister çocuklara yazayım ister yetişkinlere, benim için en önemli şey her zaman samimiyet oluyor. Çünkü insanlar en çok kendilerini gerçekten anlayan cümlelerle bağ kuruyor.

Köşenizde yazarken mesleki birikiminiz ne kadar devrede oluyor? Akademik bir doğruyu, sıradan bir okurun sabah kahvesine eşlik edecek o sıcak ve akıcı köşe yazısı diline çevirmenin sırrı nedir?

Yazarken mesleki birikimim elbette çok büyük bir yer tutuyor. Çünkü çocuklarla birebir çalışırken yalnızca teorik bilgi edinmiyorsunuz; gerçek hayatı görüyorsunuz. Bir çocuğun hangi cümlede içine kapandığını, hangi anda rahatladığını, hangi kelimelerin onu incittiğini gözlemliyorsunuz. Bu gözlemler de yazdığım her satırın temelini oluşturuyor. Bazen tek bir çocuğun verdiği tepki bile bir yazının çıkış noktası olabiliyor. Çünkü gerçek hayatın içindeki bir duygu, çoğu zaman en güçlü metni ortaya çıkarıyor. Ben akademik bilgiyi olduğu gibi aktarmaktan yana değilim. Çünkü insanlar ağır cümlelerden çok, kendilerini anlayan bir ses arıyor. Bu yüzden daha sade, daha sıcak ama yine de güçlü bir dil kurmaya çalışıyorum. Bir annenin sabah kahvesini içerken okuduğu yazıda kendinden bir şey bulması, “Ben de tam olarak bunu hissediyorum” diyebilmesi benim için çok önemli. Çünkü bazen bir yazının en büyük gücü, okura yalnız olmadığını hissettirmesidir.

Edebiyatta çok üretmekten ziyade “nitelikli ve derinlikli” üretmeyi seçen birisiniz. Köşe yazarlığının o periyodik, hızlı üretim gerektiren dinamiği ile kendi “ince eleyip sık dokuma” felsefenizi nasıl uzlaştırıyorsunuz?

Ben hiçbir zaman çok üretmeyi değil, gerçekten içime sinen işler üretmeyi önemsedim. Çünkü bazen tek bir cümle bile insanın hayatında çok büyük bir iz bırakabiliyor. Bu yüzden yazarken acele etmiyorum. Bir yazıyı ya da bir kitabı tamamlamadan önce onun duygusunun tam olarak yerine oturmasını bekliyorum. Benim için bir metnin güzel olması kadar, gerçek olması da çok önemli. Çünkü okur, samimiyetsizliği hemen hissediyor. Köşe yazarlığında daha hızlı bir tempo olsa da ben yine de her yazının içinde gerçek bir gözlem, gerçek bir duygu ve güçlü bir fikir olmasına dikkat ediyorum. Bazen tek bir cümle için saatlerce düşündüğüm oluyor. Çünkü o cümlelerin bir yerde bir annenin, bir babanın ya da bir çocuğun kalbine dokunacağını biliyorum. Bu yüzden hızlı üretmek yerine, kalıcı etki bırakacak şeyler üretmeyi tercih ediyorum.

Sadece masa başında değil; il ve ilçelerde sahada olduğunuzu biliyoruz. O yoğun imza günlerinde ebeveynlerin gözlerinde yakaladığınız kaygılar veya çocukların size verdiği tepkiler, köşe yazılarınıza nasıl ilham oluyor? Sahadan alıp köşenize taşıdığınız unutulmaz bir konu var mı?

Sahada olmak bana masa başında öğrenemeyeceğim çok şey öğretiyor. İmza günlerinde bazen bir çocuğun kitaba sarılışı, bazen bir annenin gözlerinin dolması bana yaptığım işin ne kadar önemli olduğunu yeniden hatırlatıyor. Özellikle ebeveynlerde çok yoğun bir yetersizlik hissi görüyorum. Her şeyi doğru yapmaya çalışıyorlar ama bu çaba onları çok yoruyor. Bir keresinde bir anne bana, “Ben çocuğumu çok seviyorum ama bazen onu anlamakta çok zorlanıyorum” demişti. Bu cümle beni çok etkilemişti. Çünkü aslında birçok anne babanın ortak duygusu tam olarak bu; çok seviyorlar ama nasıl yaklaşmaları gerektiğini bilemiyorlar. Çocuklardan aldığım tepkiler de benim için çok kıymetli. Bazen bir çocuk bana “Bu kitap-taki karakter benim gibi” diyor. İşte bu benim için çok büyük bir şey. Çünkü bir çocuğun kendisini bir hikâyenin içinde bulabilmesi, anlaşılmış hissetmesi çok değerli. Yazılarımın ve kitaplarımın önemli bir kısmı da tam olarak bu gerçek karşılaşmalardan besleniyor.

“Bir çocuğun kaygısı, içine kapanması, öfkesi ya da özgüveni çoğu zaman evde kurulan dil ile çok bağlantılı oluyor.”

“ Ben hiçbir zaman çok üretmeyi değil,
gerçekten içime sinen işler üretmeyi
önemsedim.”

Modern çağın ebeveynleri bilgi kirliliği içinde çok yorgun. Bir köşe yazarı olarak klavyenin başına geçtiğinizde, “Bugün mutlaka bu konuya parmak basmalıyım” dediniz, toplumda en çok kanadığını düşündüğünüz ebeveynlik yarası nedir?

Bence bugün ebeveynlerin en büyük yarası, sürekli eksik hissetmeleri. Sürekli yeni bilgiler, yeni yöntemler, yeni uzman görüşleri arasında sıkışıyorlar. Herkes daha iyi bir anne, daha doğru bir baba olmaya çalışıyor ama bu sırada kendi sezgilerini kaybediyorlar. Bir süre sonra çocuklarını dinlemek yerine, dışarıdan gelen sesleri dinlemeye başlıyorlar. Bu da hem ebeveynleri yoruyor hem de çocuklarla kurulan bağı zedeliyor. Oysa çocukların ihtiyacı olan şey kusursuz ebeveynler değil. Çocuklar en çok yanında sakin kalabilen, onu gerçekten dinleyen ve ona güven veren yetişkinlere ihtiyaç duyuyor. Ben yazılarımda en çok bu konuya dikkat çekmeye çalışıyorum. Çünkü bazen bir çocuğun hayatını değiştiren şey büyük kararlar değil, evin içindeki küçük bir cümle olabiliyor. “Seni anlıyorum”, “Yanımdayım” ya da “Birlikte çözeriz” gibi cümleler bazen bir çocuğun hayatında çok büyük bir yer tutabiliyor.

Çocuklar için ürettiğiniz Kitap Yolu ve Hikâye Patikası Defteri projeniz ve Masalın İçindeki Kokulu Renkler kitabınız büyük yankı uyandırdı. Bu çalışmaların çocuk dünyasında yarattığı o güçlü değişimi yetişkinlere anlatmak için köşenizi bir köprü olarak kullanıyor musunuz?

Evet, köşemi çoğu zaman bir köprü gibi kullanıyorum. Çünkü çocuklarla yaptığımız çalışmaların etkisini yetişkinlerin de görmesi gerektiğine inanıyorum. Kitap Yolu, Hikâye Patikası Defteri ve Masal’ın İçindeki Kokulu Renkler gibi çalışmaların çocuklarda yarattığı değişimi gördükçe, hikâyelerin ne kadar güçlü olduğunu daha iyi anlıyorum. Bazen bir çocuk bir kitabın içindeki karakterde kendisini görüyor. Bazen ilk kez bir duygusunu tanımlayabiliyor. Bazen de yalnız olmadığını hissediyor. Ben de köşe yazılarımda bunu anlatmaya çalışıyorum; bir hikâye bazen yalnızca okunmuyor, aynı zamanda iyileştiriyor. Çünkü çocuklar bazen anlatamadıkları duyguları bir karakter üzerinden anlatabiliyorlar. Bu yüzden yazdığım her kitabın içinde gerçek hayattan gelen izler olmasına çok dikkat ediyorum. Çünkü çocuklar kendilerine samimi gelen şeylerle bağ kuruyor.

Köşe yazıları okurla çok daha hızlı reaksiyona giren metinlerdir. Yetişkin okurlarınızdan, köşenizdeki bir yazı üzerine aldığınız ve “İşte bu köşenin amacı tam da buydu” dediğiniz sarsıcı bir geri dönüş oldu mu?

Evet, beni çok etkileyen geri dönüşler oldu. Bir annenin bana “Yazınızı okuduktan sonra çocuğuma kızmadan önce onu dinlemeye başladım” demesi benim için çok kıymetliydi. Çünkü bazen insanlar yalnızca farklı bir bakış açısına ihtiyaç duyuyor. Bir başka okurum ise “Yıllardır kötü bir ebeveyn olduğumu düşünüyordum, ilk kez yalnız olmadığımı hissettim” demişti. Bu tarz geri dönüşler bana yaptığım işin yalnızca yazmak olmadığını gösteriyor. Çünkü bazen bir yazı, bir evin içindeki dili değiştirebiliyor. Beni en çok etkileyen şeylerden biri de insanların kendilerini görmüş hissetmesi oluyor. Çünkü birçok anne baba aslında çok seviyor ama çok yoruluyor. Ve çoğu zaman bunu söyleyemiyorlar. Bir yazının onlara “Yalnız değilsiniz” hissini vermesi benim için çok değerli. İşte o zaman yaptığım işin gerçekten bir yere dokunduğunu hissediyorum.

Yıllar sonra dönüp köşe yazılarınızın arşivine baktığınızda, orada bugünün ebeveynleri ve çocuklarına dair nasıl bir “toplumsal röntgen” veya “zaman kapsülü” bırakmış olmayı hedefliyorsunuz?

Yıllar sonra dönüp baktığımda, yazılarımda bugünün çocuklarını ve ebeveynlerini bütün gerçekliğiyle anlatmasını isterim. Çünkü biz çok hızlı yaşayan, çok yorulan ve çok kaygılanan bir çağın içindeyiz. Çocuklar çok erken büyüyor, yetişkinler ise her şeyi yetiştirmeye çalışırken kendi duygularını erteliyor. Ben yazılarımda biraz da bu dönemin ruhunu kayıt altına almak istiyorum. İnsanların korkularını, sevgilerini, eksikliklerini, umutlarını ve birbirine tutunma çabasını anlatmak istiyorum. Çünkü yıllar sonra dönüp bakıldığında bir dönemi yalnızca yaşanan olaylar anlatmıyor. İnsanların nasıl hissettiği, neye tutunduğu ve neyi kaybetmekten korktuğu da o dönemin en önemli parçası oluyor. Ben de yazılarımla biraz bunu bırakmak istiyorum. Belki yıllar sonra biri dönüp baktığında, yalnız olmadığını hisseder ve “Biz böyle bir dönemden geçmiştik” der.

“Özellikle ebeveynlerde çok yoğun bir yetersizlik hissi görüyorum. Her şeyi doğru yapmaya çalışıyorlar ama bu çaba onları çok yoruyor.”

“Günümüzde ebeveynlerin en büyük yarası, sürekli eksik hissetmeleri. Sürekli yeni bilgiler, yeni yöntemler, yeni uzman görüşleri arasında sıkışıyorlar.”

Stil

İlham Verenler

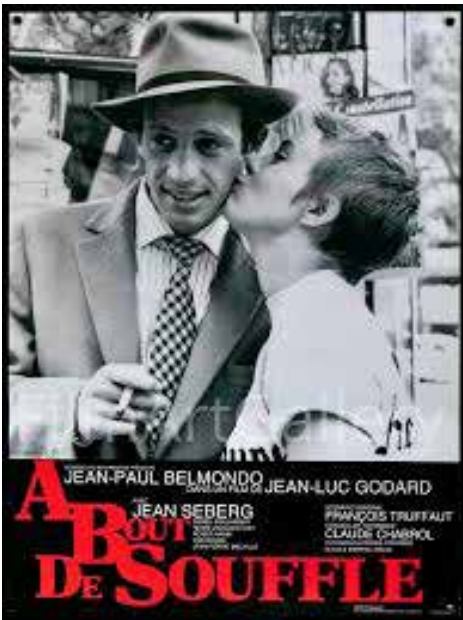

Nouvelle Vague, 1950'lerin sonlarında ve 1960'ların başlarında Fransız sinemasında yenilikçi bir akım olarak ortaya çıktı. Genç yönetmenler, sınırlı bütçelerle ve deneysel çekim teknikleriyle, günümüzde klasik olarak kabul edilen filmler ortaya koydular. François Truffaut, Jean-Luc Godard, Claude Chabrol, Agnès Varda ve Éric Rohmer gibi isimler, bu hareketin en öne çıkan yönetmenleri arasında yer alıyor.

Fransız Yeni Dalgası, sadece sinemaya değil, aynı zamanda moda ve stil anlayışına da etki etti. Filmlerdeki karakterlerin giyim tarzları, doğal bir zarafet ve şıklık yansıtıyordu.

FRANSIZ YENİ DALGASI'NIN MODA VE STİL ÜZERİNDEKİ ETKİSİ

Hazırlayan: Dilan Kara

A Bout De Souffle (1960)

Filmlerde sade ama etkileyici bir stil görüyoruz. Jean Seberg'in "À Bout de Souffle" (Serseri Aşıklar) filminde giydiği çizgili tişörtler ve kısa saç stili, özgün ve sade bir zarafet örneği. Basit beyaz tişörtler, çizgili üstler ve düz kesim elbiseler, bu dönemin temel parçaları arasında yer alıyor.

Fransız Yeni Dalgası, kadınların stilinde maskülen ve feminen parçaların dengeli kullanımını öne çıkarıyor. Catherine Deneuve, Anna Karina gibi ikonik kadın oyuncular, genellikle basit gömlekler, balıkçı yaka kazaklar ve sade elbiselerle zarif bir stil sergiliyor. Ayrıca, bu dönemde kadınlar ceketleri, şapkaları ve erkek takım elbisesi görünümünü feminen bir şekilde taşıyor.

Catherine Deneuve

Catherine Deneuve

Filmlerde sade ama etkileyici bir stil görüyoruz. Jean Seberg'in "À Bout de Souffle" (Serseri Aşıklar) filminde giydiği çizgili tişörtler ve kısa saç stili, özgün ve sade bir zarafet örneğiydi. Basit beyaz tişörtler, çizgili üstler ve düz kesim elbiseler, bu dönemin temel parçaları arasında yer alıyor

Fransız Yeni Dalgası, kadınların stilinde maskülen ve feminen parçaların dengeli kullanımını öne çıkarıyor. Catherine Deneuve, Anna Karina gibi ikonik kadın oyuncular, genellikle basit gömlekler, balıkçı yaka kazaklar ve sade elbiselerle zarif bir stil sergiliyor. Ayrıca, bu dönemde kadınlar ceketleri, şapkaları ve erkek takım elbisesi görünümünü feminen bir şekilde taşıyor.

Trençkot, Fransız Yeni Dalgası stiline vazgeçilmez parçalarından biridir. Bu klasik görünüm, günümüzde bile Fransız modası denildiğinde akla gelen ilk görüntülerden biridir.

Fransız Yeni Dalgası modası, abartıdan uzak, nötr ve sade bir renk paletiyle dikkat çekiyor. Siyah, beyaz, bej, gri ve lacivert gibi nötr tonlar; yalın ama şık bir etki yarattı. Monokrom giyinme ve pastel renklerin öne çıktığı bu dönem, abartısız bir zarafet anlayışını benimsemişti.

Fransız Yeni Dalgası stilinde ayakkabılar genellikle sade ve rahattı. Düz babetler, oxford ayakkabılar ve loafer, kadınların tercih ettiği zarif parçalardı. Şapka, gözlük gibi aksesuarlar, bu dönemin karakteristik unsurlarıydı. Ayrıca, şık ve zarif bir fular, hem erkek hem de kadın karakterlerin tarzını tamamlayan detaylardan biriydi.

Nouvelle Vague, hem sinemaya hem de moda minimalist ama cesur, özgür bir stil kazandırdı. Zamansız bir zarafetin temsili olan bu akım günümüzde kendine güvenen, basit ama özgür bir ifade olarak hala ilham kaynağı olmayadevam ediyor.

Koton X Sima
Tarkan Ekstra
Uzun Trençkot
Kruvaze

İpekyol Triko Kazak

Elle Shoes Bordo Deri Babet

YETENEĞE GÖRE DEĞİL, İHTİYACA GÖRE İNGİLİZCE EĞİTİMİ TESTPATH ACADEMY

Klasik İngilizce eğitiminde herkese aynı programın sunulmasının verimliliği sınırladığını fark eden İngilizce öğretmeni Sevil Tümkiye, bu yaklaşımı değiştirerek daha hedef odaklı bir sistem geliştirdi. Testpath Academy’de eğitim; writing ve speaking gibi beceri bazlı modüllere ayrılıyor, öğrenciler ihtiyaç duydukları alana ya da girecekleri sınava odaklanarak ilerliyor. Bu yaklaşım, klasik eğitim anlayışına alternatif güçlü bir model sunuyor. Tanımanızı öneririz. “Bilgi tek başına yeterli değil. Disiplin de tek başına doğru sonuca götürmeyebilir, çünkü yanlış şeyi disiplinle çalışmak sadece zaman kaybettirir. Bu yüzden yüksek skor alan öğrenciler genelde en çok çalışanlar değil, neye çalışması gerektiğini bilenlerdir.”

“Biz klasik bir kurs değiliz, bir yönlendirme sistemi kuruyoruz.”

❧ **Sistemim, öğrencinin İngilizcesini artırmaktan çok, var olan potansiyelini en doğru şekilde ortaya çıkarmasını sağlamak. Öğrenciler daha fazla çalıştıkları için değil, doğru yere odaklandıkları için ilerliyorlar. ❧**

Röportaj: Banu Çelik

KAPAK RÖPORTAJI

ncelikle sizi tanıyabilir miyiz? İngilizce öğretmenliğinden akademik sınav eğitmenliğine uzanan yolculuğunuzda sizi dönüştüren en kritik kırılma anı neydi?

İngilizce öğretmeni olarak başladım ve genel İngilizceyi hiçbir zaman bırakmadım. Ancak zamanla, en çok etki yarattığım ve en fazla keyif aldığım alanın akademik sınavlar olduğunu

fark ettim. Benim için asıl kırılma noktası, benzer seviyedeki öğrencilerin sınavda çok farklı sonuçlar aldığını görmektir. Bu farkın sadece dil bilgisiyle açıklanamayacağını o an net bir şekilde anladım. O günden sonra akademik sınavlara bakışım değişti. Bu süreci bir dil öğrenme meselesinden çok, doğru bilgiyi doğru yerde kullanma becerisi olarak görmeye başladım. Bugün yaptığım şey, öğrencinin İngilizcesini artırmaktan çok, var olan potansiyelini en doğru şekilde ortaya çıkarmasını sağlamak.

Testpath Academy'yi kurarken yola nasıl bir vizyonla çıktınız? Bugün geldiğiniz noktada bu vizyon ne kadar evrildi?

Testpath Academy'yi kurarken çıkış noktam oldukça netti: Her öğrenciye aynı programı sunan klasik kurs modelinin verimsiz olduğunu düşünüyordum. Çünkü her öğrencinin ihtiyacı farklı, ama sistem herkese aynı şeyi veriyor. Bu yüzden modüler bir yapı kurguladım. Öğrenci writing'de zorlanıyorsa sadece writing çalışmalı, speaking'de problem yaşıyorsa sadece oraya odaklanmalı. Gereksiz yükleri kaldırmadan, doğrudan ihtiyaca odaklanan bir sistem. Bugün geldiğimiz noktada vizyon aslında değişmedi, ama daha da netleşti: Biz bir kurs değiliz, bir yönlendirme sistemi kuruyoruz. Çünkü süreç bize şunu tekrar tekrar gösterdi: Öğrenciler daha fazla çalıştıkları için değil, doğru yere odaklandıkları için ilerliyorlar.

IELTS ve TOEFL gibi sınavlar sizce gerçekten 'akademik yeterliliği' mi ölçüyor, yoksa iyi bir sınav stratejisini mi ödüllendiriyor?

Bu sınavlar teoride akademik yeterliliği ölçmeyi hedefler, ancak pratikte ciddi bir strateji boyutu vardır. Çünkü ölçülen şey sadece dil bilgisi değil; o bilgiyi belirli bir format içinde, belirli bir süre baskısı altında ne kadar doğru kullanabildiğinizdir. Bunu en net şu örnekle görebiliriz:

Aynı seviyede İngilizceye sahip iki öğrenciyi düşünelim. Biri soruya doğrudan, net ve yapılandırılmış bir cevap verirken; diğeri aynı fikri daha dağınık ve kontrolsüz ifade ediyor. Dil seviyeleri benzer olmasına rağmen aldıkları skor ciddi şekilde farklı oluyor.

Writing bölümünde bu çok açık görülür.

Örneğin bir öğrenci şu şekilde yazabiliyor: "Technology is good because it helps people."

Bir diğeri ise aynı fikri şu şekilde ifade ediyor:

"Technology plays a crucial role in improving people's quality of life by enhancing efficiency and accessibility."

İki cümle de aynı fikri anlatıyor ama biri sınavın beklentisine çok daha uygun.

Aynı durum speaking için de geçerli.

Bazı öğrenciler çok iyi İngilizce biliyor ama soruya direkt cevap vermek yerine konu etrafında dolaşıyor. Oysa sınav, sadece doğru konuşmayı değil, doğru şekilde cevap vermeyi ödüllendiriyor.

Bu yüzden ben bu sınavları şu şekilde tanımlıyorum:

Bunlar sadece dil bilginizi ölçmez; o dili ne kadar stratejik ve kontrollü kullandığınızı ölçer.

Ve çoğu öğrencinin fark etmediği nokta şu:

Skoru artıran şey her zaman daha fazla kelime bilmek değil, bildiğini doğru formatta kullanabilmektir.

“Bunlar sadece dil bilginizi ölçmez; o dili ne kadar stratejik ve kontrollü kullandığınızı ölçer.”

“Skoru artıran şey her zaman daha fazla kelime bilmek değil, bildiğini doğru formatta kullanabilmektir.”

Akademik sınavlarda yüksek skor elde eden öğrencilerle diğerleri arasındaki temel fark sizce bilgi mi, disiplin mi yoksa doğru yönlendirme mi?

Üçü de önemli ama en belirleyici olan doğru yönlendirme. Bilgi tek başına yeterli değil. Disiplin de tek başına doğru sonuca götürmeyebilir, çünkü yanlış şeyi disiplinle çalışmak sadece zaman kaybettirir. Bu yüzden yüksek skor alan öğrenciler genelde en çok çalışanlar değil, neye çalışması gerektiğini bilenlerdir. Ben öğrencilerle çalışırken süreci önce netleştirmeye başlatıyorum. İlk olarak öğrencinin mevcut seviyesini ve en çok puan kaybettiği alanı analiz ediyorum. Çünkü herkesin eksiği farklı ve herkese aynı planı vermek süreci uzatıyor. Daha sonra odağı daraltıyorum. Örneğin bir öğrenci writing’de problem yaşıyorsa, genel İngilizceyi genişletmek yerine doğrudan writing üzerinden ilerliyoruz. Hangi task’ta zorlanıyor, problem fikir üretme mi, yapı mı, yoksa dil kullanımı mı—bunu ayırıyoruz. Aynı şekilde speaking’de de öğrencinin problemi “kelime bilmeme” değil, çoğu zaman cevabı yapılandırılmama oluyor. Bu noktada öğrenciye sadece ifade öğretmek yerine, nasıl düşünmesi gerektiğini gösteriyorum. Benim yaklaşımında amaç öğrenciyi daha fazla çalıştırmak değil, onu doğru noktaya odaklamak. Çünkü doğru yönlendirme olduğunda, öğrenci daha az çalışarak bile çok daha hızlı ilerleyebiliyor.

Özellikle writing ve speaking bölümlerinde adayların sıkça yaşadığı “ifade edememe” problemi sizce dil eksikliğinden mi yoksa düşünceyi organize edememekten mi kaynaklanıyor?

Bu problem çoğu zaman dil eksikliğinden değil, düşünceyi organize edememekten kaynaklanıyor. Öğrenciler aslında ne söylemek istediklerini biliyorlar ama bunu nasıl yapılandıracaklarını bilmedikleri için kendilerini ifade edememiş gibi hissediyorlar. Bu da zamanla “İngilizcem yetmiyor” algısını oluşturuyor. Örneğin writing’de aynı fikri biri dağınık ve basit şekilde ifade ederken, diğeri daha net ve yapılandırılmış bir şekilde aktarabiliyor. Fark çoğu zaman kelime bilgisi değil, fikri nasıl geliştirdiğini bilmek. Aynı durum speaking için de geçerli. Doğru yapı verildiğinde, öğrencinin akıcılığı çok kısa sürede değişebiliyor. Bu yüzden writing ve speaking bölümleri, büyük ölçüde bir dil testinden ziyade düşünceyi organize etme ve kontrollü ifade etme becerisini ölçüyor.

Sınav sürecinde motivasyon kaybı yaşayan bir öğrenciyi yeniden oyuna dahil etmek için sizin uyguladığınız en etkili yöntem nedir?

Motivasyon bu sürecin önemli bir parçası, ancak tek başına sürdürülebilir değil. Bu yüzden ben motivasyonu artırmaya çalışmaktan çok, öğrencinin odağını netleştirmeye odaklanıyorum. Çünkü birçok öğrenci motivasyonunu kaybettiğini düşünürken aslında neye çalışması gerektiğini net olarak bilmiyor. Bu belirsizlik de zamanla süreci zorlaştırıyor. Benim yaklaşımım şu oluyor; öğrenciyle birlikte durumu analiz edip, o an en çok fayda sağlayacak noktayı belirlemek. Yani “daha çok çalış” demek yerine, “şu an en doğru odak noktası ne?” sorusunun cevabını bulmak. Bu netlik sağlandığında, motivasyon genelde kendiliğinden geri geliyor. Çünkü öğrenci artık ne yaptığını ve neden yaptığını biliyor.

Türkiye’de İngilizce eğitimi uzun yıllardır tartışılıyor. Sizce sistemsel olarak en büyük problem nerede başlıyor?

Bence problem tek bir noktadan değil, birkaç temel eksenin birleşiminden başlıyor. İlk olarak, öğrenme sürecinde doğru tekniklerin yeterince öğretilmemesi. Öğrencilere çoğunlukla “ne” çalışmaları gerektiği söyleniyor ama “nasıl” çalışmaları gerektiği gösterilmiyor. Bu da süreci verimsiz hale getiriyor. İkinci olarak, ezber odaklı yaklaşım hâlâ çok baskın. Öğrenciler kelime listeleri, kalıplar ya da gramer kuralları öğreniyor ama bunları gerçek bir iletişim ya da üretim sürecinde kullanmayı öğrenemiyor. Bu yüzden yıllarca İngilizce çalışıp hâlâ konuşamayan ya da yazamayan çok fazla öğrenci var.

Bir diğer önemli problem ise ölçme ve geri bildirim eksikliği. Öğrenci nerede hata yaptığını ve nasıl gelişmesi gerektiğini net olarak göremediği için aynı hataları tekrar etmeye devam ediyor. Sonuç olarak sistem, dili bir beceri olarak geliştirmekten çok bir ders olarak öğretmeye odaklanıyor. Oysa dil, ancak doğru tekniklerle ve aktif kullanım üzerinden gelişir.

İyi bir İngilizce öğretmeni olmak ile öğrencinin hayatında gerçek bir fark yaratmak arasında nasıl bir fark var?

İyi bir öğretmen bilgiyi doğru ve anlaşılır şekilde aktarır. Ama gerçek fark yaratan öğretmen, öğrencinin yönünü değiştirir. Çünkü mesele sadece bir konuyu anlatmak değil; öğrencinin kendine olan bakışını da dönüştürebilmektir. Birçok öğrenci İngilizceyle değil, aslında kendi yetersizlik hissiyle mücadele ediyor. Bazen bir öğrencinin doğru bir cümle kurması, sadece dilsel bir gelişim değil; “ben yapabiliyorum” duygusunu ilk kez hissettiği an oluyor. Benim için gerçek fark tam olarak burada başlıyor. Öğrencinin sadece skorunu değil, özgüvenini de değiştirebildiğiniz noktada. Çünkü doğru yönlendirme sadece sınav sonucunu değil, öğrencinin kendine çizdiği sınırları da değiştirebilir. Ve çoğu zaman, o sınır değiştiğinde sadece İngilizce değil, öğrencinin tüm hayatı farklı bir yöne evriliyor.

Yapay zeka ve dijital öğrenme araçlarının yükselişiyle birlikte, klasik dil öğrenme yöntemleri sizce geçerliliğini yitiriyor mu yoksa dönüşerek devam mı ediyor?

Bence klasik yöntemler geçerliliğini yitirmiyor, ama ciddi bir dönüşümden geçiyor. Eskiden bilgiye ulaşmak zordu; bugün ise tam tersi bir problem var—bilgiye fazlasıyla kolay ulaşıyoruz. Öğrenciler istedikleri konuya saniyeler içinde erişebiliyor, örnekler görebiliyor, hatta yapay zeka üzerinden anlık geri bildirim alabiliyor. Bu durum öğrenme sürecini hızlandırıyor ama aynı zamanda yeni bir risk de oluşturunuyor; yönsüzlük. Çünkü çok fazla seçenek, doğru olanı seçmeyi zorlaştırabiliyor. Yapay zeka özellikle writing ve speaking pratiğinde çok güçlü bir destek sunuyor. Öğrenci anında alternatif ifadeler görebiliyor, hatalarını fark edebiliyor ve tekrar tekrar pratik yapabiliyor. Bu, geçmişe kıyasla büyük bir avantaj. Ancak burada kritik bir ayrım var: Yapay zeka içerik üretir, seçenek sunar ve süreci hızlandırır. Ama hangi bilginin ne zaman ve nasıl kullanılacağını belirlemek hâlâ bir yönlendirme meselesidir. Ben bu süreci şu şekilde görüyorum: Teknoloji öğrenmeyi kolaylaştırıyor, ama öğrenmenin kalitesini hâlâ öğrencinin yaklaşımı ve aldığı yönlendirme belirliyor. Bu yüzden klasik yöntemler tamamen ortadan kalkmıyor; daha seçici, daha stratejik ve teknolojiyle bütünleşmiş bir şekilde devam ediyor.

Yurt dışı hedefi olan ve akademik sınavlara hazırlanan bir adayın, rakiplerinden ayrışabilmesi için mutlaka yapması gereken “oyun değiştirici” hamle sizce nedir?

Bence ilk ve en kritik adım, hedefi netleştirmek. Çoğu öğrenci “yüksek skor almak istiyorum” gibi genel bir hedefle başlıyor. Oysa gerçek ilerleme, hedef somutlaştığında başlar. Hangi ülke, hangi okul, hangi bölüm ve hangi skor gerektiği netleştirmede, süreç de anlam kazanır.

Hedef net olmadığında çalışma da dağınık olur. Öğrenci her şeyi yapmaya çalışır ama aslında hiçbir şeyi derinleştiremez. Gerçek fark yaratan öğrenciler ise önce nereye gitmek istediklerini netleştirir, sonra o hedefe en kısa yoldan ulaşacak stratejiyi kurar. Bu noktada en büyük hata, süreci sadece “çok çalışmak” olarak görmek. Oysa önemli olan, doğru sırayla ve doğru önceliklerle ilerlemek. Benim gözlemim şu: Yüksek skor alan öğrenciler her şeyi yapanlar değil, neye odaklanması gerektiğini bilenlerdir. Ve çoğu zaman asıl sıçrama, daha fazla çalışmaya başladıklarında değil, hedeflerini netleştirip doğru yolu seçtiklerinde gerçekleşir.

“Benim yaklaşımında amaç öğrenciyi daha fazla çalıştırmak değil, onu doğru noktaya odaklamak.”

MODA

PLAJ STİLİ

Azure Club'dan kadın plaj giyiminde suyun estetiğiyle şekillenen zamansız şıklık

Bazı markalar yalnızca ürün tasarlamaz; bir yaşam hissi yaratır. Azure Club, kadın plaj giyimi koleksiyonuyla tam da bunu yapıyor. Suyun dinginliğinden, doğanın yalın zarafetinden ve Akdeniz'in ışığından ilham alan Azure Club, yaz stilini rafine bir sadelikle yeniden yorumluyor.

Türkiye'nin köklü dokuma mirasını sofistike tasarım anlayışıyla buluşturan Azure Club, kadın plaj giyimi koleksiyonuyla yaz stiline yeni bir soluk getiriyor. Doğadan ilhamla sade şıklığı, konforu ve sürdürülebilirliği merkezine alan marka, şehirle sahil arasında bir stil geçişi sunuyor.

Azure Club'ın kadın plaj giyimi koleksiyonu; kimono, elbise, şort-gömlek takımları ve tamamlayıcı parçalarla, yazın her anına zarafet katıyor. Hafif, nefes alabilen ve doğal içerikli kumaşlardan üretilen tasarımlar, sıcak havalarda maksimum konfor sağlarken minimal ve zamansız çizgileriyle dikkat çekiyor. Ayrıca Azure Club'ın özel peştemal ve plaj havluları, rafine bir şıklıkla plaj giyimi koleksiyonunu tamamlıyor.

MODA

PLAJ STİLİ

Sadeliğin gücü

Azure Club'ın tasarım yaklaşımı, gösteriştense uzak ama etkisi derin bir estetik anlayışına dayanıyor. Oversize kesimler, akıcı formlar ve nötr tonlar; modern kadının özgür, kendinden emin ve doğal duruşunu yansıtıyor.

Doğallık ve konfor ön planda

"Inspired by nature, created for comfort" mottosuyla hareket eden Azure Club, kadın plaj giyiminde doğallığı önceliklendiriyor. Denizli'de ustalıklı dokuma geleneğiyle üretilen koleksiyonlar, etik üretim anlayışı ve sürdürülebilir malzeme kullanımıyla öne çıkıyor. Kumaş seçiminden tasarım detaylarına kadar her aşamada kullanıcı deneyimi ve doğa dostu yaklaşım gözetiliyor.

Plajın ötesinde bir stil

Azure Club kadın koleksiyonu, sadece plajla sınırlı kalmayan bir kullanım alanı sunuyor. Kimonolar, elbiseler ve takımlar; sabah sahil yürüyüşünden ev konforuna ve tatil buluşmalarına kadar günün her anına adapte olabiliyor. Azure Club kadını; doğallığıyla dikkat çeken, çabası şıklığı benimseyen ve stilini zamana değil, hislerine göre şekillendiren bir profil çiziyor.

Modern kadının yeni yaz favorisi

Azure Club, estetik duyarlılığı yüksek, doğaya saygılı ve konforu önemseyen kadınlara hitap ediyor. Lüksü gösterişte değil, detaylarda arayan bir yaklaşım sunuyor. Her dikiş, her kumaş seçimi ve her form; bilinçli bir tasarımın sonucu olarak ortaya çıkıyor.

YENİDÜNYA'DA EN YÜKSEK TİTREŞİM: ÖZGÜNLÜK

*Kişiye özel yeni nesil wellbeing teknolojileri ve 4 beden hizalanması üzerine çalışan,
Altın Enerji Tekniği'nin yaratıcısı Dr. Nil Keskin anlatıyor...*

*“Bence yenedünyanın en büyük dönüşümü, insanların performans kimliklerinden çıkıp
kendi öz frekanslarıyla ve ruhsal amaçlarıyla hizalanmasıyla olacak. Yeni dünya,
maskelerinden ve gölgelerinden arınarak kendi gerçek frekansında yaşamayı hatırlayan
insanların dünyası olacak.”*

**“ Eski sinir sistemi ve eski tabularla yeni bir dünya kurulamaz,
bunlar insanı sadece bir kısır döngünün içinde bırakır. ”**

Röportaj: Banu Çelik

KAPAK RÖPORTAJI

Dr. Nil Keskin kimdir? Bize biraz kendinizden ve çalışmalarınızdan bahseder misiniz?

Tarihçi ve Davranış Bilimci olarak, cinsiyet eşitlikçi bir felsefe ile insan bilincinin yenedünyaya, yeni versiyonlarına adaptasyonu üzerinde çalışıyorum. Geliştirdiğim metodolojileri kitaplar, makaleler ve mobil uygulama teknolojilerimizle dünyaya yayan bir girişimciyim. Kurucusu olduğum Goddess ve Gent mobil sağlık teknolojileriyle, bugün binlerce kadının telefonunda dijital bir yaşam koçu ve wellbeing uygulama kütüphanesi olarak yer alıyor, kadın sağlığının psikosomatik sebeplerini ortadan kaldırmaya çalışıyoruz. Bugüne kadar Türkçe ve İngilizce 1000'in üzerinde dönüştürücü, şifa dolu meditasyon yazdım ve seslendirdim. Topluluğumuzla birlikte sürekli geliştirici eğitimler, içsel çalışmalar, wellbeing retreat'leri ve Yeni Dişil Okulu gibi organizasyonlarda buluşmaya devam ediyoruz.

"Eski kadın-erkek rolleri ve eski sinir sistemleri yeni dünyayı taşıyamıyor" diyorsunuz. Neden yeni bir kadın ve erkeğe ihtiyacımız var?

Tarih boyunca insanlık büyük dönüşümleri hep kriz dönemlerinde yaşadı. Bugün de sadece teknolojik değil, bilinçsel bir dönüşüm içindeyiz. Ve bu süreçten geçerken eksik bilgidен değil, sinir sistemimizin üzerindeki fazla eskimiş yüklerden ileri gidemiyor, hatta çöküyoruz. Buz dağının tepesindeki kronik stresin ve pek manyak hastalığın altında eski "Yaralı Dişil" ve "Yaralı Eril" taraflarımız var. Bunlar kolektif ataerkil yanlıgıların eseri; kurulu bir matrisin, bir illüzyonun sinir sistemi yüküyle yaşıyoruz. Yenedünyaya doğru giderken artık hastalıkları sadece batı tıbbının tedavi (curing) şekilleriyle değil, bilimsel temelli şifalanma (healing) teknikleriyle de hayatımıza almalıyız. Şifa ancak yaralarımızı ve gölgelerimizi öz şefkatle kabul edip, korku temelli yaşamdan sevgi temelli yaşama geçmekle mümkün olur.

Yaşadığımız bu süreç sadece bireysel bir kriz mi, yoksa kolektif bir dönemin eşliğinde miyiz?

Keskin bir çağ eşliğindeyiz. Son yıllarda insanlar aynı anda yoğun tükenmişlik, ilişkilerde kınımlar, aşırı zihinsel yük ve anlam arayışı yaşamaya başladı. Bugün sadece ekonomi değil; başarı anlayışı, kadınlık-erkeklik rolleri, hatta insanın bedenle kurduğu ilişki bile değişiyor. İnsanlar artık sadece "başarmak" istemiyor; daha dengeli, daha anlamlı, daha regüle bir yaşam arıyor. Thomas Kuhn paradigma kınımlarından, Eckhart Tolle ego merkezli bilinçten çıkıştan, Dolores Cannon ise dünyanın frekanssal bir dönüşüm dönemine girdiğinden bahseder. Bütün bu bilim insanları ve veriler bize yaşadığımız şeyin kolektif bir dönüşüm olduğunu gösteriyor.

Klasik yaklaşımlardan farklı olarak "Wellbeing Made Personal" (Kişiyi Özel Wellbeing) kavramını vurguluyorsunuz. Bunu açar mısınız?

Bugünün insanı her bilgiye ulaşabiliyor ama kopyala-yapıştır uygulamalarla ilerlediği için kafası karışıyor ve öz disiplin geliştiremiyor. "Wellbeing Made Personal" yaklaşımını çok önemsiyorum çünkü herkesin sinir sistemi, yaşam hikâyesi, duygusal yükleri ve beden hafızası farklıdır. Wellbeing artık tek tip bir reçete değil; kişinin kendi ritmini ve frekansını tanımasıdır. Gerçek sağlık, 4 beden (fiziksel, zihinsel, duygusal ve enerji beden) birlikte ve huzurlu çalışmasıyla başlar. Kişi çok sağlıklı beslenebilir ama zihni sürekli tehdit algısında, sinir sistemi alarmda

kalır. Bugün nörobilim ve travma araştırmaları da bunu destekliyor. Dr. Gabor Maté, Bessel van der Kolk ve Stephen Porges gibi isimlerin kanıtladığı gibi; beden duygusal yükleri taşır.

Bugünün kadınlarında gözlemlediğiniz en büyük sorun nedir? Kadınlar olarak çok yorulmuş, yaralı dişil ve eril enerjilere sahibiz. Birçok kadın artık güçlü görünüyor ama içeride sürekli tetikte. Küçük yaşlardan itibaren fazla sorumluluk almak, aşırı vericilik, herkesi taşımak ve duygularımızı bastırmak zorunda kaldık. Ben buna "yaralı dişilin maskülenleşmesi" diyorum. Doğamızda var olan erdemlilik yerine eylemselleşmeyle var olmaya çalıştık ve bu sinir sistemini çok yordu. Uyanışın dişil yönümüzde daha önce başlaması bu yüzden.

Sizce yenedünyanın en yüksek frekans hali nedir?

Özgünlük frekansı. Bence yenedünyanın en büyük dönüşümü, insanların performans kimliklerinden çıkıp kendi öz frekanslarıyla ve ruhsal amaçlarıyla hizalanmasıyla olacak. Yeni dünya, maskelerinden ve gölgelerinden arınarak kendi gerçek frekansında yaşamayı hatırlayan insanların dünyası olacak. İşte Goddess ve Gent ile sağlamaya çalıştığımız da 4 bedendeki ağırlıklardan hafifleterek bu frekansa yerleşmek.

Son olarak, sizi takip edenler bu yeni dünyaya kendilerini nasıl hazırlayabilirler?

Eski sinir sistemi ve eski tabularla yeni bir dünya kurulamaz, bunlar insanı sadece bir kısır döngünün içinde bırakır. Beden hâlâ alarm ve kaygı halindeyse dönüşüm kalıcı olmaz. Bu yüzden masterclass eğitimlerimizde ve uygulamalarımızdaki yolculuklarda üç aşamalı bir dönüşüm modeli üzerinde çalışıyoruz: Önce çözülme ve arınma, sonra yeniden hizalanma ve donanım gelişimi, en son ise yaratım ve yeniden doğuş. «Yeniden Doğuş Masterclass» ile katılımcılar eski kimliklerini şifalandırıp özgünlük kapılarını açarken, «Evrensel Aşk Masterclass» ile koşulsuz sevgi frekansını bedenlemeyi deneyimliyorlar.

MALİ MÜŞAVİRLİK SAYILARDAN İBARET DEĞİLDİR

Mali Müşavirlik sayılardan ibaret düşünülse de onun için sistem kurma ve problem çözme sanatı olduğunu vurgulayan, kariyerini dans, hayvan aktivizmi ile çok yönlü aktivasyonlarla pekiştiren Mali Müşavir Sezen Özen samimi açıklamalarda bulundu. “Sosyal medyada mali konuları anlaşılır kılmaya çalışmamın temel nedeni, finansal bilginin bir “ayrıcalık” değil, herkes için temel bir hak ve özgürlük aracı olduğuna inanmamdır. Özellikle kadın girişimciler için finansal okuryazarlık sadece bütçe yönetmek anlamına gelmez; ekonomik bağımsızlık, masada söz hakkı ve sürdürülebilirlik demektir.”

“Kariyer yolculuğum boyunca en büyük motivasyonum “çok yönlülük” oldu. Kendimi tek bir kalıba sıkıştırmayı reddettim. Mali müşavirliğin getirdiği analitik disiplini, dansın estetiğiyle, seyahat etmenin (bugüne kadar 92 ülke ve 6 kıta) kazandırdığı vizyonla ve aktivizmin getirdiği vicdani tatminle besledim.”

“ Mali Müşavir olarak kendime ait büromda
profesyonel kariyerimi sürdürüyorum. ”

Röportaj: Banu Çelik

KAPAK RÖPORTAJI

Öncelikle sizi biraz tanıyabilir miyiz? Mali müşavirlik mesleğine yönelme hikâyeniz nasıl başladı ve bugün yürüttüğünüz çalışmalar hakkında bize neler anlatabilirsiniz?

Üniversite mezuniyetim sonrası, 2004 yılında özel bir şirketin muhasebe departmanında çalışma hayatıma başladım. 2010 yılında yakın bir arkadaşım sınavlara hazırlanıyordu ve onun azmi karşısında ben de yapabilirim diyerek staj başlatma sınavına hazırlandım. Eskiden lise mezunlarının da aynı statüde çalışabildiği meslek ruhsatı için Lisans mezunu olmanın dışında staj başlatma sınavına girmeniz gerekiyor, sınavda başarılı olduğunuzda 3 yıl sürecek staj ve sonrası yeterlilik sınavında başarılı olursanız Mali Müşavirlik ruhsatına hak kazanabiliyorsunuz. Bu demek oluyor ki sınavlara ilk giriş hakkınızda başarılı olursanız lisans mezuniyeti sonrası minimum 4 yıllık süreç sizi bekliyor. 2014 yılında meşakkatli yolunu tamamlayarak ruhsatımı almaya hak kazandım. Mali Müşavir olarak kendime ait büromda profesyonel kariyerimi sürdürüyorum. İşimiz devamlı değişebilen mevzuata göre şirket kuruluşlarını gerçekleştirmek. Şirket kuruluşu sonrası oluşan tüzel kişiliğin varlığını devam ettirebilmesi için finansal tabloları, periyodlara göre beyannamelerinin hazırlanıp vergi borcunun yerine getirilmesi gibi süreçleri yönetiyoruz. Mali müşavirlik, dışardan sadece sayılar ve mevzuatlardan ibaret görünse de benim için her zaman sistem kurma ve problem çözme sanatı oldu. Eğitim hayatımda İşletme, Adalet Bölümü ve Beykent Üniversitesi'ndeki yüksek lisans Finans bölümü süreçleriyle çok yönlü bir akademik zemin inşa ettim. Sayıların arkasındaki insan hikâyelerini, girişimcilerin emeklerini ve o emeği korumanın formüllerini keşfettiğimde bu mesleğin benim yolum olduğunu anladım. Bugün yürüttüğüm çalışmaları sadece "defter tutmak" olarak tanımlamıyorum. Teknolojinin ve dijital dönüşümün getirdiği imkânlarla, danışmanlık süreçlerimizi daha dinamik, proaktif ve vizyoner bir yapıya kavuşturduk. İş dünyasının karmaşık vergi labirentlerinde girişimcilere rehberlik ederken, bir yandan da geleneksel mali müşavirliği modern dünyaya entegre eden projeler üretiyorum.

Sosyal medyada mali müşavirliği daha anlaşılır ve erişilebilir hale getiren içerikler üretiyorsunuz. Finansal okuryazarlığın özellikle kadın girişimciler için neden önemli olduğunu düşünüyorsunuz?

Sosyal medyada mali konuları anlaşılır kılmaya çalışmamın temel nedeni, finansal bilginin bir "ayrıcılık" değil, herkes için temel bir hak ve özgürlük aracı olduğuna inanmamdır. Özellikle kadın girişimciler için finansal okuryazarlık sadece bütçe yönetmek anlamına gelmez; ekonomik bağımsızlık, masada söz hakkı ve sürdürülebilirlik demektir. Bir kadın kendi işinin finansal dinamiklerine, kar-zarar dengesine ve yasal haklarına hâkim olduğunda, manipülasyonlara karşı korunaklı hale gelir. Sosyal medyada karmaşık vergi terimlerini, teşvikleri ve mali stratejileri basitleştirerek anlatarak kadınların korkularını yıkmayı ve onlara "Bu masada siz de varsınız ve bu dili konuşabilirsiniz" güvenini vermeyi amaçlıyorum.

Kendi işini kurmak isteyen kadınların vergi, şirket kuruluşu ve muhasebe süreçlerinde en sık yaptığı hatalar nelerdir? Bu konuda nelere dikkat etmelerini önerirsiniz?

Kendi işini kurma heyecanındaki kadınların vergi ve muhasebe süreçlerinde en sık düştüğü hataları şöyle özetleyebilirim: Şirket Kurulumunu Geciktirmek: Fatura kesmeden, resmîyet kazanmadan ticarete başlamak ve "işler büyüyece şirketleşirim" düşüncesi ciddi usulsüzlük cezalarına yol açar.

Kişisel ve Şirket Bütçesini Karıştırmak: Şirket kasasını kişisel cüzdan gibi kullanmak, nakit akışını ve işletmenin gerçek karlılığını görmeyi engeller.

Muafiyet ve Teşvikleri Kaçırarak: Genç girişimci destekleri, kadın girişimci istisnaları veya KOSGEB hibeleri gibi can suyu olacak destekleri süreç başında doğru planlamak büyük bir kayıptır.

Önerim şudur: İş fikriniz henüz kâğıt üzerindeyken, sadece bir muhasebeci ile değil, vizyonunuza ortak olacak bir mali müşavirle masaya oturun. Vergiyi bir yük değil, doğru planlanması gereken bir işletme maliyeti olarak görün. Aslında birçok röportajımda da belirttiğim gibi işletme kuracak, şirket açacak kişilerin hızlandırılmış bir işletme kursu alması gerekliliği ve bir eğitim belgesi ile şirket açabiliyor olmaları gerekmektedir. Ülkenin vergi kanunları ve uygulamalarından, işletme maliyetlerinden hiç bilgileri olmadığında çok zorluk yaşadıklarını düşünüyorum.

Profilinizde aktivist kimliğinize de yer veriyorsunuz. Aktivizm sizin için ne ifade ediyor? Toplumsal konularda farkındalık yaratmanın ve sorumluluk almanın hayatınızdaki yeri nedir?

Aktivizm benim için hayatın ta kendisidir; mesleğim veya hobilerim kadar kimliğimin ayrılmaz bir parçasıdır. Özellikle #sokakhayvanlarınsahipsizdeğil mottosuyla yürüttüğüm çalışmalar ve sokak canlılarının haklarını savunmak bana nefes aldıyor. Aynı zamanda sivil toplum kuruluşlarında (örneğin Proteo Derneği gibi yapılar bünyesinde) çocuk esirgeme kurumlarındaki çocuklara yönelik tiyatro ve sosyal organizasyonlar düzenleyerek toplumsal fayda sağlamaya odaklanıyorum. Toplumsal konularda farkındalık yaratmak benim için bir "görev" değil, bu dünyada kapladığımız alanın borcunu ödeme şeklidir. Sadece kendi hayatını güzelleştirmek yetmez; sesini çıkarmayan canlıların sesi olmak, çocukların yüzünü güldürmek ve adaletsizliğe karşı durmak insani sorumluluğumuzdur. Ayrıca Sokak hayvanlarının gereksinimlerini karşılamak için 2010 yılında %100 bağış olarak kaleme alınan "KOŞULSUZ SEVGİ" kitabının yazarıyım. Maalesef ülkemizde yıllardır süregelen sokak hayvanları sorunu dedikleri konu aslında uzun yıllardır (25/30 yıl) belediyelerde ayrılan bütçeleri sokak hayvanlarının "Aşılama, kısırlaştırma ve tedavilerinde" kullanılmamasıydı ve barınakların iyileştirmelerine harcanmıyordu. Eğer yıllardır doğru yönetilebilmiş olsaydı 2026 yılında bu sorunları konuşmuyor olacaktık. Bu konuda ne yapabilirim diye düşünürken 2023 Türkiye genel seçimlerinde İstanbul 3.bölge bağımsız milletvekili adayı olarak seçime katıldım. Kazanamadım ama çabaladım.

Kariyer yolculuğunuz boyunca size güç veren en önemli motivasyon kaynakları neler oldu? Mali müşavirlik alanında kariyer yapmak isteyen genç kadınlara hangi tavsiyelerde bulunursunuz?

Kariyer yolculuğum boyunca en büyük motivasyonum "çok yönlülük" oldu. Kendimi tek bir kalıba sıkıştırmayı reddettim. Mali müşavirliğin getirdiği analitik disiplini, dansın estetiğiyle, seyahat etmenin (bugüne kadar 92 ülke ve 6 kıta) kazandırdığı vizyonla ve aktivizmin getirdiği vicdani tatminle besledim. Dünyayı gezmek, farklı kültürleri görmek mesleki bakış açımı da özgüleştirdi. Mali müşavirlik alanında kariyer yapmak isteyen genç kadınlara tavsiyelerim:

Asla tek yönlü kalmayın: Sadece mevzuat bilmek sizi öne çıkarmaz. Dijital araçları, yapay zekayı, liderlik ve iletişim becerilerini heybenize koyun.

Kalıplara boyun eğmeyin: Finans dünyası eril bir dilin egemenliğinde gibi görünebilir; bu dili kendi bilginiz, zarafetiniz ve profesyonelliğinizle dönüştürün.

Network kurun ve paylaşın: Bilgiyi kendinize saklamayın. Paylaştıkça büyür, topluluk oluşturdukça güçlenirsiniz.

KONUŞAN KADIN YAĞMUR YUMURTACI

Hello Yağmur Teacher

Yabancı dil kültüründe “anlıyorum ama konuşamıyorum” tabusunu yıkan, İngilizce eğitiminde konuşmaya yönelik çok özel metodunu kullanan, İngilizce Öğretmeni – bir diğer adıyla- Konuşan Kadın Yağmur Yumurtacı ile dil eğitimi konusunda samimi bir röportaj gerçekleştirdik.

“Bazen dışarıda görenler konuş kadın siz değil misiniz diyor, metodumla anılmak da beni çok sevindiriyor.”

“Her zaman söylerim; bir şeyi istiyorsanız gidip alacaksınız...”

“ Amacım sadece İngilizce öğretmek değil, aynı zamanda öğrencilerimin kendilerini rahatça ifade edebilecekleri bir seviyeye ulaşmalarını sağlamak. ”

Röportaj: Banu Çelik

Ö

Öncelikle sizi tanıyabilir miyiz? HelloYağmurteacher kimdir, İngilizce öğretme yolculuğunuz nasıl başladı?

Öncelikle teşekkür ederim. Ben helloyağmurteacher, İngilizce öğretmeniyim ve aynı zamanda kendi eğitim markam olan 'HelloYağmurTeacher' üzerinden online dersler veriyorum. İngilizce öğretme yolculuğum aslında kendime öğretmekle başladı. İngilizce öğretmenliği çocukluk hayalimdi diyebiliriz. Hedefimi belirledikten sonra orta ve lise döneminde okul harici kurslar ve özel dersler olarak üniversitede de hedefim olan İngilizce öğretmenliği bölümünü okudum. Akıcı anlatım ve konuşma üzerine kendi kullandığım K-N-Ş metodu ile eğitim markam olan helloyağmurteacher ile online olarak bu metodu akıcı konuşmak ve İngilizce öğrenmek isteyen insanlarla paylaştım, halen bu yolculuğumuz devam etmekte. Konuş methodumun bu kadar çok sevilmesi beni mutlu ediyor. Bugün derslerimde klasik ezber yöntemlerinden ziyade, kodlamalarla öğrencilerime konuşmanın ne kadar kolay olduğunu gösterirken, öğrencinin aktif olduğu, gerçek hayatla bağlantılı ve özgüven kazandıran bir yaklaşım benimsiyorum. Şu anda öğrencilerim sayesinde her gün yeni hayatlarla tanışıyorum. Amacım sadece İngilizce öğretmek değil, aynı zamanda öğrencilerimin kendilerini rahatça ifade edebilecekleri bir seviyeye ulaşmalarını sağlamak. Her zaman söylerim; bir şeyi istiyorsanız gidip alacaksınız...

Sosyal medyada paylaştığınız kısa ve pratik İngilizce anlatımları oldukça dikkat çekiyor. Bu içerik formatını oluştururken nasıl bir ihtiyaçtan yola çıktınız?

Çok teşekkür ederim, evet bu kadar sevilmesi beni çok mutlu ediyor. Açıkçası bu içerik formatı tamamen bir ihtiyacı fark etmemle ortaya çıktı. Derslerimde öğrencilerimin en büyük probleminin "anlıyorum ama konuşamıyorum" olduğunu görüyordum. Bize daha pratik ama yazma ihtiyacını ortadan kaldıracak bir şey lazımdı, K-N-Ş metodu her konuda imdadımıza yetişti. Ben de şunu düşündüm: İnsanların ihtiyacı aslında saatlerce süren teorik anlatımlar değil, şu an kimsenin buna ihtiyacı yok. Zaten Türk milleti olarak pratik bir toplumuz. Hemen her şeyi kavrayabilecek zekaya sahibiz. Bu nedenle kısa, net ve hemen kullanabilecekleri kalıpları öğrencilerim çok sevdi. Sosyal medyada da herkesin dikkat süresi çok kısa olduğu için, bilgiyi sadeleştirip pratik hale getirmek gerekiyordu. Yani bir videoda tek bir yapı, birkaç güçlü kalıp ve mutlaka günlük hayattan bir kullanım, aynı derslerim gibi. İzleyen kişi videoyu kapattığında "Tamam, ben bunu bugün kullanırım" diyebilmeli. Aslında amacım sadece öğretmek değil, aynı zamanda bir alışkanlık oluşturmak. Bazen dışarıda görenler konuş kadın siz değil misiniz diyor, metodumla anılmak da beni çok sevindiriyor.

Videolarınızda özellikle 'günlük hayatta gerçekten kullanılan İngilizce' vurgusu öne çıkıyor. Sizce klasik eğitim sisteminin en büyük eksiği ne?

Bence klasik eğitim sisteminin en büyük eksiği demek yanlış bir dil olabilir. Sonuçta sistem de kendi içerisinde sonuçları analiz ederek evriliyor. Bizim değiştirmemiz gereken şey ise dili bir iletişim aracı olarak değil, bir 'ders' olarak öğretmesi. Yani öğrenciler yıllarca gramer öğreniyor, test çözüyor ama gerçek hayatta bir cümle kurmakta zorlanıyor. Aynı şeyi ben de yaşamıştım. YDS'den 88 alan birinin hazırlık atlama sınavında konuşma aşamasında kalması çok saçma değil mi? Ben kaldım. Ama YDS ile geçtim. Yani konuşamıyordum, ama sistem bunu görmedi. Çünkü sistem daha çok doğru-yanlış odaklı ilerliyor, iletişim odaklı değil. Bir diğer önemli eksik de öğrencinin pasif kalması ve ne yapacağını bilmemesi. Hiç bilmeyen öğrencilerim veya deneyip bırakmış öğrencilerim sanki önlerinde yıllar var gibi hissediyor. Burada bence eğitimle kurulan bağ ve açık iletişim öğrenciyi kurtarabilir. Ayrıca günlük hayatta gerçekten kullanılan dil ile öğretilen dil arasında ciddi bir fark var. Kitaplarda gördüğümüz birçok yapı ya çok resmi ya da gerçek hayatta nadiren kullanılıyor. Bu da öğrencinin "Ben bunu nerede kullanacağım?" demesine neden oluyor. Önemli olan bağ kurmak. Her dersimi hazırlarken mutlaka kendime şunu sorarım; öğrencim bu dersten çıktıktan sonra ne öğrenmiş olacak?

“Bazen dışarıda görenler konuş kadın siz değil misiniz diyor, metodumla anılmak da beni çok sevindiriyor.”

“Her dersimi hazırlarken mutlaka kendime şunu sorarım; öğrencim bu dersten çıktıktan sonra ne öğrenmiş olacak?”

Öğrencilerinizin en sık yaptığı hatalardan biri sizce “ezber” mi yoksa “konuşamama korkusu” mu? Bu bariyeri kırmak için nasıl bir yöntem uyguluyorsunuz?

Aslında ikisi de çok iç içe ama benim gözlemime göre en büyük problem ‘konuşamama korkusu.’ Ezber de var, ama asıl mesele öğrenci bildiğini kullanmaya cesaret edemiyor. “Yanlış söylersem ne olur?”, “Gramerim doğru mu?” gibi düşünceler öğrencinin sürekli kendini kontrol edip durdurmasına sebep oluyor. Bu bariyeri kırmak için derslerimde önce ‘hata yapmanın normal olduğu’ bir ortam oluşturuyorum. Öğrenciye şunu hissettirmek çok önemli: Burada mükemmel olmak zorunda değilsin, önemli olan iletişim kurabilmek. Çünkü dil, kusursuzluk değil, anlaşılabilirlik üzerine kurulu. Ve inanın kimse buna bizim kadar takılmıyor. Kullandığım yöntemlerde ise küçük ve yönetilebilir adımlar var. Örneğin:

- Önce kısa ve hazır kalıplarla başlıyoruz
- Sonra bu kalıpları genişletiyoruz (zaman, yer, detay ekleyerek)
- Ardından aynı yapıyı farklı senaryolarda tekrar ediyoruz

Buna ek olarak bol bol ‘konuşma tetikleyici’ aktiviteler yapıyorum. Yani öğrenci düşünmeden konuşmaya başlasın diye yönlendiren sorular, rol-play’ler ve günlük diyaloglar kullanıyorum. Bazen de beni kopyalamasını istiyorum. Ama en kritik nokta şu: Öğrenci konuşurken asla sürekli bölmüyorum. Önce kendini ifade etmesine izin veriyorum, sonra birlikte düzeltme yapıyoruz.

Zamanla öğrenci şunu fark ediyor: “Aslında konuşabiliyorum.” İşte o an özgüven geliyor ve süreç gerçekten hızlanıyor. Benimle çalışıp hiç sıfır olan bir öğrenci görmedim. Sadece bunu onlara göstermem gerekiyor.

İçeriklerinizde sade, hızlı ve akılda kalıcı anlatım dikkat çekiyor. Bu anlatım dilini bilinçli mi geliştirdiniz, yoksa süreç içinde mi oluştu?

Ben yapım gereği de böyleyim. Yani küçüklüğümde beri bir şeyleri kodlamam veya bir şeyle eşleştirmem gerekir ki aklımda kalsın. Bu alışkanlık zamanla benim öğretme stilime de yansıdı. Öğrendiğim bir şeyi sadeleştirmeden, bir mantığa oturtmadan ya da günlük hayatla bağdaştırmadan içselleştiremiyorum. Bu yüzden anlatırken de hep aynı yolu izliyorum. Karmaşık bir yapıyı alıp onu küçük parçalara bölüyorum, sonra bir kalıba yerleştiriyorum ve mutlaka gerçek hayattan bir örnekle destekliyorum. Öğrenci de o yapıyı bir “kural” olarak değil, bir “kod” olarak görüyor. Aslında öğrencilerimle aramdaki en büyük bağ da buradan geliyor. Çünkü ben de onlar gibi düşünüyorum: “Bunu nasıl daha kolay hatırlarım, nasıl daha hızlı kullanırım?” Bu bakış açısı sayesinde hem derslerde hem içeriklerde daha akılda kalıcı ve pratik bir sistem ortaya çıkıyor.

“Öğrenci konuşurken asla sürekli bölmüyorum. Önce kendini ifade etmesine izin veriyorum, sonra birlikte düzeltme yapıyoruz.”

“Anlıyorum ama konuşamıyorum” diyenler için sizin yaklaşımınız nedir? Bu noktada nasıl bir çalışma sistemi öneriyorsunuz?

Aslında bu cümleyi o kadar çok duyuyorum ki... “Anlıyorum ama konuşamıyorum.” Ve her seferinde şunu söylüyorum: Senin problemin İngilizce bilmemen değil, kullanmaman ve kendine güvenmemen! Çoğu öğrenci yıllarca gramer öğrenmiş oluyor ama hiç gerçekten konuşmamış. Yani beyin biliyor ama ağız alışık değil. O yüzden benim yaklaşımım çok net; önce konuştur, sonra düzelt. Derslerde uzun uzun konu anlatmıyorum. Direkt kullanılabilir kalıplarla başlıyoruz. Küçük, basit, güvenli cümleler... Öğrenci “tamam ben bunu söyleyebilirim” dediği anda zaten kapı açılıyor. Sonra bir bakmışız 2-3 ders sonra bile biz muhabbet ediyoruz. Aynı cümleyi biraz uzatıyoruz, detay ekliyoruz, farklı durumlara sokuyoruz. Ama en önemlisi sürekli konuşturuyorum. Hatta bazen öğrenciler diyor ki “Hocam çok konuşturuyorsunuz” :) ama zaten olay bu. Bir de şu var; çoğu kişi konuşmadan önce cümleyi kafasında mükemmel kurmaya çalışıyor. Ben buna izin vermiyorum. Düşün konuş sonra düzelt. Çünkü gerçek hayatta da böyle. Ve en kritik şey... rahatlık. Öğrenci kendini güvende hissetmezse asla konuşmaz. O yüzden derslerde hata yapmak tamamen normal, hatta gerekli. Onlar nasıl konuşursa ben de öyle konuşuyorum. Hatta bir keresinde yeni başlayan bir öğrencim dersten çıkınca bana sen de benim gibi konuşuyormuşsun, benim İngilizcem o kadar da kötü değilmiş demişti. Önemli olan da bu, öğrenciyle bir olduğumuzu ona hissettirebilmek. Kısacası benim sistemimde şöyle ilerliyoruz: Kodlarla mantığa oturtarak başla, konuş, hata yap, devam et. Zaten bir noktadan sonra öğrenci dönüp diyor ki “Ben konuşabiliyordum.” İşte o an her şey değişiyor.

Peki neden İngilizce öğretmenliği? Çocukluk hayaliniz miydi, sonradan mı gelişti?

İlkokul ikinci sınıfta bir İngilizce öğretmenim olmuştu. Ailemin de destekleriyle yıllarca aynı öğretmenle devam ettim, onu gözlemledim. Ve sonra ona ben büyüyünce sen olacağım dedim. Oldum da :), sadece online versiyonu. Eğer ailem dil eğitimine bu kadar önem vermeseydi, muhtemelen ben böyle bir yol seçmezdim. O yüzden hem anneme hem babama buradan da bir teşekkür etmek isterim. Bu süreçte bana her zaman inandılar ve güvendiler, onlar olmasa yapamazdım.

Sosyal medyada eğitim vermek ciddi bir disiplin gerektiriyor. İçerik üretirken belirli bir sistem veya plan dahilinde mi ilerliyorsunuz?

Her şeyi aşırı planlı yapmak çok benim tarzım değil. O kadar kontrolcü bir yapım yok. Mesajlar veya sorularda neler istenirse aslında o videoları çekiyorum. Bu da zamanla sosyal medyada öğrencim olan/olmayan kişilerle kurduğum bağ sonucu oluştu. Onlar ne isterse onu yapıyorum diyebiliriz. Her videoda da desteklerini görünce çok çok teşekkür ediyorum, hep diyorum iyi ki siz...

İngilizce öğrenmek isteyen ama motivasyonunu çabuk kaybeden kişiler için sizin ‘gerçekçi’ öneriniz ne olur?

Benimle tanışmak :) belki biraz iddialı oldu ama gerçekten öyle. Sadece klasik bir İngilizce öğretmeni olup ders verip çıktığımı düşünmüyorum. Bazen onların terapisti, bazen abla, bazen diyetisyeni, bazen cilt bakım uzmanı, bazen kankileri oluveriyorum. Telefonum gece olsa bile hiç susmaz. Hal böyle olunca da “eğer yapmazsam Yağmur Hoca üzülür” diye düşünüyorlar ki üzülürüm. Aramızdaki bağ kuvvetli olduğu için bizim motivasyonumuz pek düşmez, düşerse de ben hallederim :) öğrencilerime hep diyorum; derslere düzenli gelelim, her gün konuşalım, yapman gerekenler zaten bende, gerisini bana bırak.

“Hello Yağmur Teacher” markasını büyütürken hedefiniz ne? Online eğitim tarafında nasıl bir sistem kurmayı planlıyorsunuz?

Ben yıllardır aynı tarzda ilerliyorum. Bu yüzden de aslında başka eğitimler almak, kuruma dönüşmek gibi hedeflerim yok. Ben öğrencimi bilmeyi seviyorum. Örneğin pazartesi saat 15:00, “öğrencim şu an moladadır” diyebilmek bile beni mutlu ediyor. Bu yüzden de ben birebir daha kişisel olarak ilerliyorum. Bu şekilde bence daha verimli bir süreç oluyor, çünkü öğrenci kendini ait hissediyor, “hocam bu saatte neden bana yazdınız” diyen bile var, e uyumadın biliyorum.

BEDENİNİZDE UMUTLU ÇOCUKLAR YAŞATIN

Şiir, resim, müzik ve fotoğraf... Çok yönlü bir sanat pratiği olan sevgili öğretmenimiz Feyza Caniklioglu Çanakçı ile yeteneklerini ve eğitimdeki başarısını konuştuk.

“Bedeninizde, hep şiirler mırıldanan umutlu çocuklar yaşar ve siz o yüzden ya çokça çocuk ya da çok yorgun hissedersiniz. O seslere kulak vermekle geçer bir ömür. Ama içinde bitmeyen bir aşkla. Yaratana ve tüm dünyaya...”

“ Portreler yapmaya başladığım aylarda, eski gizli kahramanım resmin beni mutlu edebildiğini keşfettim. ”

Röportaj: Banu Çelik

Ö

Öncelikle sizi tanıyabilir miyiz? Çocukluğunuz, Trabzonlu olmanın sizde bıraktığı duygular ve maneviyatın hayatınızdaki yeriyile birlikte Feyza Caniklioğlu Çanakçı kimdir?

1976 yılının soğuk bir mart ayında, Karadeniz'in hoyrat ve ihtişamlı kültür beşiği şehri Trabzon'da doğdum. Trabzon'un merkez ilçesi Ortahisar'ın en karakteristik mahallelerinden Pazarkapı'da büyüdüm. Çocukluğum, tarihi Kale kapısı semtinin kale eteklerine uzanan, bahçeli bir evde geçti. Küçük bir avludan, kale üzerinde tüm ulaşılmazlığıyla çocukluğum boyunca bana göz kırpan pembe beyaz yaban güllerine hayranlığımıyla resmedilmiş bir öykü gibi hatırladığım bir evde... Denizlerin derin maviliğinde küçük öyküler biriktirdiğim bu kent... Maneviyatımın temel taşları... Kültürler beşiği bir şehrin kalbinde, beş taş oynadığım sokaklarında, erik ağaçlarına uzanan ellerimle çizdiğim, benim en renkli resmim bunlar belki de...

Başlangıçta psikoloji okumayı hedeflerken resim öğretmenliğine yönelmişsiniz. Bu kırılma noktası nasıl gelişti? Sanata yakınlığınızı ilk ne zaman fark ettiniz?

Sırasıyla Trabzon İskenderpaşa İlkokulu, bugünkü adıyla Trabzon Kanuni Anadolu lisesi ve Trabzon Fatih Eğitim Fakültesi Resim- İş Öğretmenliği. Hayatıma yön veren canım ilkokul öğretmenim Sevgili Sezer Yıldız. Onun rehberliği ve tükenmeyen örnek azmiyle, sevgisiyle güzelleşen ilkokul yıllarımdan sonra Trabzon Anadolu Lisesi'ni kazandım. Yaşamımda çok önemli izler bırakan bir yedi yılı da ömre yazılan anılar gibi canım okul arkadaşlarım ve kıymetli öğretmenlerimle paylaştım. Sonrasında kendimi, çocukluk yıllarımdan beri ruhuma hep yakın bulduğum psikoloji alanında planlar yaparken buldum. Çok yüksek puanlı üniversitelere inatla giriş çabalarım, 3. yıl deneyişimle son buldu. Bir boşluğun ortasındaiken, portreler yapmaya başladığım aylarda, eski gizli kahramanım resmin beni mutlu edebildiğini keşfettim. Yeteneğimin keşfi çok da sürpriz değildi, sadece bu yanıma görmezden geldiğimi fark ettiğim zamanlardı bu yıllar.

Şiir, resim, müzik ve fotoğraf... Çok yönlü bir sanat pratiğiniz var. Bu disiplinler yaşamı anlamlandırma sürecinizde nasıl bir rol oynuyor?

Yaşamda birçok tanımsızlıkla karşı karşıyayız çoğu kez. Oysa içimizdeki dengelerin bozulduğu anlarda elimizden tutacak bir şeylerimiz olmalı. Bize nefes olan, bize dair ayrıntılarla, belki yokluklarla adam ettiğimiz. Şiir yazarken kendimin gizli kapılarına ulaşıyor gibiyim. Tüm düşler benimmiş ve dünyanın en keyifli insanıymışım gibi hissediyorum. Geceler ve gündüzler hep benimmiş gibi geliyor. Özellikle serbest ölçülerle yazsam da bütününde dikkat ettiğim hece ölçüleri oluyor mutlaka. Etkileyici başlangıç ve sonlarla yazmayı çok seviyorum. Özellikle bitiriş dizeleri benim için çok önemli. Yazarken müzikle birleştiğinde de bence çokça anlam kazanıyorlar. Müziğin, yaratıcılığı da hassasiyetleri de hayata yüklenen anlamları da katbekat artırdığını düşünüyorum. Müziksiz hiçbir sanatın duygusunu, felsefesini derinden hissedemeyiz bence. Bizi o estetik kaygılara çağırın hep müzik olmuştur.

“Şiir yazarken kendimin gizli kapılarına ulaşıyor gibiyim. Tüm düşler benimmiş ve dünyanın en keyifli insanıymışım gibi hissediyorum.”

“Yüksek çözünürlüklü fotoğraflarımdan oluşturduğum dijital tasarımlarla ilk kez pandemi döneminde buluştum.”

O yoksa hep bir eksiktir duygu. Resim sanatında işlevselliği olan her yapı, fotoğraf sanatında da karşımıza çıkıyor; çünkü ortak sesimiz olan sanat, aynı nehirde yıkanmış ruhları buluşturuyor. Yakaladığınız her an fotoğraflarınızda sizi anlatıyor aslında. Durgun bir çehre, acının her hali, kentin arka sokakları konularınız olabiliyor. Sanat aşkı içinizde ya vardır ya da hiç olmamıştır. Bedeninizde, bu nedenle hep şiirler mırıldanan umutlu çocuklar yaşar ve siz o yüzden ya çokça çocuk ya da çok yorgun hissedersiniz. O seslere kulak vermekle geçer bir ömür. Ama içinde bitmeyen bir aşkla. Yaratana ve tüm dünyaya...

Görsel sanatların özellikle çocuk gelişimi üzerindeki etkilerini nasıl değerlendiriyorsunuz? Bir eğitimci olarak bu alandaki gözlemlerinizi neler?

Görsel Sanatlar çok geniş bir yelpaze. Sanatın insanı bütünleyen yönlerini her şeye aç bir çocuğa bilişsel yöntemlerle sunmak biraz sabır ve zaman isteyen bir süreç. O doyunluğa erişmesine önce fırsatlar vermeli. Düşlemekle, hissettiklerini anlamlandırmasına ortam sağlamalı. Bu kesinlikle başlarken didaktik olmamalı. Onu tamamlayan her duygunun zaman içinde bir karşılığı olacaktır. Sanatta resim, çocukların el-göz koordinasyonunu, ince motor becerilerini, zamanla soyut kavramları somuta çevirme yetisini geliştirir. Sanatın insanı dönüştüren o büyüklüğü hali, çocuğun kendini keşfiyle de çok orantılı. Onların algıları hep çok açıktır. Nesnel olan her ne varsa aslında, zihinlerinde oluşturdukları farklı dünyalara doğarlar. Yorumları karmaşık görüne de kendi içinde bir mantıkla örüldürler. Çocuklar kolay kolay unutmazlar. Duyguyu da, ayırtıları da...

Resimlerinizde dokular, atık malzemeler ve farklı teknikler kullanmak istediğinizi belirtiyorsunuz. Bu üretim dili sizin iç dünyanızı nasıl yansıtıyor?

Aslında resme şu ana dek istediğim geniş zamanları ayırmış değilim hala. Fırsat buldukça elime aldığım çoğu kez karakalemler oldu. Özellikle karakalem portreler ve doğa etütlerini seçtim. Bunun yanında özellikle içinde doku hissini fiziken yaşatan resimler hayal ettim hep. Realist portreler ve beraberinde soyut yorumlamalarıyla doku hissi katan her şey olabilir. Hayallerimi süsleyen, resmin bütününe melankoliyi taşıma fikri aslında. Yaşanmışlıkları resme bu yolla çok daha gerçekçi bir şekilde katabilirim diye düşünüyorum. Yaşamdan kesitlerle, tüller, ağaç dalları, kumaş parçaları, kırık dökük nesneler vs. Resimlerin içinde, yaşanmış bir öykünün yorumlandığı gibi bir etkiden bahsetmek istiyorum. Kullanılan o her yaşamdan parça, belki de canlı bir imza niteliği taşıyor.

Fotoğraf, şiir ve görsellerden yola çıkarak oluşturduğunuz dijital tasarımlarınızda “içimdeki ben” dediğiniz kavramı biraz açar mısınız?

Dijital tasarımlar da oluşturmaya çalışıyorum, kendi fotoğraflarımdan yola çıkıyorum. Yüksek çözünürlüklü fotoğraflarımdan oluşturduğum dijital tasarımlarla ilk kez pandemi döneminde buluştum. Bu buluşmaya aracı olan da Bursa’da üretim yapan köklü bir tekstil geçmişi olan REİSOĞLU firmasıydı. Kendi markaları olan MODAFABRİK adındaki oluşuma, yaratıcı tasarımcılar konumuyla katılmış oldum. Benim gibi birçok katılımcının oluşturduğu dijital görsellerle bu platformda çok kaliteli zamanlar paylaştım. Şirket kurucularından SAİT REİSOĞLU’na bana ve diğer tasarımcı arkadaşlarıma verdiği destek için buradan teşekkür etmek isterim. Bu dönemde oluşan her tasarım kendime güvenimi tazeledi diyebilirim. Bazı tasarımlarımı kendi tekstil fabrikalarında baskıyla hayata geçirdim. Rengarenk bir dünyaya açılan desenlerim oldu. Baskılardan çıkan kumaşlar birçok dostumun evini süsledi. Hatta pandemi dönemindeki ilk tasarım kumaşlı maskeler yine bu markanın ürünleriydi. Bundan sonrasındaki en büyük hayalim, kendi tasarımlarımın tekstil ürünleriyle buluşması.

**Katıldığınız yarışmalar arasın-
da özellikle 100. Yıl Cumhuriyet
Marşı Güfte Yarışması'nda ilk
100'e kalmanız dikkat çekici. Bu
süreç size neler kattı? Sonrasın-
daki beste aşaması ve duygusal
kazanımlarınızdan bahseder mi-
siniz?**

Türkiye Fotoğraf Federasyo-
nu'nun düzenlediği fotoğraf
yarışmalarına zaman zaman
katıldım. Resim, fotoğraf ve
şiir hep hayatımda oldu. 2019
yılında BEYMEN CLUB'ın dü-
zenlemiş olduğu "BeymenC-
lublaYazHiçBitmesin" tema-

lı fotoğraf yarışmasında Türkiye birinciliğim var, beni
çok heyecanlandıran. Çeşitli sergilemeler. 2022 yılında
Cumhurbaşkanlığı İletişim Başkanlığı koordinatörlüğün-
de, cumhuriyetimizin 100.yılı adına düzenlenen 100. YIL
CUMHURİYET MARŞI GÜFTE YARIŞMASI 'na tesadüfen
katıldım. Üç güfteyle yarıştığım yarışmada şiir etabında
2259 eser arasında GURUR GÜNÜM adlı şiirimle ilk 100'e
seçildim. Süregelen aylarda İSTANBUL ATATÜRK KÜLTÜR
MERKEZİ'nde düzenlenen törenle ödüllerimizi aldık. Son-
rasında beste etabı başladı. Beste etabına ise 147 eser katı-
lımda bulundu. Bunlardan biri de benim şiirimdi ve ikinci
etapta o bestelerden biriyle yarışan benim dizelerim olsun
çok istedim gerçekten. İlk ulaştığım kişi Trabzon Akçaabat
Güzel Sanatlar Lisesi Müzik Öğretmeni OSMAN ÖKSÜZOĞ-
LU oldu. Hocamın bu değerli katkısını ve manevi desteği-
ni herhalde ömür boyu unutmayacağım. Beste arayışında,
yaklaşık 200-300 akademisyen orkestra şefi ve piyaniste
kendi çabalarımla yaklaşık bir yıl boyunca ulaşmaya ça-
lıştım. Yılın sonunda, 5 kıymetli müzik insanıyla 5 güzel
besteye ulaştık. Adana Çukurova Devlet Senfoni Orkestrası
şeflerinden, besteci ve fagot sanatçısı Sevgili ERAY İNAL.
Bana, tüm disiplini ve beyefendi duruşuyla destek olan
ikinci kişi oldu. Eserinin stüdyo kayıtlarında Trabzon Ak-
çaabat Güzel Sanatlar Lisesi müzik bölümü öğrencileri de
yer aldı. Finallere kadar gösterdiği sabır ve anlayış için Eray
İnal Hocama müteşekkirim. Ve solo piyano, oda müziği ve
orkestra eserleri besteleyip icra eden piyanist Sevgili BOGA-
TAY KÖPRÜLÜ. Sevgili eşi piyanist BİRCE POLAT ile ortak
seslendirdikleri eşsiz bestesi ile sözlerime hayat verdi. On-
ları tanımış olmak benim için bir şerefti. Müzik direktörü,
şef ve besteci Sevgili TURGUT ONUR AVDAN. Kendisiyle
tanıştığım ilk günden finallere değin hep moral veren ken-
dine münhasır kişiliğiyle, özverisiyle bu yolda bana destek
veren hocalarımdan oldu. Dizelerime hayat katan hocamın
eserini ise profesyonel şarkıcı, söz yazarı ve vokal eğitimci
Sevgili BEGÜM AKMAN YENİLEYEN seslendirdi. Yanışma-
ya kendi ilim Trabzon'dan katılım sağlayanlar arasında
da Trabzon Üniversitesi Müzik Eğitimi Ana Bilim Dalı aka-
demisyen, koro şefi ve ses eğitmeni Sevgili ÖZLEM AYDIN
hocam vardı. Muhteşem ses hakimiyeti ve disiplini olan
hocam, kendi bestesini yine kendi seslendirerek yarışmada
yer aldı. Ve son olarak da yine Trabzon Üniversitesi Mü-
zik Eğitimi Ana Bilim Dalı akademisyen ve koro şefi, Sevgili
KÖKSAL AYŞAN.

**Kendinizi tanımlarken hassasiyet, merhamet ve içselleştirme
gibi güçlü duygulara vurgu yapıyorsunuz. Bu özellikler sizi nasıl
şekillendirdi? Hem besleyen hem zorlayan yönleri neler oldu?**
İnsan zaman içinde yaşadıklarıyla törpüleniyor. Genlerle
gelen her özellik yaşam denen bu tuhaf karmaşada bazen

şekil değiştirebiliyor. Yapı olarak kuralcı olmam -ki bu yö-
nümü bazen çok abartıyorum- bazen beni de karşı tarafta-
kileri de yormuyor değil. Çok sıkıcı olabiliyorum. Aileden
gelen yapısal özellikler de insanı geliştirken çokça etkili-
yor. Aşırı ayrıntılara takılma gibi bir hassasiyetim var. Bir
mekân tarif ederken imar planına kadar geri gidebilirim.
Ve yine çocukluk yıllarımdan süregelen, her şeye önce bir
olumsuz taraftan bakma zafiyetim de beni yıllar içinde aşırı
temkinli ve hatta şüpheci olmaya itti galiba. Hayata ve
insanlara daha pozitif bakmayı çok isterdim. Bu da zaman
zaman insanı aşağı çeken bir psikoloji yaratıyor. İçe kapa-
nışları çok yaşıyor oluyorsunuz.

**Peş peşe yaşadığınız aile kayıpları hayatınızda derin izler bırak-
mış. Bu süreç sizi nasıl dönüştürdü? Güçlü kalma motivasyonu-
nuzu nasıl inşa ettiniz?**

Doğumdan bu yana hayatı pay-
laştığımız anne ve babalarımızın
kendi kimliklerimizin oluşmasın-
da etkisi kuşkusuz çok büyük ve
özel. Bu bağın sınırlarının farkına
sanırım yaşayacak olduğumuz
acı kayıplarla varıyoruz. Bir öm-
rünüzü madden ve manen inşa
eden yaşama sebeplerimizin yok-
luğunu belki de şiirlerime de konu
olan yurtsuz kalma kavramıyla
tarif edebilirim. Yönlerini bula-
mayan biri halini alabiliyorsunuz
bir süre. Anne ve babamı üst üste o amansız kanser hastalı-
ğından kaybettiğim dönemlerimde bende oluşan en büyük
travma bu soğuk yurtsuzluk sahipsizlik duygusuydu. Ama
hayata devam etme gerekliliği ve sorumluluklar, birçok acı-
nın üstüne geçici perdeler çekebiliyor. Geriye, onlardan bize
emanet vefakâr kardeşlerinize, çekirdek ailenize ve gerçek
dostlarınıza tutunmak kalıyor.

**Geleceğe baktığınızda; duygusal, sosyal ve sanatsal anlamda na-
sıl bir yaşam hayal ediyorsunuz? Doğaya, hayvanlara ve insan
ruhuna duyduğunuz saygı bu hayalin neresinde duruyor?**

Her birimizin hayata tutunma yolları mutlaka farklılıklar
gösterir. Gönülünüzde yatan aslanların peşinden gidersi-
niz. Beraberinde neler hissederek, paylaşarak ve hayat-
lara ortak olarak devam ettiğiniz çok önemlidir. Hayatta
kendine güvenli yaşamak da çok önemli. Ben bunu hep es-
geçtim diyebiliyorum şimdi. "Ayrıntı her şeydir" tanımını
çok önemsiyorum. Bu hayat
boyu böyle oldu benim için.
Farkları yaratan, içimizdeki
sesler ve ortaya çıkış hikaye-
leridir. Doğru bildiklerimiz-
den, onurlu duruşumuzdan,
vicdan ve merhamet duygu-
larımızdan yola çıktığımız
her yol çiçek açar. Yeter ki
buna gönlümüz olsun.

Dünya bir evcilik oyunu biz-
ler için. Yarım bir rüyada ya-
şıyor insanoğlu. Artık dünya
barışı dilemek zorunda kal-
mak çok kahredici bir duygu.
Tüm bu dünya kaosundan
önce ruhlarımız sonsuza dek
susacak diye korkuyorum.

SAĞLIKLI BİR CİLT DÜZENLİ BAKIMLA OLUŞUR

Cilt tipini bilmeden ürün kullanılmasının ve sosyal medyada önerilen her ürünün herkes için uygun olmayabileceğini vurgulayan Uzman Estetisyen Ayfer Aydın, cilt sağlığı adına çok önemli açıklamalarda bulundu.

“Aşırı ürün kullanımı maalesef çok yaygın. İnsanlar ne kadar fazla ürün kullanırsa o kadar hızlı sonuç alacağını düşünüyor ama bu durum cilt bariyerine zarar verebiliyor. En önemlisi ise cildi yormadan, düzenli bakım alışkanlığı oluşturmak. Çünkü güzel bir cilt, pahalı ürünlerden çok istikrarlı bakım ile ortaya çıkıyor.

“Benim için güzellik sadece dış görünüş değil, aynı zamanda kişinin kendini mutlu ve güçlü hissetmesi demek. ”

Röportaj: Banu Çelik

KAPAK RÖPORTAJI

Öncelikle sizi biraz tanıyabilir miyiz? Estetik ve güzellik alanına yönelme hikâyeniz nasıl başladı, bugün uzman estetisyen kimliğinizi nasıl tanımlarsınız?

Estetik ve güzellik alanına olan ilgim aslında çok küçük yaşlarda başladı. 1999 yılında dünyaca ünlü kozmetik firmasında satış temsilcisi olarak çalışmaya başladım. 2004 yılında da güzellik sektörüne geçiş yaptım. İnsanların kendini iyi hissetmesine katkı sağlamak, özgüvenlerini artırmak beni her zaman çok motive etti. Zamanla bu ilgimi profesyonel bir mesleğe dönüştürmek istedim ve eğitimler alarak kendimi geliştirdim. Bugün uzman estetisyen kimliğimi; sürekli yenilenen güzellik sektörünü takip eden, danışanlarının ihtiyaçlarını doğru analiz eden, onlara güven veren ve doğal güzelliği ön plana çıkarmayı hedefleyen biri olarak tanımlıyorum. Benim için güzellik sadece dış görünüş değil, aynı zamanda kişinin kendini mutlu ve güçlü hissetmesi demek.

Sosyal medya içeriklerinizde özellikle cilt bakımı ve doğru uygulama konularında bilinçlendirmeye önem verdiğiniz görülüyor. Sizce kadınların cilt bakımıyla ilgili en sık yaptığı yanlışlar neler?

En sık karşılaştığım yanlışlardan biri, cilt tipini bilmeden ürün kullanılması. Sosyal medyada önerilen her ürün maalesef herkes için uygun olmayabiliyor. Bunun dışında aşırı ürün kullanımı da çok yaygın. İnsanlar ne kadar fazla ürün kullanırsa o kadar hızlı sonuç alacağını düşünüyor ama bu durum cilt bariyerine zarar verebiliyor. Bir diğer önemli konu ise güneş koruyucu kullanımının ihmal edilmesi. Oysa sağlıklı ve genç görünen bir cildin en önemli adımlarından biri düzenli güneş koruyucu kullanmaktır. Ben içeriklerimde özellikle bilinçli bakımın ve doğru uygulamanın önemini anlatmaya çalışıyorum.

Güzellik ve estetik uygulamalarında son yıllarda sizce en çok hangi işlemler ön plana çıkıyor? Danışanlarınızın taleplerinde nasıl bir değişim gözlemliyorsunuz?

Son yıllarda özellikle doğal görünüm sağlayan işlemler çok daha fazla tercih ediliyor. Cilt yenileme uygulamaları, hydrafacial bakımlar, medikal cilt bakımları, bölgesel gençleştirme işlemleri ve minimal dokunuşlarla yapılan uygulamalar oldukça ön planda. Eskiden daha belirgin değişimler talep edilirken şimdi danışanlar "daha sağlıklı, dinlenmiş ve doğal görünmek" istiyor. Bu değişimi çok olumlu buluyorum çünkü artık insanlar kendi yüz hatlarını kaybetmeden bakım yaptırmayı tercih ediyor.

Estetik uygulamalarda doğal görünüm artık çok daha önemli hale geldi. Siz kendi uygulamalarınızda doğallık ve profesyonellik dengesini nasıl koruyorsunuz?

Benim en önem verdiğim konu kişinin doğal güzelliğini ortaya çıkarmak. Her danışanın yüz yapısı, cilt ihtiyacı ve beklentisi farklı olduğu için uygulamaları tamamen kişiye özel planlıyorum. Abartılı işlemler yerine kişinin ifadesini koruyan, daha sağlıklı ve canlı görünmesini sağlayan uygulamaları tercih ediyorum. Profesyonellik tarafında ise hijyen, doğru ürün seçimi, güncel teknikleri takip etmek ve danışanı doğru bilgilendirmek benim için vazgeçilmez. Çünkü estetikte en güzel sonuç, dışarıdan bakıldığında işlem yapıldığı belli olmayan doğal sonuçtur.

Yoğun iş temposu içinde hem bakımlı kalmak hem de cildini korumak isteyen She and Girls okurlarına günlük hayatlarında mutlaka dikkat etmelerini önereceğiniz bakım rutinleri neler olurdu?

Düzenli ve doğru bir bakım rutini, uzun saatler ayırmadan da mümkün. Öncelikle cildi sabah ve akşam mutlaka temizlemek gerekiyor. Ardından cilt tipine uygun bir nemlendirici ve gündüz mutlaka güneş koruyucu kullanılmalı. Bol su tüketimi, düzenli uyku ve sağlıklı beslenme de cilt sağlığını doğrudan etkiliyor. Ayrıca haftada bir peeling ve nem maskesi yapmak cildi destekler. En önemlisi ise cildi yormadan, düzenli bakım alışkanlığı oluşturmak. Çünkü güzel bir cilt, pahalı ürünlerden çok istikrarlı bakımla ortaya çıkıyor.

KAYSERİ GENÇLİK SPOR KULÜBÜ BAŞKANI

Nihal Sert

Sporla kurduğu güçlü bağı profesyonel iş hayatına başarıyla yönlendiren Kayseri Gençlik Spor Kulübü Başkanı Nihal Sert, kulübün tüm faaliyetlerini ve bir kadın olarak aldığı sorumluluğun kendisine kattığı değeri anlattı.

“Profesyonel anlamda spor yolculuğum ise 2008 yılında Gençlik ve Spor Bakanlığı bünyesinde kamu personeli olarak göreve başlamamla birlikte şekillendi.”

☛ **Kayseri’de sporun en güçlü temsilcilerinden biri olan kurumumuzun spor kulübünü, daha üretken bir yapıya kavuşturmak hedefiyle bu göreve başladım.** ☛

Röportaj: Banu Çelik

KAPAK RÖPORTAJI

Ö

Öncelikle sizi tanıyabilir miyiz? Spor dünyasına girişiniz ve bugün kulüp başkanlığına uzanan yolculuğunuz nasıl başladı?

Ortaöğretim ve üniversite yıllarımda farklı branşlarda lisanslı sporcu olarak bir şekilde sporun içinde yer aldım. Sporla kurduğum bu bağ, zamanla sadece bir ilgi alanı olmaktan çıkıp hayatımın merkezine yerleşti. Profesyonel anlamda spor yolculuğum ise 2008 yılında Gençlik ve Spor Bakanlığı bünyesinde kamu personeli olarak göreve başlamamla birlikte şekillendi. 2008 yılından bu yana, kurumun farklı illerindeki teşkilatlarında çeşitli kademelerde görev alarak hem sahayı hem de yönetim süreçlerini yakından deneyimleme fırsatı buldum. Özellikle uzun yıllar Kayseri’de spor kulüpleri sorumlusu olarak çalışmak, sporun organizasyonel boyutuna dair güçlü bir bakış açısı kazanmamı sağladı. 2023 yılına gelindiğinde ise İl Müdürümüz, bir süredir atıl durumda olan ve gelişime ihtiyaç duyan İl Müdürlüğü Spor Kulübü’nün yeniden yapılandırılması ve güçlendirilmesi sürecinde bu sorumluluğu bana layık gördü. Bu güvenle başkanlık seçimine girerek yönetim kurulu başkanı oldum. O günden bu yana, kulübümüzü daha dinamik, üretken ve sürdürülebilir bir yapıya kavuşturmak için çalışmalarımı sürdürüyorum.

Bir kadın olarak kulüp başkanlığı görevini üstlenmek güçlü bir temsil anlamı taşıyor. Bu sorumluluğu üstlenmeye nasıl karar verdiniz?

İl Müdürümüz Sayın Ali İhsan Kabakcı, sahadaki tecrübe ve mevzuat bilgime duyduğu güvenle bu görevi bana uygun gördü. Bu güven benim için sadece bir görevlendirme değil, aynı zamanda önemli bir sorumluluğun ifadesiydi. Benim de bu süreçte kendime olan inancım tamdı. Kayseri’de sporun en güçlü temsilcilerinden biri olan kurumumuzun spor kulübünü, hak ettiği konuma taşımak ve daha etkin, daha üretken bir yapıya kavuşturmak hedefiyle bu göreve başladım. Bu yolculukta amacım; sadece mevcut yapıyı sürdürmek değil, aynı zamanda kulübümüzü gelişen, dönüşen ve örnek gösterilen bir noktaya ulaştırmak oldu.

@kayserigencliksporsk kulüp başkanı olarak nasıl bir yönetim vizyonu benimsiyorsunuz? Kulübünüzü diğerlerinden ayıran en temel değer nedir?

Öncelikli hedefimiz, ulaşabildiğimiz her sporcu adayına destek olabilmek. Bugün ilimizde aynı anda 53 farklı branşı bünyesinde barındıran ve yaklaşık 6000 sporcuyla faaliyet gösteren bir kulüp olarak en temel misyonumuz; sporda cinsiyet eşitliğini ve fırsat eşitliğini sağlamak, toplumun her kesiminden çocuk ve gençlerimizi sporla buluşturmadır. Kulübümüzü diğerlerinden ayıran en önemli özelliklerden biri ise, sporcularımıza sunduğumuz erişim imkânlarıdır. Günümüzde maddi açıdan daha ulaşılması zor görülen yüzme, kayak, tenis, buz pateni, basketbol, tekerlekli paten ve okçuluk gibi pek çok branşta ücretsiz eğitim imkânı sunuyor; spor malzemesi temin ediyor ve müsabaka süreçlerinde sporcularımızın yanında oluyoruz. Bizim için spor sadece performans değil; erişilebilirlik, eşitlik ve sürdürülebilir bir gelişim anlayışıdır.

“Kayseri’de sporun en güçlü temsilcilerinden biri olan kurumumuzun spor kulübünü, daha üretken bir yapıya kavuşturmak hedefiyle bu göreve başladım.”

Türkiye’de spor kulüplerinde kadın başkan görmek hâlâ çok yaygın değil. Sizce bu alandaki en büyük bariyerler neler?

Evet, her ne kadar bu algı yavaş yavaş kırılmaya başlamış olsa da hâlâ tam anlamıyla bir eşitlikten söz etmek mümkün değil. Uzun yıllardır sporun daha çok erkeklere ait bir alan olduğu ve erkeklerin spora daha yakın olduğu yönündeki yerleşik düşünce, bu durumun en önemli nedenlerinden biri. Ancak bir spor yöneticisi olarak şunu net bir şekilde söyleyebilirim ki; kız çocuklarına fırsat verildiğinde sporda çok kısa sürede büyük gelişim kaydediyor ve son derece önemli başarıları imza atıyorlar. Bu potansiyeli sahada her gün birebir gözlemliyoruz. Bu nedenle sporun yönetim kademelerinde de kadınları daha fazla görmemiz gerektiğine inanıyorum. Kadın yöneticilerin spora farklı bir bakış açısı kattığını; daha empatik, daha kapsayıcı ve daha detaycı bir yaklaşım sergilediğini düşünüyorum. Bu çeşitliliğin artması, sporun gelişimi açısından da büyük bir kazanç olacaktır.

Olimpik yüzme havuzu tesis müdürlüğü göreviniz, kulüp başkanlığı sürecinizi nasıl besliyor? Bu iki rol birbirini nasıl tamamlıyor?

Her iki görevim de kendi içinde oldukça yoğun ve sorumluluk gerektiriyor. Bir yanda 53 branşta faaliyet gösteren, ilin en büyük amatör spor kulüplerinden birini yönetmek; diğer yanda yaklaşık 8000 üyesi bulunan bir olimpik yüzme havuzunun hem idari hem de teknik süreçlerinden sorumlu olmak, ciddi bir organizasyon ve dikkat gerektiriyor. Zaman zaman bu yoğunluk elbette zorlayıcı olabiliyor. Ancak bir spor tesisinin içinde olmak, bana çok kıymetli bir avantaj sağlıyor. Sporcularımızı antrenman esnasında doğrudan gözlemleyebilmek, onların gelişim süreçlerine yakından tanıklık etmek ve ihtiyaçlarını anında tespit edebilmek, yönetim sürecini çok daha sağlıklı kılıyor. Bu sayede antrenmanlarımızı sürekli değerlendirebiliyor, güçlü ve geliştirilmesi gereken yönlerimizi net bir şekilde analiz edebiliyor ve gerekli müdahaleleri hızlı ve doğru zamanda yapabiliyorum. Bu iki rolün bir arada yürütülmesi, aslında birbirini besleyen ve güçlendiren bir yapı oluşturuyor.

Kulüp başkanı olarak sporcular, antrenörler ve veliler arasında denge kurmak zorlayıcı olabiliyor. Siz bu yönetimi nasıl sağlıyorsunuz?

Oldukça... Ancak bir kadın olarak sporcularımızın her birine her şeyden önce birer evlat gözüyle yaklaşıyorum. Bu yaklaşım, yönetim tarzımı da doğal olarak şekillendiriyor. Bazen denge kuran ve uzlaştıran bir köprü, bazen motive eden bir abla, bazen de gerektiğinde otoriteyi sağlayan bir yönetici olmam gerekiyor. Her branşımız ve her bir sporcumuz bizim için aynı kıymetli. Bu nedenle kulüp içinde adil bir denge kurmak, branşlar arasında fırsat eşitliğini sağlamak ve her sporcunun kendini değerli hissettiği bir yapı oluşturmak en öncelikli hedeflerim arasında yer alıyor. Sporun sadece fiziksel bir gelişim alanı değil, aynı zamanda güçlü bir karakter inşası süreci olduğuna inanıyorum. Bu yüzden sporcularımızın yalnızca performanslarına değil, gelişimlerine ve iyi oluş hallerine de aynı özeni göstermeye çalışıyorum.

Yüzme branşında sürdürülebilir başarı için kulüp olarak nasıl bir yapı ve sistem kuruyorsunuz?

Bakanlığımızın yetenek tarama projeleri ve ücretsiz yüzme kursları kapsamında seçilen sporcularımızı temel seviyeden itibaren sistemli bir eğitim sürecine dahil ediyoruz. Bunun yanı sıra kulübümüze bireysel başvuruda bulunarak özel kurslarımıza katılan sporcularımızı da yetenek ve seviyelerine göre gruplandırarak performans sporcusu olmaları yönünde profesyonel bir eğitim sürecine tabi tutuyoruz. Kurum ve kulüp antrenörlerimiz, kendi branşlarında uzman, alanında nitelikli ve üst düzey eğitim veren isimlerden oluşmaktadır. Haftanın 6 günü, her seviyeye özel ayrı gruplar halinde antrenmanlarımız düzenli olarak devam etmektedir. Gelişim gösteren tüm sporcularımızı kademeli olarak bir üst seviyeye taşıyor, sporcu lisanslarını çıkararak en kısa sürede müsabık sporcu haline getiriyoruz. Kulübümüz bünyesinde yüzme branşında milli sporculardan Türkiye şampiyonlarına, henüz ilk il müsabakasına katılan minik sporcularımıza kadar geniş bir sporcu yelpazesi bulunmaktadır. Bu yapı, hem gelişimi sürdürülebilir kılmakta hem de sporcu yetiştirme sistemimizi güçlü ve bütüncül bir modele dönüştürmektedir.

“ Misyonumuz, sporda cinsiyet eşitliğini ve fırsat eşitliğini sağlamak, toplumun her kesiminden çocuk ve gençlerimizi spora buluşturmadır. ”

“Bizim için spor sadece performans değil; erişilebilirlik, eşitlik ve sürdürülebilir bir gelişim anlayışdır”

Kadınların spor yönetiminde daha fazla yer alması için sizce hangi adımlar atılmalı? Bu konuda bir rol model olduğunuzu düşünüyor musunuz?

Kadınların spor yönetiminde daha fazla yer alabilmesi için öncelikle fırsat eşitliğinin sadece söylemde değil, uygulamada da hayata geçirilmesi gerektiğine inanıyorum. Yönetim kademelerinde kadınlara daha fazla alan açılması, onları cesaretlendirecek eğitim ve mentorluk programlarının yaygınlaştırılması önemli adımlar olacaktır. Aynı zamanda başarılı kadın yöneticilerin görünürlüğünün artması da bu alana yönelmek isteyen genç kadınlar için ilham verici bir etki yaratacaktır. Kendi adıma, yaptığım işin sorumluluğunun farkında olarak hareket ediyorum. Eğer yürüttüğüm görevler ve ortaya koyduğum çalışmalar başka kadınlara ilham veriyor, onları bu alanda yer almaya teşvik ediyorsa, bunu çok kıymetli bulurum. Özellikle kız sporcularımızın beni kendilerine daha yakın hissetmeleri, rahatlıkla iletişim kurabilmeleri ve bir anlamda kendilerine örnek alabilecekleri bir figür olarak görmeleri benim için çok değerli. Rol model olmak belki doğrudan hedeflediğim bir şey değil, ancak örnek bir duruş sergileyebilmek benim için önemli.

Yoğun sorumluluklar ve yüksek beklentiler arasında liderlik gücünüzü nasıl koruyorsunuz? Sizi motive eden temel kaynak nedir?

En büyük motivasyonum, ortaya koyduğumuz emeğin somut karşılığını görmek. Spor kulübümüzün yönetimini devraldığımızda, neredeyse yok denecek kadar az sporcuya sahip, bütçesi kısıtlı ve malzeme anlamında oldukça yetersiz bir yapı söz konusuydu. Bugün geldiğimiz noktada ise kulübümüzün mülkiyetine kazandırılmış iki servis aracı, sporcularımızla buluşturulmuş binlerce ayakkabı, eşofman, mont ve çeşitli spor ekipmanlarıyla çok daha güçlü bir organizasyon haline geldik. Elde ettiğimiz onlarca Türkiye şampiyonluğu, il dereceleri, kupalar ve madalyalar elbette gurur verici. Ancak benim için asıl değerli olan, sporun çocuklarımızın ve gençlerimizin hayatına dokunan yönü. Spor sayesinde onların kötü alışkanlıklardan uzaklaşması, şiddetten arınmış bir ortamda büyümesi, özgüven kazanması ve hem fiziksel hem zihinsel olarak sağlıklı bireyler haline gelmesi, en büyük kazanımımız. Bu dönüşümü görmek, tüm yorgunluğu unutturan ve beni her gün yeniden motive eden en güçlü kaynak.

Önümüzdeki dönemde hem kulüp başkanlığı hem de tesis yönetimi tarafında hayata geçirmek istediğiniz en büyük projeler ve hedefler neler?

Önümüzdeki dönemde hem kulüp başkanlığı hem de tesis yönetimi tarafında en büyük hedefimiz; kulübümüzün ildeki öncü ve kapsayıcı yapısını daha da güçlendirerek sürdürülebilir bir spor modeli oluşturmak. Bu doğrultuda, gelişmekte olan branşları bünyemize kazandırmaya ve bu alanlarda aktif şekilde faaliyet göstermeye devam edeceğiz. Özellikle kız sporcularımıza, engelli sporcularımıza ve dezavantajlı çocuklarımıza yönelik pozitif ayrımcılığı sürdürmek ve onların spora erişimini artırmak önceliklerimiz arasında yer alıyor. Sporun dönüştürücü gücünü daha geniş kitlelere ulaştırmak, bu anlamda en temel hedeflerimizden biri. Tesis tarafında ise yüzmeyi daha ulaşılabilir hale getiren, tabana yayılmış ve sürdürülebilir projeler geliştirmeyi planlıyoruz. Daha fazla çocuğun suyla tanışmasını sağlamak, erken yaşta yetenekleri keşfetmek ve bu yetenekleri doğru bir sistem içinde geliştirmek en önemli amaçlarımızdan biri. Uzun vadede ise hedefimiz; sadece başarılı sporcular yetiştiren değil, aynı zamanda spor kültürünü topluma yayabilen, güçlü bir altyapı modeliyle örnek gösterilen bir kulüp ve tesis yapısı oluşturmak.

PİNONUN EKŞİ MAYASI

Yetenekli el becerileriyle birçok sanat dalıyla hobi olarak ilgilenen ve bir anda ekşimaya ile tanışan Pinar Yıldırım, sabırla işlediği denemelerinde mayayı profesyonel hayatına taşıyan Pinar Hanım ile çok keyifli bir röportaj gerileştirdik. “Mayayı anlamak gerekiyor; kokusu, kabarma hızı, dokusu size zaten ne durumda olduğunu söylüyor. Onu bir çocuk gibi büyütüp ilgilenmeniz gerekiyor” cümlesiyle emeğin ve sabrın sonucunda zaman olarak mükemmeliyeti oluşturduğunu vurguluyor. Şimdilerde üniversitede aldığı aşçılık eğitimiyle alanında ne kadar güçlü ilerlemek istediğini görüyoruz. Başarılar sizinle olsun Pinar Hanım, gıda sektöründe sizin gibi özen ve itinalı ilerleyerek yapılan çalışmalara çok ihtiyacımız var.

“Her “ekşi maya” etiketi taşıyan ürün gerçekten uzun fermantasyonlu ve doğal olmayabiliyor. Gerçek ekşi maya zaman ister; hızlı üretimle aynı sonucu almak mümkün değil.”

“ Zaman içinde ekşi mayanın ritmi, sabrı ve yaşayan bir kültür olması beni çok etkiledi. ”

Röportaj: Banu Çelik

ncelikle sizi tanıyabilir miyiz? Girişimcilik yolculuğunuz nasıl başladı, “Pinonun Ekşimayası” fikri nasıl doğdu?

Aslında bu yolculuk tamamen mutfakta başlayan bir merakın zamanla tutkuya dönüşmesiyle ortaya çıktı.

Sadece kendi evimde daha

doğal, katkısız ekmek yapmak istiyordum. Zaman içinde ekşi mayanın ritmi, sabrı ve yaşayan bir kültür olması beni çok etkiledi. Yakın çevreme yaptığım ekmeklerden gelen güzel geri dönüşler sonrası bunu paylaşmaya karar verdim ve “Pinonun Ekşimayası” böyle doğdu.

Ekşi maya ile ilk tanışmanız nasıl oldu? Sizi bu alanda derinleşmeye iten kırılma noktası neydi?

Ekşi mayayla ilk tanışmam tamamen evde deneme yaparken oldu. İlk başlarda çok başarısız ekmekler yaptım ama süreç beni bırakmadı. Çünkü ekşi maya size acele etmeyi değil, süreci anlamayı öğretiyor. Yıllar içinde bıkmadan pes etmeden hep ara ara denemeler yaptım. Beni en çok etkileyen kırılma noktası ise kendi mayamın ilk kez güçlü şekilde kabardığını gördüğüm gündü. O an gerçekten yaşayan bir kültürle çalıştığınızı hissediyorsunuz. Sonrasında sadece tarif uygulayan biri değil, fermentasyonu anlamaya çalışan biri olmaya başladım.

“Pinonun Ekşimayası”nı sosyal medya ile buluşturma fikri nasıl gelişti? Bu süreci bir marka hikâyesine dönüştürürken nasıl bir yol izlediniz?

Aslında her şey yaptığım ekmekleri yakın çevremle paylaşmamla başladı. İnsanlar sadece ürünü değil, sürecin doğallığını sevdi. Ben de mükemmel görünmeye çalışan bir marka yerine, gerçekten üretim yapan, deneyen, bazen hata yapan ama sürekli öğrenen bir hikâye kurmak istedim. Sosyal medyada özellikle süreci şeffaf paylaşmaya önem veriyorum; mayanın bakımı, hamurun dönüşümü... Sanırım insanlarla bağ kuran şey de bu samimiyet oldu.

Ekşi maya ekmeğini sizin üretiminizde özel kılan nedir?

Benim için en önemli şey zaman. Ekşi maya aceleyle gelmiyor. Uzun fermentasyon süreleri kullanıyorum çünkü lezzeti, dokuyu ve sindirilebilirliği asıl geliştiren bu süreç. Kullanılan unun temiz içerikli olması da çok önemli. Mümkün olduğunca katkısız ve karakteri olan unlarla çalışmayı seviyorum. Ayrıca her hamurun farklı davrandığını kabul ederek ilerliyorum; biraz teknik, biraz deneme yanılma diyebilirim.

Kendi mayanızı oluşturma ve yaşatma süreciniz nasıl ilerliyor? Bu konuda en kritik püf noktalar neler?

Ekşi maya aslında düzen isteyen canlı bir kültür. Besleme saatleri, ortam sıcaklığı, kullanılan ununun protein değeri hepsi sonucu etkiliyor. En kritik püf nokta bence sabretmek ve gözlemlemek. İnsanlar çoğu zaman mayanın ilk birkaç günündeki hareketliliği “hazır oldu” sanıyor ama asıl denge biraz zaman istiyor. Mayayı anlamak gerekiyor; kokusu, kabarma hızı, dokusu size zaten ne durumda olduğunu söylüyor. Onu bir çocuk gibi büyütüp ilgilenmeniz gerekiyor.

“ Uzun fermentasyon süreleri kullanıyorum çünkü lezzeti, dokuyu ve sindirilebilirliği asıl geliştiren bu süreç. ”

Ürünlerinizde hangi un çeşitlerini tercih ediyorsunuz? Siyez, tam buğday gibi alternatiflerle çalışırken nasıl bir fark yaratıyorsunuz?

Tam buğday, kavrıca, şahman unu gibi besin değerine sahip taş değirmen unlarını kullanmayı seviyorum, her unun karakteri farklı. Örneğin siyez daha yoğun aromalı ve besleyici bir yapı sunarken, tam buğday daha rustik bir doku veriyor. Bu unlarla çalışırken fermantasyonu çok iyi yönetmek gerekiyor çünkü beyaz una göre daha hassas davranabiliyorlar. Ama ortaya çıkan aroma ve doğallık buna kesinlikle değiyor. Çeşitli unlarla yeni denemeler yapmaktan büyük keyif alıyorum.

Ekşi maya ekmeğinin sağlık açısından avantajları hakkında sizin gözlemlerinizi neler? Tüketiciler bu konuda en çok hangi noktada yanılıyor?

Uzun fermantasyon sayesinde sindirimi daha kolay bir ürün ortaya çıkıyor. İlk başta kendimde farketmiş şişkinlik hissi, mideyi yoran bir durum artık yok. Ancak burada önemli olan nokta şu: Her “ekşi maya” etiketi taşıyan ürün gerçekten uzun fermantasyonlu ve doğal olmayabiliyor. Tüketicilerin en çok yanlış olduğu nokta bu. Gerçek ekşi maya zaman ister; hızlı üretimle aynı sonucu almak mümkün değil.

Üretim sürecinde sizi en çok zorlayan aşama hangisi; hamur, fermantasyon yoksa pişirme mi? Bu süreci nasıl optimize ediyorsunuz?

Bence en kritik aşama fermantasyon. Çünkü ortam sıcaklığı, unun yapısı hatta günün nem oranı bile sonucu değiştirebiliyor. Aynı reçete her seferinde birebir aynı davranmayabiliyor. Bu yüzden süreci sadece tariflerle değil gözlemlerle yönetiyorum. Zamanla hamurun size “hazırım” dediği noktayı anlamayı öğreniyorsunuz.

Ekşi mayanın hayatınızda önemli bir dönüşüm yarattığını görüyoruz. Bunun yanında geçmişten bugüne ilgi duyduğunuz farklı hobiler ve üretim alanları da olmuş. Bize biraz da bu hobilerden bahsedermisiniz?

Yıllar boyunca üretmenin farklı yollarını hep hayatımda tuttum. Uzun yıllar, yaklaşık 12 yıl boyunca yağlı boya yaptım; bunun yanında takı tasarımı, çini boyama, suluboya, bambu sepet örücülüğü gibi birbirinden çok farklı hobilerle de ilgilendim. Aslında her biri bana başka bir şey öğretti; sabrı, emeği, ayrıntıyı görmeyi ve ellerimle bir şey üretmenin mutluluğunu... Ama ekşi mayayla tanışmam benim için bambaşka bir deneyim oldu. Sanki sadece bir ekmeği yapmayı değil, kendimi yeniden keşfetmeyi öğrendim. Çünkü ekşi maya yaşayan bir şey; ilgi istiyor, sabır istiyor, emek istiyor. Onunla birlikte ben de dönüşmeye başladım. Bu süreç bana hem ruhsal hem duygusal anlamda çok iyi geldi. Kendimi daha üretken, daha sakin ve daha güçlü hissetmeye başladım. Açıkçası ekşi maya beni farklı bir doğuma erdirdi diyebilirim. Bu dönüşüm hayatımın başka alanlarına da yansdı. Uzun yıllardan sonra yeniden üniversite okumaya karar verdim. Bilgi üniversitesinde Aşçılık eğitimi alıyorum. Kendime yeni bir yol açmanın, öğrenmenin ve gelişmenin yaşı olmadığını gördüm. Şimdi geriye dönüp baktığımda, yaptığım her hobinin beni bugünkü halime hazırladığını hissediyorum. Ama ekşi maya, hepsinin içinde bana en çok dokunan ve beni en çok değiştiren yolculuk oldu.

Evde ekşi maya ekmeği yapmak isteyen ama istikrarlı sonuç alamayan kadınlara en net ve uygulanabilir önerileriniz neler olur?

Öncelikle başarısız ekmeklerin bu sürecin normal bir parçası olduğunu kabul etsinler. Ekşi maya biraz sabır işi. Başlangıçta çok yüksek hidrasyonlu hamurlarla uğraşmak yerine daha kontrollü tariflerle başlamak önemli. Ayrıca hamuru değil, hamurun davranışını takip etmeyi öğrensinler. Saat bazen yanıltabilir ama hamur size her şeyi anlatır. Ve en önemlisi; mükemmel ilk ekmeği yapmaya çalışmak yerine sürecin keyfini çıkarınlar. Bu arada artık sadece kadınlar değil erkekler de ekşimaya ekmeği oldukça merak ediyorlar. Erkek takipçilerimden bunu anlamak çok da zor değil.

“İnsanlar çoğu zaman mayanın ilk birkaç günündeki hareketliliği “hazır oldu” sanıyor ama asıl denge biraz zaman istiyor.”

“Uzun yıllardan sonra yeniden
üniversite okumaya karar verdim.
Bilgi üniversitesinde aşçılık eğitimi
alıyorum.”

DUYGULARINIZI MÜZİKLE GÜÇLENDİRİN

Müzişyen, Eğitimci, Uluslararası ThetaHealing Eğitimci Aylin Özer Tepe ile sahip olduğu tüm yetenekleri, şifa tekniklerini uygulama yöntemlerini konuştuk. Müziğin insan bedeninde çok küçük yaşlardan beri oldukça etkili olduğunu vurgulayan Tepe, müzikle harmanladığı içsel yolculuk tekniklerini anlattı.

“Tüm bu içsel yolculukla yaptığım “İçimden Geldi” albümüm de, başta kendi oğluma sonra kendi çocukluğuma ve tüm ailelere, içimizdeki duyguları paylaştığım bir armağanım oldu. Umarım kalplerinde yer eder ve yıllarca beraber keyifle dinlerler.”

“Aslında tüm bu çalışmaların ortak noktası şu: İnsanların kendileriyle daha güvenli, daha huzurlu bir yerden temas edebildikleri alanlar açmak.”

💡 **Gençleri sahne ve enstrüman hâkimiyeti konusunda motive etmek, onlarla deneyimlerini paylaşmak beni çok mutlu ediyor.** 💡

Röportaj: Banu Çelik

KAPAK RÖPORTAJI

B

Sizi farklı yönlerinize tanıyoruz; müzisyen, eğitimci ve aynı zamanda içsel yolculuğa alan açan ThetaHealing uygulayıcısı ve eğitimcisiniz. Bu yolculuklar sizin için nasıl başladı?

Aslında çok küçükken içimdeki melodilerle, her yerde, her duygumda şarkı söylememle başladı. İlkokul öğretmenimin yönlendirmesiyle, ortaokulda İstanbul Üniversitesi Devlet Konservatuvarı Flüt bölümüne girip, yüksek lisansımı da orada tamamladım. Uzun yıllar, başta İstanbul Devlet Senfoni Orkestrası olmak üzere çeşitli ulusal ve uluslararası orkestralarla konserler verdim, çeşitli konservatuvarlarda öğretim görevlisi olarak çalıştım. 21 yaşındayken İngiltere’de düzenlenen “Lions Klüpleri Avrupa Forumu Flüt Yarışması”nda ülkemizi temsil edip birincilik ödülü aldım. Sonrasında farklı ulusal yarışmalarda da derecelere girdim. Tüm bu süreçler zorlu olsa da kendime inanmama ve azmederek yürümeme vesile oldu. Lisanstan mezun olduktan sonra küçüklükten beri hayalini kurduğum şarkıcılık alanına atıldım. Bu alanda çok değerli sanatçılarla aynı sahneyi paylaştım, benim için en değerlisi de eşim Gökhan Tepe ile olan 2,5 yıllık sahne deneyimimdir. Öğretmenlik, 18 yaşından beri hayatımda hep vardı. Gençleri sahne ve enstrüman hâkimiyeti konusunda motive etmek, onlarla deneyimlerimi paylaşmak beni çok mutlu ediyor. Tabii ki anne olduktan sonra çocuklara bakış açım bambaşka oldu. 2022 yılında açtığım müzik atölyesi Music&Joy ile ebeveyn-bebek arasındaki bağı müzikle güçlendiren binlerce atölye gerçekleştirdim. Atölyedeki deneyimim ile “Türkiye’de 0-5 Yaş Arası Bebeklerle Müzik Eğitim Modeli” ni geliştirdim ve doktora tezimi de bu alanda yazdım. Çocuklarla çalıştığım yıllar, onların müzikle kurduğu bağ ve duyguları nasıl yaşadıkları... Bunların hepsi beni daha fazla “içeriye” bakmaya yönlendirdi ve ThetaHealing tekniğiyle de bu şekilde tanıştım. Tüm bu içsel yolculukla yaptığım “İçimden Geldi” albümüm de, başta kendi oğluma sonra kendi çocukluğuma ve tüm ailelere, içimizdeki duyguları paylaştığım bir armağanım oldu. Umarım kalplerinde yer eder ve yıllarca beraber keyifle dinlerler.

Profilinizde yer alan ThetaHealing Uygulayıcı kimliğinizden de biraz bahsedermisiniz? Bu yöntemi hayatınıza katma süreciniz nasıl gelişti ve katkıları neler oldu?

Ben küçük yaşlardan beri mizaç olarak, insan doğasını, olaylara bakış açılarını, insanlara iyi gelmenin yollarını merak eden biriyim. Bu konularda okumaya, eğitimler almaya, terapilere katılmaya da önem verdim. Koçluk eğitimleri, New NLP, Reiki gibi eğitimler aldım, çeşitli ekollerin uygulamalarına da katıldım. Theta Healing de bunlardan biriydi. Theta Healing, belli bir meditasyon yoluyla, beyni Theta frekansına indirip, burada bilinçaltındaki inançları blokajları fark edip dönüştürebildiğiniz, his yüklemeleri ve anda şifa yöntemlerinin uygulandığı bir teknik.

Danışan olarak gittiğim ilk ThetaHealing seansında, hayatımda küçük de olsa çözmekte zorlandığım bir durumun içerisindeydim. Theta Healing’teki Kas testi, kinesiyojoloji bilimine dayanıyor ve sorulara sizin bilincinizle değil bilinçaltınızla evet/hayır olarak cevap vermenizi sağlıyor. Bununla yüzleşmek ve sonra dönüştürmek, hayatıma olumlu etkiler getirdi. Sonrasında bu tekniği önce kendimde uygulamayı öğrenmek istedim. Bende vesile olduğu değişimler o kadar etkiliydi ki, çevreme ve danışanlarıma da bu yöntemle katkı sağlamayı seçtim. Şimdi ise uygulayıcı aynı zamanda da eğitimci olarak devam ediyorum.

Kişilik olarak hayatın akışına ve olaylara, insanlara hep olumlu tarafından bakmaya, anlamaya çalışan bir insanım. Bu süreçte kendime bakmayı atladığım yerleri fark edip, özellikle anneliikle beraber kendime daha yumuşak, daha anlayışlı bir yerden bakmaya başladım.

Bu değişim üretimime de doğrudan yansdı. Uzun süre “yapamam” dediğim şeylerin aslında mümkün olduğunu gördüm. Kalp Şarkısı’nın ortaya çıkışı da tam olarak bu alan açıldığında gerçekleşti. Benim için bu süreç, bir şeyleri zorlayarak değil, içimdeki alanı açarak üretmenin mümkün olduğunu fark ettiğim bir dönüşüm oldu.

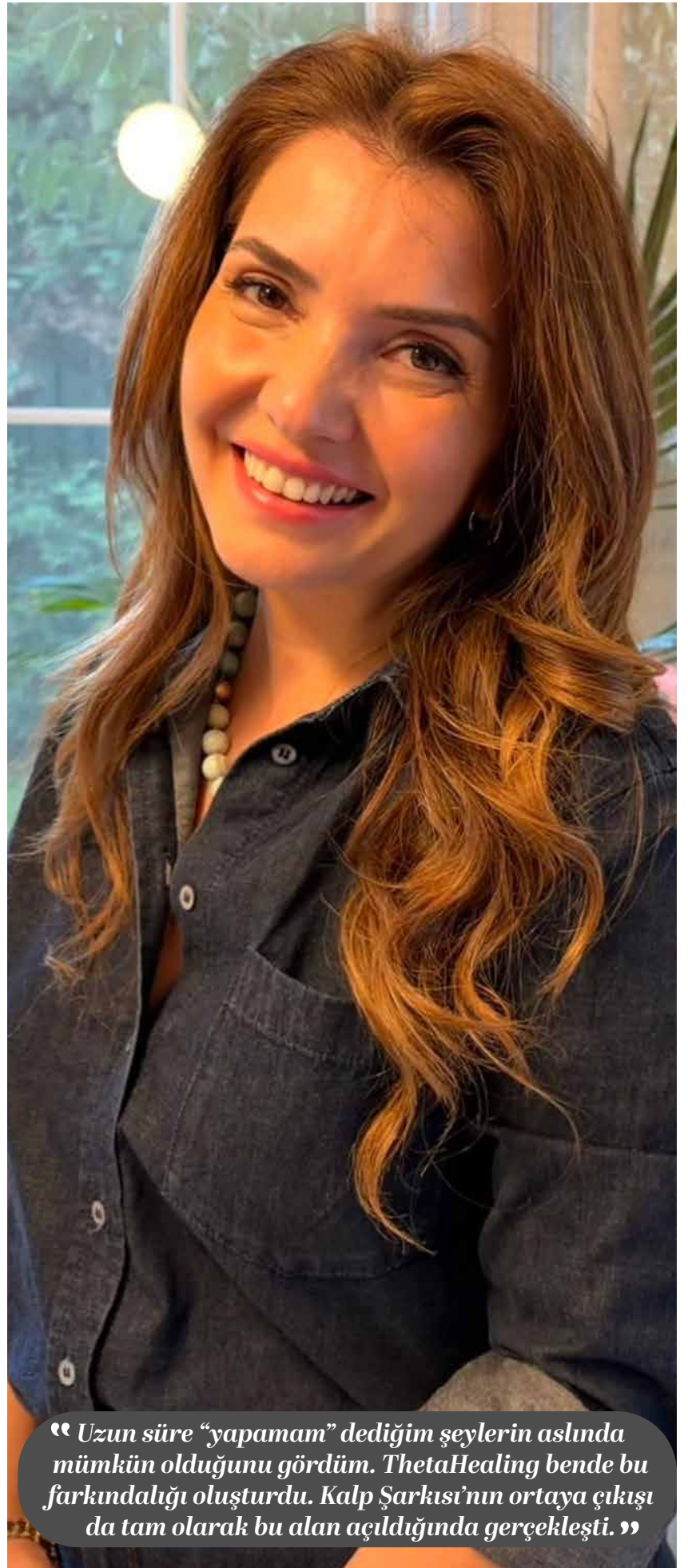

“Sizce insanların fark etmeden taşıdığı en yaygın blokajlar neler?”

İnsan olarak hepimizin ortak paydaları var. Yaşadığımız kültürden etkilendiğimiz kolektif inanç blokajlarımız olduğu gibi, çocuklukta bile bizi etkileyen hisler var. En sık gördüğüm şeylerden biri, “yeterli değilim” blokajı diyebilirim. Çoğu insanda sevgiyi almakta zorlanmak, “yalnızlığa layığım” gibi inançlar da olabiliyor. Ama bu blokajların ilginç tarafı şu; çoğu zaman insan bunları kendi düşüncesi zannediyor hatta bazen taşıdığının farkında bile olmuyor. Oysa biraz derine baktığımızda, bu inançların çoğunun geçmişten, hatta atalarımızın deneyimlerinden, ya da çocukluktan duyup içselleştirdiğimiz sözlerden geldiğini ve hiç farkında olmadan bizi çok etkilediğini anlıyoruz. Bir diğer yaygın blokaj da kontrol etme ihtiyacı. Her şeyi doğru yapmak, hata yapmamak, her şeyi planlamak... Bu da insanın akışta kalmasını ve üretmesini zorlaştırabiliyor. Benim gözlemim şu oldu; insan bir blokajı fark ettiği anda bile aslında çözümlemeye başlıyor. Çünkü o noktada artık otomatik bir yerden değil, daha bilinçli bir yerden bakmaya başlıyor. Ve bazen sadece o farkındalık bile, çok şeyin değişmesi için yeterli olabiliyor. Amaç mükemmel versiyonumuza ulaşmak değil kuşkusuz. Sadece farkındalıklarla beraber ruhsal olarak daha hafif yaşamak ve günlük olumsuzlukları daha kabule geçerek ve hızlı atlatmaya çalışmak.

Sanatın özellikle müziğin, ruhsal ve duygusal iyileşme üzerindeki etkisini nasıl tanımlarsınız?

Bana göre ruhu anlamanın, kendi ruhumuzu beslemenin bir yolu da sanatla etkileşimde olmakla ilgili. Sanatın herhangi bir dalıyla ruhumuzu besleme ihtiyacındayız. Sanatçının o dışa vurumunu anlamlandırmak bile aslında kendi içimize de temas etmenin yollarından biri. Biz insanlar birbirimizin öyküleriyle temas ettikçe, bu dünyada hissettiğimiz duygularla baş başa olmadığımızı, yalnız olmadığımızı hissediyoruz. O yüzden sanat hayatın vazgeçilmez bir parçası. Her insan müzikal doğar, müziğin titreşimi hepimize etki eder. Özellikle akustik yani dijital olmayan müzik tınları hücrelerimizi direkt uyarır. Titreşimimizi çoğu zaman olumlu etkiler. Osmanlı’da müzikle ve su sesiyle terapi yapılan Darüşşifalar olduğu bilinir. Ben küçükken hep şarkı söylerdim. Mutluyken, neşeliyken, yalnızken, oyun oynarken. Şimdi fark ediyorum ki, mesela okuldan eve geldiğimde içimde bir sıkıntı olduğunda, yorganın altında şarkı söyleyip kendi sesimle regüle oluyor, sakinleşiyordum. Sesimi şarkılarla kullanmak kendimi ifade etme biçimimdi. Sonra flüte başlamam da tesadüf değil bence. Şimdi önem verdiğim şey, bebeklerin, çocukların ve gençlerin kendi içlerindeki müziği keşfederek, kendilerine güven duyarak bunu ifade etmelerini sağlamak. Bu da duygusal gelişimin harika bir parçası kesinlikle.

“ Uzun süre “yapamam” dediğim şeylerin aslında mümkün olduğunu gördüm. ThetaHealing bende bu farkındalığı oluşturdu. Kalp Şarkısı’nın ortaya çıkışı da tam olarak bu alan açıldığında gerçekleşti. ”

“ Biz insanlar birbirimizin öyküleriyle temas ettikçe, bu dünyada hissettiğimiz duygularla baş başa olmadığımızı, yalnız olmadığımızı hissediyoruz. O yüzden sanat hayatın vazgeçilmez bir parçası. ”

Danışanlarınızda gözlemlediğiniz en büyük dönüşümler neler?

Dönüşümü gerçekten isteyen insan bu yolda karşılaşacağı şeylere de daha hazır oluyor. Seanslarda karşıma travmalar, duygusal kayıtlar ve kişinin kendisine bile ait olmayan, atalarından gelen ve hareket etmesini zorlaştıran blokajlar çıkabiliyor. Bunlar fark edildiği yani bilinç düzeyine çıktığı anda artık üzerimizdeki etkisini yitirmeye hazır diyebilirim. Kişi kendisiyle ilgili bir şeyi fark ettiğinde — bu bazen çok küçük bir şey oluyor — artık otomatik bir yerden değil, daha bilinçli bir yerden hareket etmeye başlıyor. Daha önce çok zorlayan şeyler, aynı şekilde yansımamaya başlıyor. İnsan önce kendine, biraz daha anlayışla bakabiliyor. ThetaHealing ana fel-sefesi şudur; iyileşmeyi “Yaradan” yapar. Biz kuantum alanda, bu yapılırken gözlemleriz. Bu da kuantum mekaniğindeki “çift yankı” “deneyindeki “gözlemci etkisine” benzer. ThetaHealer olarak kendi gözlem etkimizi, yargısız bir sevgi diliyle dua etmeye ve iyileşmesini, çözümlemesini “Yaradan”dan isteyip gözlemlemeye bağlıyorum. Çoğu insanda etkisinin hayatına yansıdığını görebiliyoruz. Bedensel veya duygusal rahatsızlıkların altındaki bilinçaltı inanç programlarını ortaya çıkarıp, doğru sorular ve his yüklemeleriyle dönüşmesine destek olunca, kişi semptomların azaldığını veya yok olduğunu gözlemleyebiliyor. Tabii ki tıbbi tedavisine ek destek olarak, ruhsal bir rahatlama sağlamasına destek oluyor bu seans. İnsanların ağrıyan bölgelerinin ağrısının geçtiğine, fobilerin, anksiyetelerinin üstündeki etkilere, hayatındaki bolluk bereket akışının arttığına birçok kez tanık oldum. Birinin gözünde o fark ediş anını görmek, yıllardır içinde yaşadığı tıkanıklığı dönüştürmesine vesile olmak gerçekten benim için büyük mutluluk ve şükür sebebi.

Anne olduktan sonra bakış açınızda neler değişti?

Anne olmadan önce kişisel gelişimimle ilgili epey yol almıştım açıkçası, çok keyifli dengeli bir hayatım vardı. Aşık oldum, evlendim, iş hayatım tam hayal ettiğim gibi gidiyordu. Annelikle beraber inanılmaz güzel bir sevgi yolu daha açıldı. Ama “kendimle ilgili herseye yeterim” diye düşünürken aslında duygusal olarak nasıl yetersiz kalabileceğimi fark edişlerim de oldu. Annelik benim için kutsal bir etiketten çok, içinde öğrendiğim, bu yolculukta zaman zaman zorlandığım ama hep daha da iyileştirmek istediğim tarafıma ışık tutan bir tecrübe diyebilirim. Kendi çocukluğuma bakmaya, onu sarmalamaya başladığım dönem, anneliğimle açığa çıktı. Bu çok klişe gibi ama inanılmaz önemli. Bir çocuk 7 yaşına kadar annesinin Aura alanının içinde ve sizdeki her fark ediş, olumlu-olumsuz değişimler, direkt çocuğunuza etki ediyor. Bunun farkında bir anne olarak, kendime de şefkat göstererek akışta elimden geleni yapmaya çalışıyorum. Ona destek olmayı ve hayatta güzel bir örnek olmayı amaç ediniyorum.

Ebeveynlerin dili ve yaklaşımı çocuklar üzerinde neden bu kadar belirleyici?

0-7 yaş arası çocuklar dünyayı bizim gibi analiz ederek değil, çok daha açık ve doğrudan bir yerden algılıyorlar. Bu yaş aralığında çocukların beyin dalgaları, Theta frekansı dediğimiz daha alıcı bir frekansta çalışıyor. Bu da aslında şu anlama geliyor: Duydukları, gördükleri ve hissettikleri şeyleri süzmeden, olduğu gibi içselleştirme eğilimindeler. Yani bir çocuğa söylenen bir söz, sadece bir cümle olarak kalmıyor. Bu onun kendisiyle ilgili oluşturduğu bir inanca dönüşebiliyor. Bu yüzden bu dönem, ebeveynlerin kullandığı dilin ve yarattığı duygusal ortamın çok kıymetli olduğu bir zaman. Ama burada önemli olan kusursuz olmak değil. Çünkü hayat akışı öyle bir yer değil ve hiçbir ebeveyn her an doğru cümleyi kuramaz ve mükemmel yaklaşmak gerçekçi de değil. Çocuğa nasıl seslendiğimizi, hangi duyguyla yaklaştığımızı, onun kendini nasıl hissettiğini zaman zaman durup fark etmek. Gerekirse molalar alıp, daha iyi hissettiğimiz zaman geri dönüp telafi etmek. Çünkü çocuklar sadece söylenenleri değil, söylenmeyen duyguyu da hissederekler. Bu yüzden ben özellikle ebeveynlerin, çocuklarla kurdukları dilin ve duygusal alanın farkında olmalarını çok önemsiyorum. Çünkü o erken yıllarda kurulan bağ, çocuğun kendisiyle kuracağı ilişkinin de temelini oluşturuyor.

Önümüzdeki dönemde hem müzik hem de ThetaHealing alanında hedefleriniz ve projeleriniz neler?

Önümüzdeki dönemde hem müzik hem de yaptığım çalışmalarla, farklı yaş gruplarına temas eden daha bütünsel bir alan açmak istiyorum. Instagramda kendimi rahat ifade ederek ilham veren içerikler hazırlamaktan çok keyif alıyorum. Youtube kanalında da bebeklerle müzik hakkında videolar ve şarkılarımı paylaşmaya devam edeceğim. Gençlerimizi de çok önemsiyorum. Bugün birçok gencin hem sınav sürecinde hem de sahneye çıkarken yoğun bir kaygı yaşadığını görüyorum. Bu noktada, onların içsel olarak daha rahatlayabildiği, kendilerine güvenle ifade edebildikleri alanlar oluşturmak istiyorum. Bunun hem müzikle hem de enerjetik çalışmalarla desteklenen bir süreç olmasını hayal ediyorum. ThetaHealing de, daha fazla insanla temas edebileceğim seminerler ve çalışmalar yapmaya devam edeceğim. Amacım, insanların kendilerini ilerlemekten alıkoyan şeyleri fark edebildiği ve daha yumuşak bir yerden dönüşebildiği alanlar açmak. Bir diğer odak noktam da anneler. Bebeklerin en erken dönemden itibaren müzikle nasıl bağ kurduğunu ve bunun onların duygusal gelişimini nasıl etkilediğini anlatmak, anneleri bu konuda bilgilendirmek benim için çok kıymetli. Çünkü müzik, doğru kullanıldığında sadece bir aktivite değil, çocukla kurulan çok güçlü bir bağ haline geliyor. Aslında tüm bu çalışmaların ortak noktası şu: İnsanların kendileriyle daha güvenli, daha huzurlu bir yerden temas edebildikleri alanlar açmak.

“ Bir çocuk 7 yaşına kadar annesinin Aura alanının içinde ve sizdeki her fark ediş, olumlu-olumsuz değişimler, direkt çocuğunuza etki ediyor. ”

MEDYADA GÜÇLÜ DURUŞ

Stratejik iletişim, medya ve marka yönetimi alanlarında değer üreten, yaratıcı bakış açısını güçlü iş sonuçlarıyla buluşturan Kalyon Medya Ajans Başkanı ve TFF Magazine Genel Yayın Yönetmeni Betül Varel, sezgilerini veri ve stratejiyle destekleyerek markalara yalnızca görünürlük değil, sürdürülebilir bir kimlik ve güçlü bir itibar kazandırmayı hedefliyor. Kariyer hayatına güçlü bir duruşla sıfırdan başlayan Betül Varol, başarılarıyla bugün birçok kadına ilham oluyor.

“Üretkenliğimi koruyan şey; disiplin, özgür düşünme alanı ve beni gerçekten besleyen tutkularımı hayatımın içinde tutabilmek.”

“**Stratejik iletişim, medya ve marka yönetimi alanlarında değer üreten, yaratıcı bakış açısını güçlü iş sonuçlarıyla buluşturan bir profesyonel olarak konumlanıyorum.**”

Röportaj: Banu Çelik

B

Öncelikle sizi biraz tanıyabilir miyiz? Medya sektörüne giriş hikâyeniz nasıl başladı ve bugün kendinizi nasıl tanımlıyorsunuz?

Ben Betül Varel. Bursa doğumluyum. Aslında medya sektörüne

girişimden çok, iş hayatına giriş hikâyemden bahsetmek daha doğru olur. 2011 yılında eşimi kalp krizi sonucu kaybettim. O dönem 10 yaşında bir kız çocuğuyla hayatın tam ortasında, çok zor bir noktada kaldım. Yas tutacak bir lüksüm olmadığını fark ederek, hızlıca iş hayatına adım attım. İlk olarak Bursa'da yerel yayın yapan Olay TV'de "Maksimum Alışveriş" programının hem yapımcılığını hem de sunuculuğunu üstlendim. Ardından yine Bursa'da yayımlanan Hayat Gazetesi'nde reklam müdürü olarak görev aldım. Elimde hiçbir birikim olmadan, 2014 yılında kendi şirketim Kalyon Medya'yı kurdum. Sanata olan yatkınlığımı, yıllardır gelen gamer kimliğimin kazandırdığı analitik bakış açısını ve fotografik hafızamı bir araya getirerek markalara ve kurumlara hizmet vermeye başladım. Bugün; stratejik iletişim, medya ve marka yönetimi alanlarında değer üreten, yaratıcı bakış açısını güçlü iş sonuçlarıyla buluşturan bir profesyonel olarak konumlanıyorum. Sezgilerimi veri ve stratejiyle destekleyerek markalara yalnızca görünürlük değil, sürdürülebilir bir kimlik ve güçlü bir itibar kazandırmayı hedefliyorum. Kendi profesyonel markamı ise; zorlukları fırsata dönüştüren, güvenilir, yenilikçi ve sonuç odaklı bir liderlik anlayışı üzerine inşa ediyor, her projede kalıcı etki yaratmaya öncelik veriyorum.

Kalyon Medya Ajans Başkanı ve TFF Magazine Genel Yayın Yönetmeni olarak oldukça yoğun ve dinamik bir kariyer yürütüyorsunuz. Bu iki güçlü rol birbirini nasıl besliyor?

Aslında bu iki rol birbirini beslemekten çok, aynı vizyonun iki farklı yansıması gibi. Kalyon Medya'da markaların hikâyelerini doğru stratejilerle görünür kılarken; TFF Magazine'de sektörün hikâyesini kayıt altına alıyor, geleceğe taşıyoruz. Ajans tarafı bana iş dünyasının dinamiklerini, markaların ihtiyaçlarını ve değişen iletişim trendlerini çok yakından takip etme fırsatı sunuyor. Dergi tarafı ise sektörü daha geniş bir perspektiften değerlendirmemi, üreticilerden tasarımcılara, ihracatçılardan genç girişimcilere kadar birçok farklı paydaşın sesini duyurmamı sağlıyor. Bu nedenle bir tarafta markalar için değer üretirken, diğer tarafta sektör adına hafıza oluşturan bir yayıncılık anlayışı yürütüyorum. Her iki görev de bana sürekli öğrenme, gelişme ve farklı bakış açıları kazanma imkânı veriyor. Özünde yaptığım iş aynı: İnsanları, markaları ve fikirleri doğru platformlarda buluşturmak. Bu da hem Kalyon Medya'nın hem de TFF Magazine'in temel misyonunu oluşturuyor.

Medya dünyası son yıllarda büyük bir dönüşüm geçiriyor. Sizce dijitalleşme, dergicilik ve marka iletişimini nasıl değiştirdi?

Dijitalleşme aslında yalnızca mecraları değiştirmedir; tüketim alışkanlıklarını, dikkat sürelerini ve iletişim kurma biçimlerimizi de tamamen dönüştürdü. Artık insanlar bilgiye ulaşmak için beklemiyor, bilgi onların karşısına çıkıyor. Bu da hem dergicilik hem de marka iletişimi açısından çok daha hızlı, stratejik ve dinamik bir yapı gerektiriyor. Dergicilik tarafında artık yalnızca içerik üretmek yeterli değil; doğru içeriği, doğru zamanda, doğru formatta sunabilmek gerekiyor. Basılı yayınların değeri hâlâ çok kıymetli ancak dijital platformlar sayesinde içerikler daha geniş kitlelere ulaşabiliyor, etkileşim alabiliyor ve yaşayan bir yapıya dönüşebiliyor. Marka iletişiminde ise en büyük değişim, tek yönlü anlatımdan çift yönlü iletişime geçilmiş olması. Eskiden markalar konuşur, tüketiciler dinlerdi. Bugün ise tüketiciler de markaların hikâyesinin bir parçası olmak istiyor. Bu nedenle şeffaflık, samimiyet ve sürdürülebilir iletişim her zamankinden daha önemli hale geldi. Ben dijitalleşmeyi bir tehdit olarak değil, doğru kullanıldığında büyük bir fırsat olarak görüyorum. Çünkü artık iyi fikirlerin, yaratıcı projelerin ve güçlü hikâyelerin sınırları çok daha geniş. Önemli olan değişime ayak uydurmak değil; değişimi okuyabilmek ve ona yön verebilecek vizyonu ortaya koyabilmek.

Başarılı bir medya yöneticisi olmanın en önemli kriterleri sizce nelerdir? Özellikle kadın girişimcilere bu konuda ne tavsiye edersiniz?

Başarılı bir medya yöneticisi olmanın temelinde öncelikle doğru insan ilişkileri kurabilmek, değişime hızlı adapte olabilmek ve güçlü bir vizyona sahip olmak yatıyor. Medya, sürekli dönüşen bir sektör. Bu nedenle sadece bugünü değil, yarını da okuyabilmek gerekiyor. Bunun yanında disiplin, kriz yönetimi becerisi, ekip çalışmasına yatkınlık ve güvenilirlik de uzun vadeli başarının vazgeçilmez unsurları arasında yer alıyor. Ben başarıyı yalnızca elde edilen sonuçlarla değil, o sonuçlara ulaşırken oluşturulan değer ve bırakılan etkiyle de ölçüyorum. Bir medya yöneticisinin en önemli görevlerinden biri, insanlara ve markalara doğru hikâyeleri anlatabilecek alanlar açabilmektir. Kadın girişimcilere verebileceğim en önemli tavsiye ise kendilerine ve fikirlerine güvenmeleri olur. İş hayatında zaman zaman önyargılarla, zorluklarla ve belirsizliklerle karşılaşabiliyoruz. Ancak cesaret, kararlılık ve istikrar birçok engelin önüne geçebiliyor. Mükemmel zamanı beklemek yerine ilk adımı atmak, çoğu zaman başarının başlangıcıdır. Ben iş hayatına çok zor şartlarda başladım ve bugün geriye dönüp baktığımda şunu net bir şekilde söyleyebiliyorum: Sermayeden önce inanç, bağlantılardan önce emek ve şanstın önce istikrar geliyor. Eğer ürettiğiniz işe inanıyor, öğrenmeye devam ediyorsanız, başarı er ya da geç sizinle buluşuyor.

Sosyal medya içeriklerinizde güçlü, üretken ve vizyoner bir duruş dikkat çekiyor. Kariyer yolculuğunuz boyunca sizi motive eden en önemli şey ne oldu?

Beni motive eden en önemli şey, her zaman bir değer üretebildiğimi görmek oldu. Hayatımın bazı dönemlerinde çok zor kararlar almak ve sıfırdan başlamak zorunda kaldım. Bu süreçler bana, koşullar ne olursa olsun üretmenin, öğrenmenin ve ilerlemenin insanı ayakta tutan en güçlü şeylerden biri olduğunu öğretti. Kariyer yolculuğum boyunca hiçbir zaman sadece bir iş kurmayı ya da bir şirket yönetmeyi hedeflemedim. Asıl amacım; markalara, kurumlara ve insanlara dokunabilen, onların büyümesine katkı sağlayan projeler ortaya koyabilmektir. Bir fikrin hayata geçtiğini, bir markanın doğru stratejilerle güçlendiğini veya bir projenin sektör adına fayda ürettiğini görmek benim için en büyük motivasyon kaynaklarından biri olmaya devam ediyor. Diğer yandan kızım da hayatımdaki en önemli motivasyonlardan biri oldu. Ona güçlü durabilmenin, mücadele etmenin ve hayallerinin peşinden gitmenin mümkün olduğunu göstermek istedim. Bu nedenle karşıma çıkan her zorluğu bir engelden çok, gelişim fırsatı olarak görmeye çalıştım. Bugün hâlâ beni motive eden şey aynı: Öğrenmeye devam etmek, üretmek, yeni fikirler geliştirmek ve bulunduğum alanlarda kalıcı bir iz bırakabilmek. Çünkü inanıyorum ki gerçek başarı, yalnızca elde edilen sonuçlarda değil; insanlara ve geleceğe bırakılan değerde saklıdır.

“ Bir tarafta markalar için değer üretirken, diğer tarafta sektör adına hafıza oluşturan bir yayıncılık anlayışı yürütüyorum. ”

"Dijitalleşme aslında yalnızca mecraları değıştirmede; tüketim alışkanlıklarını, dikkat sürelerini ve iletişim kurma biçimlerimizi de tamamen dönüştürdü."

Günümüzde markalar yalnızca görünür olmak değil, aynı zamanda güven yaratmak istiyor. Sizce başarılı bir marka iletişiminin temelinde hangi unsurlar yer almalı?

Bu soru için daha net ve vurucu bir cevap iyi olur: Bence başarılı bir marka iletişiminin temelinde güven, tutarlılık ve samimiyet yer alıyor. Günümüzde insanlar yalnızca bir ürün ya da hizmet satın almıyor; markanın değerlerine, duruşuna ve hikâyesine de yatırım yapıyor. Bu nedenle markaların söyledikleriyle yaptıklarının örtüşmesi, hedef kitleleriyle gerçek bir bağ kurabilmesi ve uzun vadeli bir iletişim dili oluşturabilmesi gerekiyor. Görünür olmak önemli ancak kalıcı olmak için güven inşa etmek şart. Güven oluşturan markalar ise sadece müşteri değil, sadık bir topluluk da kazanıyor.

Kadınların iş dünyasında daha görünür hale gelmesini nasıl değerlendiriyorsunuz? Sizce hâlâ aşılması gereken en büyük bariyer ne?

Kadınların iş dünyasında her geçen gün daha görünür hale gelmesini son derece değerli buluyorum. Bugün birçok sektörde kadınlar yalnızca çalışan olarak değil, karar verici, yönetici ve girişimci kimlikleriyle de güçlü bir şekilde varlık gösteriyor. Bu değişim hem ekonomik hem de toplumsal açıdan önemli bir kazanım. Bununla birlikte, aşılması gereken bazı bariyerlerin hâlâ var olduğunu düşünüyorum. En büyük engellerden biri, kadınların yetkinliklerini sürekli kanıtlama ihtiyacı hissetmelerine neden olan önyargılar. Pek çok kadın, sahip olduğu başarıyı elde etmek için çoğu zaman erkeklerden daha fazla mücadele etmek zorunda kalabiliyor. Ancak son yıllarda kadınların birbirini desteklemesi, dayanışma kültürünün güçlenmesi ve başarılı rol modellerin artmasıyla birlikte bu bariyerlerin giderek zayıfladığına inanıyorum. Kadınların iş dünyasında daha fazla yer alması bir ayrıcalık değil, doğal bir gereklilik. Çünkü farklı bakış açıları ve güçlü kadın liderler, iş dünyasını daha üretken ve daha sürdürülebilir hale getiriyor.

Yoğun iş temposu içinde üretken kalabilmek ve motivasyonu koruyabilmek adına kendi hayatınızda uyguladığınız rutinler ya da bakış açıları var mı?

Tabii, kişisel tarafını koruyup daha profesyonel hale getirdim: Hem iş hayatımda hem de özel hayatımda disiplinli bir yapıya sahibim. Ancak üretkenliği yalnızca yoğun çalışmakla değil, insanın kendine alan açabilmesiyle de ilişkilendiriyorum. Bu nedenle kendime zaman ayırmayı, zihnimi dinlendirmeyi ve ilhamın doğal akışına izin vermeyi önemsiyorum. Bir şey üretmek için kendimi zorlamam. Enerjim yüksekse ve zihnim açıksa, günün ya da gecenin herhangi bir saatinde gelen fikri mutlaka kayıt altına alırım. O fikir o anda kullanılsa bile, zamanı geldiğinde bir projenin güçlü bir parçasına dönüşebilir. Beni besleyen en önemli alanlardan biri de uzun yıllardır içinde olduğum oyun dünyası. 22 yıllık bir gamerım; World of Warcraft'ta 20 yıllık bir Druid oyuncusuyum ve son içerikte dünya sıralamasında yer alıyorum. Bu benim için yalnızca bir hobi değil; strateji geliştirdiğim, reflekslerimi canlı tuttuğum, takım oyununu ve hızlı karar alma becerimi besleyen güçlü bir alan.

Dolayısıyla üretkenliğimi koruyan şey; disiplin, özgür düşünme alanı ve beni gerçekten besleyen tutkularıma hayatımın içinde tutabilmek.

She and Girls okurları için; medya, iletişim ya da girişimcilik alanında kariyer hedefleyen genç kadınlara vermek istediğiniz en önemli tavsiye ne olurdu?

Bu soruda hem hayat hikâyenizle hem de girişimcilik tarafınızla örtüşen, samimi ama güçlü bir kapanış iyi olur: Genç kadınlara verebileceğim en önemli tavsiye, kendilerine ve fikirlerine güvenmeleri olurdu. Mükemmel zamanı beklemek yerine harekete geçmek, çoğu zaman başarının ilk adımıdır. Çünkü hiçbir kariyer kusursuz şartlarda başlamıyor; önemli olan öğrenmeye açık olmak, çalışmaktan vazgeçmemek ve karşılaşılan zorlukların sizi durdurmasına izin vermemektir. Bugün geriye dönüp baktığımda, sahip olduğum birçok şeyi büyük imkânlarla değil; kararlılık, emek ve cesaretle inşa ettiğimi görüyorum. Bu yüzden genç kadınların başkalarının onlar için çizdiği sınırları değil, kendi potansiyellerini referans almalarını tavsiye ederim. Hayat bazen planladığımız gibi ilerlemeyebilir. Ancak şartlar ne olursa olsun üretebiliyorsanız, öğrenmeye devam ediyorsanız ve hayallerinizden vazgeçmiyorsanız, mutlaka kendi yolunuzu açarsınız. Başarıya giden en güçlü yolun, kendiniz olmaktan ve cesur adımlar atmaktan geçtiğine inanıyorum.

“ Bir medya yöneticisinin en önemli görevlerinden biri, insanlara ve markalara doğru hikâyeleri anlatabilecek alanlar açabilmektir.”

“ Farklı bakış açıları ve güçlü kadın liderler, iş dünyasını daha üretken ve daha sürdürülebilir hale getiriyor.”

DİL EĞİTİMİ VE YURT DIŞI PLANLAMA MERKEZİ

Ülkemizde dil eğitim sürecinin en büyük eksikliğinin yargılamaktan kaynaklandığını belirten TalkyOnline Dil Eğitim ve Yurt Dışı Planlama Merkezi Kurucusu Servdanur Uslu, ‘yargısız bir alan yaratmak’ ilk hedefleri olduğunu vurguluyor. “Biliyorum ama konuşamıyorum” cümlesinin kilit noktasının uyguladığı sistemde çözüldüğünü ve öğrencilerinin taleplerine göre yurt dışı eğitim süreçlerini sağlayıp yakından takip ettiğini belirten Servdanur Uslu, tüm detayları dergimize anlattı.

“İngilizce öğrenememe problemi yok, yanlış öğrenme sistemi var. Doğru ortam ve doğru yaklaşım sağlandığında insanlar sandıklarından çok daha hızlı ve etkili bir şekilde konuşmaya başlıyor.”

“ Kendimi sadece bir öğretmen olarak tanımlamıyorum; insanların hayatlarında gerçek bir dönüşüm başlatan bir rehberim diyebilirim. ”

Röportaj: Banu Çelik

Ö

ncelikle sizi tanıyabilir miyiz? İngilizce öğretmenliği kariyeriniz nasıl başladı ve TalkyOnline markasına giden süreç nasıl şekillendi?

Ben Sevdanur Uslu. Çanakkale Biga doğumluyum ve İngilizce öğretmeniyim. Ama kendimi sadece bir öğretmen olarak tanımlamıyorum; insanların hayatlarında gerçek bir dönüşüm başlatan bir rehberim diyebilirim. Aslında bu

hikâye benim için çok erken başladı. 6 yaşın-

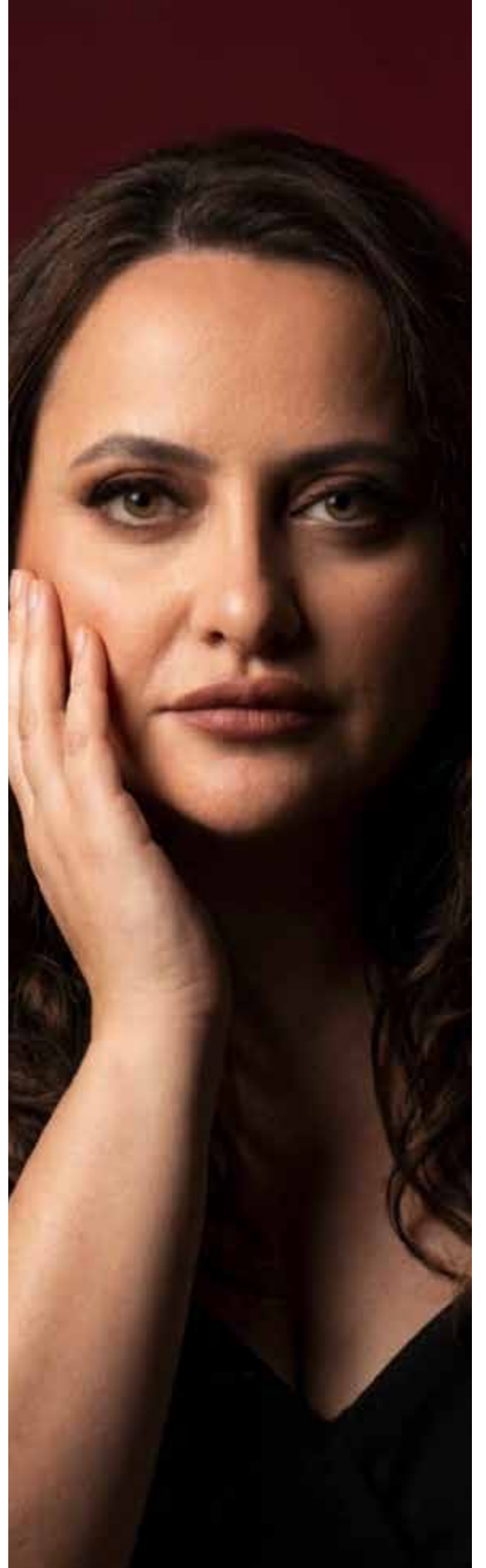
dayken “büyüdüğümde ne olmak istediğim” sorulduğunda cevabım netti: İngilizce öğretmeni. Yani sadece “öğretmen” değil, özellikle İngilizce öğretmeni. Bunun nedenini o yaşta tam olarak açıklayamıyordum belki ama bugün baktığımda bunun bir yön duygusu olduğunu anlıyorum. Lise yıllarımda bu yön daha da netleşti. Kuzenlerime ders anlatır, İngilizceyi onlara sevdirmeye çalışırdım. O zamanlar bunun bir mesleğe dönüşeceğini bilmiyordum ama öğretmenim bende sadece bilgi aktarmak olmadığını, birine bir şeyi gerçekten öğretebilmenin çok farklı bir tatmin yarattığını fark etmeye başlamıştım. Profesyonel olarak öğretmenliğe başladığımda ise çok önemli bir gerçekle yüzleştim: İnsanlar İngilizce öğreniyor ama konuşamıyor. Yıllarca eğitim almış, gramer bilen ama kendini ifade edemeyen o kadar çok insan vardı ki... Ortada ciddi bir emek vardı ama sonuç yoktu. Yani bilgi vardı ama kullanım yoktu. Bu benim için bir kırılma noktası oldu. Çünkü sorun öğrencilerde değil, sistemdeydi. Klasik yöntemlerin insanları gerçekten konuşturmadığını gördüm. İşte o noktada farklı bir şey kurmam gerektiğini anladım. TalkyOnline tam olarak bu farkındalıktan doğdu. Ben bir kurs kurmak istemedim; bir sistem kurmak istedim. İnsanların sadece İngilizce öğrenmediği, İngilizceyi gerçekten kullandığı, kendine güven kazandığı ve hatta hayatını başka bir ülkeye taşıyabilecek kadar donanım kazandığı bir yapı... Bugün TalkyOnline benim için sadece bir eğitim platformu değil; insanların hayatlarını genişleten, onlara yeni kapılar açan bir yolculuk. Ve bu yolculuğun en güzel tarafı, her öğrencinin kendi hikâyesini yeniden yazmaya başlaması.

Profilinizde “İngilizceyi gerçekten kullanmak isteyenlere online destek” vurgusu dikkat çekiyor. Sizce Türkiye’de insanlar İngilizceyi neden öğreniyor ama kullanamıyor?

Çünkü sistem insanlara İngilizceyi “öğretiyor” ama “yaşatmıyor.” Türkiye’de çoğu kişi yıllarca İngilizce eğitimi alıyor; okulda, kursta, özel derslerde... Ama bu süreçlerin büyük bir kısmı dilin doğasına ters ilerliyor. Kelime ezberleniyor, gramer kuralları öğreniliyor ama dil hiçbir zaman aktif olarak kullanılmıyor. Yani öğrenilen şey, zihinde kalıyor ama hayata geçemiyor.

Bunun bir diğer önemli boyutu da psikolojik. Bizde İngilizce konuşmak, doğal bir iletişim aracı olmaktan çok bir performans gibi algılanıyor. İnsanlar konuşurken kendilerini ifade etmeye değil, doğru cümleyi kurmaya odaklanıyor. “Hata yaparsam ne olur?”, “Yanlış anlaşılır mıyım?” kaygısı o kadar baskın ki, çoğu kişi aslında konuşabileceği seviyeye gelmiş olmasına rağmen kendini geri çekiyor. Zamanla bu durum bir döngüye dönüşüyor: Konuşmadıkça özgüven düşüyor, özgüven düştükçe konuşma daha da zorlaşıyor. Ve kişi yıllarca “İngilizce biliyorum ama konuşamıyorum” noktasında kalıyor.

Oysa dil öğrenmek teorik bir süreç değil, deneyimsel bir süreçtir. Bir dili öğrenmek için o dile maruz kalmanız, o dili kullanmanız, hata yapmanız ve tekrar denemeniz gerekir. Çocuklar dili bu yüzden hızlı öğrenir; çünkü düşünmeden denerler, hata yapmaktan çekinmezler ve sürekli tekrar ederler. Türkiye’deki en büyük eksik tam da burada: İnsanlara İngilizceyi kullanabilecekleri güvenli alanlar sunulmuyor. Hata yapmanın normal olduğu, konuşmanın teşvik edildiği bir ortam olmadığında, dil öğrenimi eksik kalıyor. Bu yüzden ben her zaman şunu söylüyorum: İngilizce öğrenememe problemi yok, yanlış öğrenme sistemi var. Doğru ortam ve doğru yaklaşım sağlandığında insanlar sandıklarından çok daha hızlı ve etkili bir şekilde konuşmaya başlıyor.

TalkyOnline'ı konumlandırırken nasıl bir eğitim modeli benimsediniz? Sizi klasik online İngilizce eğitimlerinden ayıran temel yaklaşım nedir?
Ben TalkyOnline'ı hiçbir zaman bir "kurs" olarak konumlandırmadım. Baştan itibaren bir sistem kurmak istedim. Çünkü şunu çok net gördüm: İnsanlar ders alıyor ama hayatlarında bir değişim olmuyor. Benim derdim ders vermek değil, o değişimi yaratmak. Klasik eğitimlerde odak genelde derstir. Konu anlatılır, alıştırtma yapılır ve biter. Bizde ise odak tamamen kullanımdır. Öğrenci sadece öğrenmez; konuşur, yazar, düşünür, hata yapar ve tekrar dener. Yani İngilizce onun için haftada birkaç saatlik bir aktivite olmaktan çıkar, hayatının bir parçası haline gelir. Burada en çok önem verdiğim şeylerden biri şu: Yargısız bir alan yaratmak. Çünkü insanların konuşamamasının en büyük sebeplerinden biri, kendilerini rahat hissetmemeleri. Bizde kimse "yanlış yaptım" diye gerilmez. Aksine, hata yapmak sürecin doğal bir parçası olarak görülür. Bu da öğrencinin zamanla açılmasını ve gerçekten konuşmaya başlamasını sağlar. Aynı zamanda içerikleri tamamen gerçek hayat üzerinden kurguluyoruz. Ezbere diyaloglar ya da yapay senaryolar yerine, öğrencinin gerçekten kullanabileceği durumlara odaklanıyoruz. Bir restoranda sipariş vermek, bir mülakata girmek, yurt dışında bir arkadaş ortamında sohbet etmek... Öğrenci neye ihtiyaç duyuyorsa, dersler o hayatın içinden geliyor. Bir diğer önemli farkımız ise kişiselleştirme. Herkese aynı programı uygulamak bana hiçbir zaman doğru gelmedi. Çünkü herkesin hedefi farklı: Kimi yurt dışına gitmek istiyor, kimi kariyerinde ilerlemek, kimi sadece kendini ifade edebilmek... Öğrenme hızları, motivasyonları, güçlü ve zayıf yönleri de birbirinden tamamen farklı. Bu yüzden TalkyOnline'da sistem her öğrenciye göre şekilleniyor. Öğrenci kendini zorlanmış ya da sıkılmış hissetmiyor; tam aksine, sürecin içinde kalıyor. Hatta çoğu öğrencim derslere "gelmek zorunda olduğu" için değil, gerçekten keyif aldığı için geliyor. Benim için en değerli şey de bu aslında: Öğrencinin İngilizceyi bir yük olarak değil, hayatına eklediği yeni bir alan olarak görmesi.

Eğitimlerinizde "konuşma odaklı" bir sistem ön planda. Bu yaklaşımı metodolojik olarak nasıl kurguluyorsunuz?

Konuşma odaklı sistem aslında sadece "konuşmak" değildir; bu tamamen kurgulanmış bir yapı meselesidir. Yani öğrenciyi "hadi konuş" diyerek değil, doğru adımlarla konuşmaya hazır hale getirerek ilerliyoruz. Önce öğrencinin seviyesine uygun bir dil altyapısı kuruyoruz ama bunu klasik, uzun teori anlatımlarıyla değil; doğrudan kullanımın içine entegre ederek yapıyoruz. Öğrenci öğrendiği şeyi beklemeden kullanmaya başlıyor. Bu da öğrenmeyi hızlandıran en kritik nokta.

Sistemimiz üç aşamalı ilerliyor:

İlk aşamada öğrenci gerekli kelime ve yapıları edinir.

İkinci aşamada bu bilgileri kontrollü konuşmalarla kullanmaya başlar.

Son aşamada ise artık yönlendirme olmadan, gerçek hayata yakın şekilde kendini ifade eder.

Ama burada bizi farklı kılan şey şu: Bu bir "geçiş süreci" değil, sürekli döngü halinde ilerleyen bir sistem. Yani öğrenci her derste mutlaka konuşur. Bu bir tercih değil, sistemin temelidir.

Ve belki de en önemlisi, bu süreç öğrenciyi zorlayan değil, içine çeken bir şekilde ilerler. Öğrenci "konuşmak zorunda kaldığı" için değil, konuşabildiğini gördükçe motive olduğu için sürecin içinde kalır.

Bir noktadan sonra şunu fark ediyorlar: "Ben aslında konuşabiliyorum." İşte o an, bütün sistemin çalıştığı an oluyor.

“TalkyOnline benim için sadece bir eğitim platformu değil; hayatları genişleten, yeni kapılar açan bir yolculuk.”

TalkyOnline yalnızca dil eğitimi değil, aynı zamanda yurt dışı eğitim ve vize danışmanlığı da sunuyor. Bu süreci nasıl yapılandırıyorsunuz?

Aslında biz burada sadece bir eğitim vermiyoruz; öğrencinin bütün yolculuğunu tasarlıyoruz. TalkyOnline'ın temelinde dil eğitimi var ama zamanla şunu çok net gördük: Özellikle akademik sınavlara hazırlanan öğrenciler zaten bizi yurt dışı hedefleriyle tercih ediyor. Yani biz onları sadece IELTS'e hazırlamıyorduk; aynı zamanda hangi ülkeye gitmeleri gerektiğinden, hangi programa uygun olduklarına kadar birçok konuda destek oluyorduk. Bu ihtiyaç doğal olarak bizi yurt dışı eğitim danışmanlığına yönlendirdi.

Bu noktada gerekli eğitimlerimizi ve sertifikasyon süreçlerimizi tamamlayarak bu alanı da resmi olarak bünyemize dahil ettik. Açıkçası bu bizim için sıfırdan bir başlangıç değil, zaten yaptığımız bir sürecin profesyonelleşmiş haliydi.

Şu an iki ayrı yapı gibi görünse de aslında bizim için tek bir bütün: Dil eğitimi + yurt dışı planlama.

Bir öğrenci bize geldiğinde önce hedefi netleştiriyoruz. Hangi ülke, hangi bölüm, nasıl bir yaşam istiyor? Sonrasında dil sürecini bu hedefe göre kuruyoruz. IELTS mi gerekiyor, akademik İngilizce mi, yoksa genel bir dil altyapısı mı? Her şey bu plana göre şekilleniyor ardından başvuru sürecine geçiyoruz; okul seçimi, başvurular, kabul süreci, vize aşaması... Ama bizim yaklaşımımız burada da farklı. Biz öğrenciyi sadece yönlendiren değil, süreci birlikte yürüten bir yapıyız. En önemli farkımız şu: Öğrenciyi sadece "göndermiyoruz." O hayata uyum sağlayana kadar yanında oluyoruz. Bu bütüncül yapı sayesinde öğrenciler için süreç çok daha kontrollü ve sürdürülebilir hale geliyor. Çünkü dil, başvuru, vize ve yerleşim gibi tüm aşamalar tek bir merkezden yönetiliyor. Kısacası, öğrenci bizimle çalıştığında sadece İngilizce öğrenmiş olmuyor; baştan sona planlanmış bir uluslararası yolculuğun içinde oluyor.

IELTS, dil gelişimi ve kariyer planlamasını nasıl entegre ediyorsunuz?

Aslında biz bu üç alanı hiçbir zaman birbirinden ayrı düşünmüyoruz. Çünkü gerçek hayatta da ayrı değil. Çoğu kişi IELTS'i ayrı bir süreç gibi görüyor: "Önce İngilizce öğreneyim, sonra sınava hazırlanırım" gibi. Ama bu yaklaşım hem süreci uzatıyor hem de öğrenciyi gereksiz yere yoruyor. Bizim sistemimizde IELTS, dil gelişiminin doğal bir parçası. Yani öğrenci doğru şekilde İngilizce öğreniyorsa, zaten o süreçte akademik becerileri de kazanıyor. Üzerine sadece sınavın mantığını ve stratejisini ekliyoruz.

Bu yüzden süreci üç paralel hatta ilerletiyoruz: Genel İngilizce gelişimi, akademik dil becerileri ve sınav stratejisi.

Ama asıl fark burada başlıyor: Biz bunu öğrencinin hedefiyle entegre ediyoruz. Yani öğrenci neden IELTS alıyor? Hangi ülkeye gidecek? Hangi bölümde okuyacak? Hangi seviyede İngilizceye gerçekten ihtiyacı var? Bu sorular netleşmeden yapılan bir sınav hazırlığı, genelde yüzeyde kalıyor. Bizde ise süreç baştan sona planlı olduğu için öğrenci sadece sınavı geçmekle kalmıyor; gittiği ülkede dersleri anlayabilecek, kendini ifade edebilecek ve o hayatın içinde aktif olabilecek seviyeye geliyor.

En somut farkı da burada görüyoruz: Öğrenci sadece bir skor almıyor, gerçekten hazır hale geliyor.

“ Bir dili öğrenmek için o dile maruz kalmanız, o dili kullanmanız, hata yapmanız ve tekrar denemeniz gerekir. ”

“ Benim için en değerli şey; öğrencinin İngilizceyi bir yük olarak değil, hayatına eklediği yeni bir alan olarak görmesi. ”

En çok karşılaştığınız engel nedir?

En büyük engel açık ara özgüven problemi. Ama bunu “öğrencide bir eksiklik” olarak görmüyorum; daha çok sistemin yıllar içinde oluşturduğu bir sonuç. Çoğu öğrenci aslında düşündüğünden çok daha fazla biliyor. Kelimeleri var, gramer altyapısı var... Ama konuşma anına geldiğinde bir anda geri çekiliyor. Çünkü zihninde sürekli bir ses var: “Yanlış yaparsam?”, “Yetersiz görünür müyüm?”

Ve bu çok insani bir şey. Özellikle Türkiye’de İngilizce öğrenme süreci genelde “doğru yapma” üzerine kurulu olduğu için insanlar hata yapmayı bir başarısızlık gibi görüyor. Oysa dil öğrenmenin doğasında hata var.

Ben öğrencilerime hep şunu söylüyorum: Konuşamıyor olmanız, bilmiyor olmanızdan değil; konuşmaya yeterince alan bulamamış olmanızdan.

Bizim sistemde tam olarak bu noktaya odaklanıyoruz. Öğrenciyi zorlayarak değil, rahat hissettirerek ama aynı zamanda sürekli konuşmanın içine alarak ilerliyoruz. Yargılanmadığını hissettiği anda öğrenci zaten açılmaya başlıyor.

Ve çok kısa bir süre sonra o klasik cümle geliyor: “Ben aslında konuşabiliyordum.”

İşte o an hem öğrenci için hem benim için en kırlma anı oluyor. Çünkü mesele baştan beri bilgi değil, o bilgiyi kullanabilme cesaretiydi.

Doğru seviyede konumlandırma neden kritik?

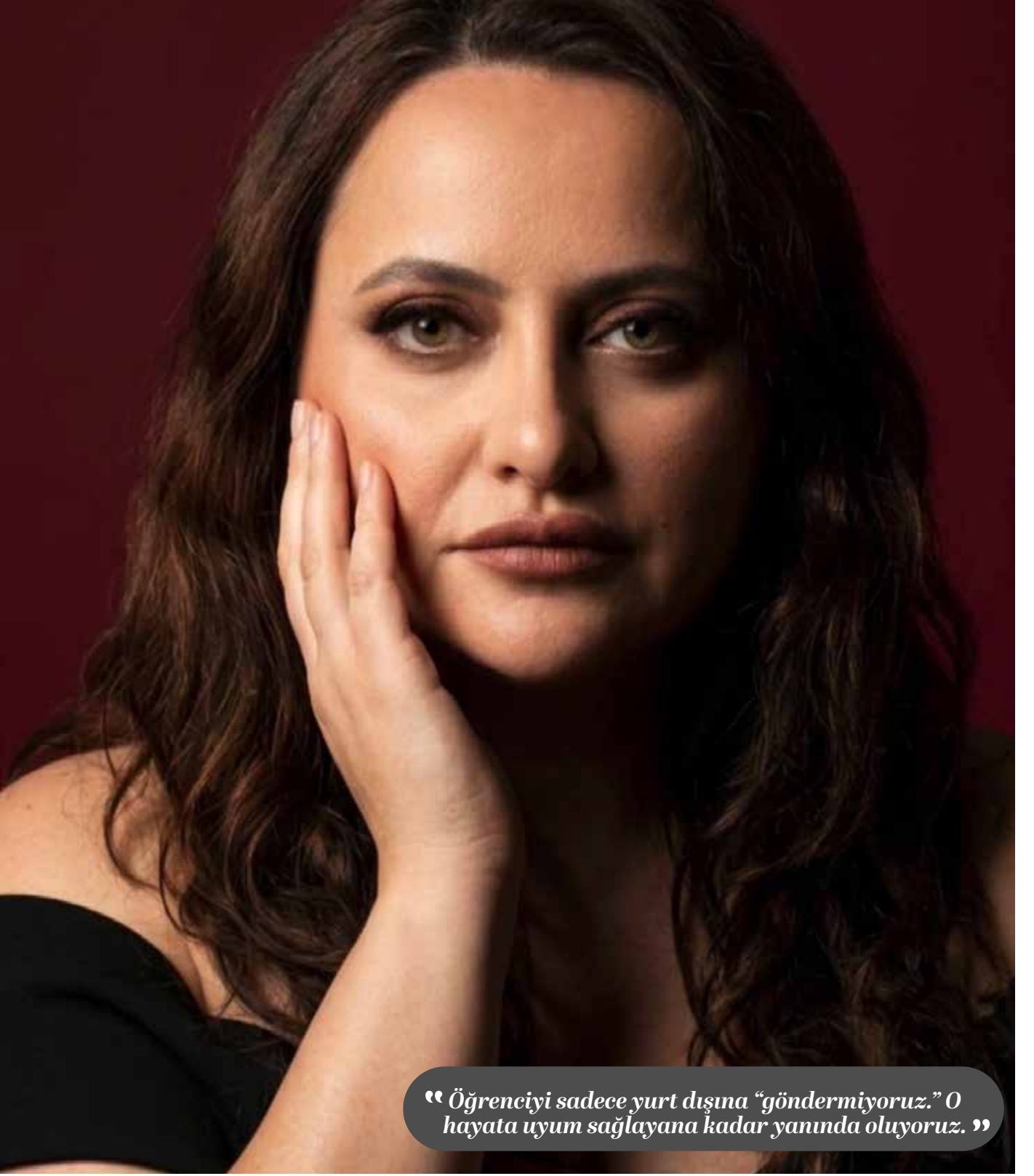
Çünkü yanlış seviyede başlanan bir süreç, en iyi içerikle bile sürdürülemez. Motivasyonu en hızlı düşüren şeylerden biri bu. Seviyesi düşükken zor bir programa giren öğrenci sürekli “yetişemiyorum” hissi yaşar. Bu da zamanla yorgunluk ve bırakma noktasına götürür. Tam tersi durumda, yani seviyesi yüksekken çok kolay bir programda kalan öğrenci ise ilerlemediğini hisseder, sıkılır ve yine kopar. Aslında doğru seviye dediğimiz şey çok kritik bir denge: Öğrenciyi zorlayan ama bunaltmayan, düşündüren ama yıldırmayan bir nokta. Ben buna “tam sınırda öğrenme” diyorum. Öğrenci biraz zorlanır ama başarabildiğini de görür. İşte gelişim tam olarak burada başlar. Biz bu yüzden sürecin en başında seviyeyi çok detaylı analiz ediyoruz. Sadece gramer bilgisine bakmıyoruz; öğrencinin konuşma becerisi, anlama kapasitesi, özgüveni ve öğrenme hızı da bu değerlendirmeye dahil oluyor. Çünkü dil sadece teknik bir bilgi değil, aynı zamanda bir performans ve alışkanlık meselesi. Doğru seviyede başlayan öğrenci kendini ne kaybolmuş ne de sıkılmış hisseder. Aksine sürecin içinde kalır, ilerlediğini fark eder ve bu da onu motive eder. Bu yüzden bizim için doğru seviye, sadece bir başlangıç noktası değil; sürecin devamlılığını belirleyen en kritik yapı taşı.

Sosyal medya gerçekten etkili mi?

Etkili, ama tek başına yeterli değil. Sosyal medya bugün inanılmaz güçlü bir araç. Doğru kullanıldığında insanlara ilham verir, farkındalık yaratır ve en önemlisi doğru yönü gösterir. Ama şunu net söylemek lazım: Öğrenme pasif bir süreç değil. İzleyerek değil, yaparak gelişir. Bir reels izleyerek İngilizce öğrenemezsiniz. Ama o reels sizi doğru sisteme yönlendirebilir, belki de başlamaya cesaret ettirebilir. Ben içeriklerimi tam olarak bu yüzden üretiyorum. İnsanlara sadece “bilgi” vermek için değil; nasıl öğrenmeleri gerektiğini göstermek, yanlış bildikleri kalıpları kırmak ve onları harekete geçirmek için.

Çünkü bazen bir içerik, birinin hayatında şu düşüncüyü başlatıyor: “Ben de yapabilirim.”

Ama o noktadan sonrası tamamen sistem ve disiplinle ilgili. Sosyal medya kapıyı açar, içeri girip ilerlemek ise kişinin kendisine bağlıdır.

“ Öğrenciyi sadece yurt dışına “göndermiyoruz.” O hayata uyum sağlayana kadar yanında oluyoruz. ”

Sürekli erteleyen biri için en net öneriniz ne olur?

Şunu çok net söyleyeyim: “Hızır hissettiğimde başlarım” dediğiniz o gün... asla gelmeyecek.

Hep bir pazartesi, hep bir yeni ay, hep “biraz daha vaktim olsun” diye bekleniyor. Ama gerçek şu ki, İngilizce öğrenmek için mükemmel bir zaman yok. Sadece “başladığınız gün” var. İngilizce motivasyonla değil, aksiyonla öğrenilir. Yani önce yapmak, sonra motive olmak.

O yüzden önerim çok basit ama etkili: Küçük başlayın ama bugün başlayın.

5 dakika bile olsa bir şey yapın. Bir şey izleyin, bir şey yazın,

ama en önemlisi konuşmaya çalışın. Kendi kendinize bile olsa konuşun. Çünkü o ilk saçma gelen cümleler, sizi gerçekten konuşan birine dönüştüren şey.

Ve şunu da kabul edelim: Başlangıç biraz rahatsız olacak. Zaten olması gereken de bu. Çünkü gelişim, konfor alanında değil, tam sınırında oluyor.

Kısacası:

Mükemmel zamanı beklemeyi bırakın. Başlamak için bugün fazlasıyla yeterli. Hatta dürüst olayım... büyük ihtimalle şu an bile başlayabilirsiniz

İNANÇ, ZARAFET VE HATIRLAYIŞIN HİKAYESİ *LouMoe*

Kurucusu Alman olan ve yakın tarihte Müslüman olmayı seçen bir kadının inanç gücüyle doğan özel tasarımlarını taşıyan LouMoe ile tanışmanızı istiyoruz. Her tasarımın bir ruhu ve kişiye özel olması markayı çok daha güçlü kılıyor.

“2024 yılında içimde güçlü bir çağrı hissettim. Ruhum yeniden ifade bulmak, derinlik kazanmak ve yaratıcılıkla buluşmak istiyordu. Çok anlamlı ve ruhsal bir karşılaşmanın ardından bunun doğru zaman olduğunu hissettim. Böylece inanç ile modest fashion’ı bir araya getiren LouMo doğdu.”

“ Bu benim için sadece bir koleksiyon değil, aynı zamanda ruhsal ve dönüşümsel bir yolculuğun sesi. İçinde birçok iniş çıkışın, kayıpların ve hatıraların olduğu bir hikâye. ”

Röportaj: Banu Çelik

KAPAK RÖPORTAJI

**ncelikle markanızın hikâyesiy-
le başlamak isteriz. LouMo nasıl
doğdu?**

2017 yılında İslam'a yönelme-
den önce, farklı bir isim altında
tasarımcı olarak aktif bir şekilde
çalışıyordum. Ancak Müslüman
olduktan sonra moda sektörü-
ne bakışım değişmeye başladı.

Moda dünyası çoğu zaman çok hızlı tüketilen, yüzeysel ve ahlaki açıdan sorgulanabilir bir alan gibi görünüyor-
du. O dönemde din ile moda arasında bir denge kurmak
benim için oldukça zordu. Bu nedenle tasarım yapmayı
bırakarak yalnızca dikiş eğitmeni olarak çalışmaya baş-
ladım. Fakat pandemi sürecindeki lockdown döneminde
bu da mümkün olmadı. O zamanlar hayatımın odağı-
nı tamamen İslam'ı öğrenmeye, anlamaya ve derinleş-
meye yöneltmişim. Açıkçası yeniden tasarım yapmayı
düşünmüyordum. Ancak 2024 yılında içimde güçlü bir
çağrı hissettim. Ruhum yeniden ifade bulmak, derinlik
kazanmak ve yaratıcılıkla buluşmak istiyordu. Çok anlamlı ve ruhsal bir karşılaşmanın ardından bunun doğ-
ru zaman olduğunu hissettim. Böylece inanç ile modest
fashion'ı bir araya getiren LouMo doğdu. Bu benim için
sadece bir koleksiyon değil, aynı zamanda ruhsal ve dö-
nüşümsel bir yolculuğun sesi. İçinde birçok iniş çıkışın,
kayıpların ve hatıraların olduğu bir hikâye. Zarafetin
içindeki güce ve Allah yolculuğunda kaybedilen insan-
lara bir saygı duruşu.

**LouMo isminin iki sevginin birleşiminden doğduğunu ve or-
tadaki noktanın sembolik bir anlam taşıdığını biliyoruz. Bu
isim sizin için ne ifade ediyor?**

LouMo benim için son derece kişisel ve duygusal bir
anlam taşıyor. Lou, oğlum Louis'i temsil ediyor. Mo ise
Mohammad Abu Qasim'i temsil ediyor. Hayatımda çok
sevdiğim bu iki insan, ruhumun sesini yeniden duymam
ve tasarım dünyasına geri dönmem konusunda bana
cesaret verdiler. Bu nedenle LouMo benim için onların
isimlerini taşıyan bir dua gibi.

İsmi ortasındaki nokta ise dengeyi, bütünlüğü ve birliği
simgeliyor. Aynı zamanda başlangıcı ve sonu, yani varo-
luşun döngüsünü temsil ediyor.

**LouMo 'yi "sadece bir moda markası değil, bir duruş ve bir
hatırlayış" olarak tanımlıyorsunuz. Bu yaklaşım tasarım sü-
recinize nasıl yansıyor?**

LouMo 'de her tasarım bir hikâye taşır. Biz hızlı tüketim
kültürünün parçası olmak istemiyoruz. Bu nedenle ko-
leksiyonlarımız limitli sayıda üretiliyor, markamız özel
üretim ve sınırlı koleksiyon anlayışı üzerine kuruludur.
Bunun yanı sıra kişiye özel ölçüyle hazırlanan tasarımlar da sunuyoruz. Bizim için moda; geçici bir tüketim de-
ğil, anlam, kalite ve hatırlayıştır.

**Markanızı "kendini kanıtlama ihtiyacı duymayan bilinçli
Müslüman kadına" adadığınızı söylüyorsunuz. Sizin gözü-
nüzde LouMo kadını kimdir?**

LouMo kadını; inancı, örtünmeyi ve modernliği bir ara-
ya getirebilen kadındır. Her tasarımın bir ruhu vardır.
Birisini bana bir zamanlar şöyle demişti: "Kalpten kalbe
giden bir yol vardır. Kalpten çıkan şey mutlaka kalplere
ulaşır." LouMo de bu anlayışla doğdu.

**"LouMoë benim için son derece kişisel
ve duygusal bir anlam taşıyor. Lou,
oğlum Louis'i temsil ediyor. Moë ise
Mohammad Abu Qasim'i temsil ediyor. "**

“LouMo de her tasarım bir hikâye taşır.
Biz hızlı tüketim kültürünün parçası
olmak istemiyoruz.”

İslam ile tanışmanızdan sonra sanatsal yolculuğunuzda nasıl bir dönüşüm yaşadınız?

İslam ile tanıştıktan sonra öncelikle kimliğimi yeniden inşa etmeye odaklandım. Uzun bir süre hayatımın merkezinde İslam'ı öğrenmek ve anlamak vardı. Bir insan Müslüman olduğunda bazı şeyler doğal olarak önemini kaybeder. Çocukluk hayalleri bile farklı bir bakış açısıyla yeniden şekillenebilir. Zamanla karakteriniz İslam ile sağlamlaşır, kendinizi örtersiniz ve ardından İslami moda alanında nelerin eksik olduğunu daha iyi fark etmeye başlarsınız. Başlangıçta bunlar sadece düşünceler ve hayallerdi. Ancak 2024 yılında Müslüman kadınlar için bir moda markası kurma niyeti içimde giderek güçlendi ve ben de bu çağrıyı takip ettim.

BajassOne Couture döneminiz ile LouMo arasında nasıl bir fark var?

BajassOne Couture döneminde müşterilerin hızlı değişen taleplerini sanata dönüştürüyordum. Ancak bu tasarımlar çoğu zaman sadece bir kez giyilen, yüzeysel ve tüketim odaklı parçalardı. Bir anlamda bu nefsin bir eylemiydi. LouMo ise benim için Allah için yapılan bir eylem. Bu nedenle daha derin, daha anlamlı ve daha onurlu. Burada örtünme Allah'ın rızası için yapılırken, aynı zamanda estetik bir incelik de taşır.

İlk koleksiyonunuz ARDAH RUH – “Toprak & Ruh”. Bu koleksiyonun çıkış noktası neydi?

Bu koleksiyonun temel fikri şuydu: Modernliği ve modest örtünmeyi uyum içinde birleştirmek; ancak kadını gösterinin merkezine koymadan.

Siz örtünmeyi bir yük değil, bir onur olarak görüyorsunuz. Sizce modern modest fashion estetiği nasıl tanımlanmalı?

Bir Müslüman kadın Allah için yaşamalı ve O'nun rızasını kazanmayı amaçlamalıdır; insanların onayını değil. Örtünme Allah tarafından kadına emredilmiş bir sorumluluktur. Bu bilinçle hareket eden bir kadın, toplumun beklentilerine değil, inancına göre yaşar. Bugünün dünyasında çıplaklık çoğu zaman ödüllendirilirken, bir kadının başını örtmesi ona Allah'ın bir taç gibi verdiği onurla dimdik yürüebilme gücü kazandırır. Gerçek estetik çoğunluğun belirlediği şey değildir. Nadirlik ve özgünlük estetiğin gerçek ölçüsüdür.

Moda aracılığıyla kadın gücünü ifade etmek sizin için ne anlama geliyor?

Gerçek güç, insanların yarattığı trendlere ve kalabalığın yönüne kapılmamaktır. Birçok insan nefsinin memnun etmeye çalışırken, Müslüman kadın Allah'ı memnun etmeyi seçer. Kadının sınavı çoğu zaman göstermek istediğini göstermemektir. Bu nedenle gerçek güç nefsi kontrol altına almakta yatar.

LouMo 'nin geleceği için vizyonunuz nedir?

LouMo kadınlara kendi değerlerini hatırlatacak. Nicelik yerine nitelik. Sıradanlık yerine nadirlik. Tıpkı bir istiridyenin içindeki inci gibi... Nadir, değerli ve zarif.

“ Koleksiyonlarımız limitli sayıda üretiliyor, markamız özel üretim ve sınırlı koleksiyon anlayışı üzerine kuruludur. ”

“LouMoé kadınlara kendi değerlerini hatırlatacak. Nicelik yerine nitelik. Sıradanlık yerine nadirlik.”

BEDENİNİZİN SESSİZLİĞİNİ DUYUN

Bedenin dilini hatırlatan, kişinin kendiyle kurduğu bağı yeniden inşa etmesini amaçlayan Egzersiz Eğitmeni Mine Baş ile kadınlara verdiği ilham ve gücü konuştuk.

“Benim için en derin olan yolculuklar; 33 gün süren Hindistan yolculuğumda aldığım ileri seviye yoga eğitmenlik eğitimi ve ardından Nepal’de geçirdiğim 10 günlük arınma süreciydi. Orada sadece hareketi değil, bedenın sessizliğini de duymayı öğrendim.”

“Kadınlara daha güçlü görünmeyi değil, bedenlerinde daha derin bir farkındalıkla var olmayı hatırlatıyorum. Tam da orada gerçek dönüşüm başlıyor.”

“ 2020 yılında kendi stüdyomu kurarak yolculuğuma daha bağımsız, daha sade ve tamamen kendi çizgimde devam etme kararı aldım. ”

Röportaj: Banu Çelik

Ö

ncelikle sizi tanıyabilir miyiz? 15 yılı aşkın süredir kadın bedenleriyle çalışıyorsunuz, bu yolculukta sizi dönüştüren kırılma anı neydi?

15 yılı aşkın süredir kişisel egzersiz eğitmenliği yapıyorum. Bu yolculuk boyunca sayısını bilmediğim birçok eğitimden geçtim.

Ama bazı deneyimler vardır ki

sadece öğretmez, dönüştürür. Benim için en derin olanlar; 33 gün süren Hindistan yolculuğumda aldığım ileri seviye yoga eğitmenlik eğitimi ve ardından Nepal’de geçirdiğim 10 günlük anıma süreciydi. Orada sadece hareketi değil, bedenın sessizliğini de duymayı öğrendim. Mesleki yolculuğum İstanbul’da başladı ama aslında beni ben yapan yer, doğduğum topraklar oldu. Şimdi yoluma Yalova’da, kendi köklerimde devam ediyorum. Yalova’daki başlangıcında, ilk değerli hocam Türkiye vücut geliştirme fitness ve bilek güreşi Federasyon Başkanı Koray Girgin ile çalışma fırsatı buldum. Bu süreç benim için sadece mesleki değil, aynı zamanda bakış açımı derinleştiren güçlü bir dönemdi. 2020 yılında kendi stüdyomu kurarak yolculuğuma daha bağımsız, daha sade ve tamamen kendi çizimde devam etme kararı aldım. O günden sonra yaptığım işi sadece “egzersiz” olarak değil, bedenle kurulan bağın bir ifadesi olarak görmeye başladım. Aslında kırılma anım da tam burada başladı çünkü yıllar içinde şunu çok net fark ettim: Kadınlar güçleniyor, form kazanıyor ama hareketin içinde kendileri ne kadar var, asıl mesele bu. Hareket var ama his yok. Güç var ama bağ yok. Bir kadının omuzları neden düşer? Sadece kas zayıflığı mı yoksa yıllarca taşıdığı yükler mi? Bir bel neden sıkışır? Sadece postür mü yoksa kendini tutma hali mi? Bu sorular beni başka bir yere götürdü. Artık sadece egzersiz yaptıran biri değilim. Bedenin dilini hatırlatan, kişinin kendisiyle kurduğu bağın yeniden inşa etmesine alan açan bir yerden çalışıyorum.

Bugün yaptığım işin adı benim için çok net:

Kadınlara daha güçlü görünmeyi değil, bedenlerinde daha derin bir farkındalıkla var olmayı hatırlatıyorum. Tam da orada gerçek dönüşüm başlıyor.

“Farkındalıklı hareket” sizin için sadece fiziksel bir pratik mi, yoksa bir yaşam dili mi? Kadınlar bedenleriyle yeniden bağ kurarken en çok neyi fark ediyor?

Farkındalıklı hareket benim için sadece bir egzersiz yöntemi değil insanın kendisiyle kurduğu ilişkinin dili. Bedeni sadece çalıştırılan bir mekanizma olarak görmekten çıkıp, onu dinlemeye başladığında bir şey değişiyor. Çünkü beden yalan söylemez. Zihin susturabilir, bastırabilir, kaçabilir ama beden her şeyi saklar ve zamanı gelince konuşur. Bu yüzden farkındalıklı hareket; daha fazlasını yapmak değil, olanı hissetmektir. Kadınlar bedenleriyle yeniden bağ kurmaya başladıklarında en çok şunu fark ediyor; yıllardır bedenlerinin içinde değil, bedenlerinin üstünde yaşamışlar. Kendilerini dışarıdan izleyerek nasıl göründükleriyle ilgilenerek ama nasıl hissettiklerini hiç sormadan.

Sonra yavaş yavaş şu kapı açılıyor: “Ben aslında yorgunum...” “Ben hep sıkılmışım...” “Ben nefes bile almıyordum...” İşte o an dönüşüm başlıyor. Çünkü farkındalık dediğimiz şey, sihirli bir değişim değil gerçeği görme cesareti. Kadın bedeni çok zekidir. Onu zorlamayı bıraktığında, onunla savaşmayı bıraktığında, o sana zaten yolu gösterir.

“ Kadınlarla daha güçlü görünmeyi değil, bedenlerinde daha derin bir farkındalıkla var olmayı hatırlatıyorum. ”

Kadın beden bilgeliği dediğimiz şey sizce neden bu kadar uzun süre bastırıldı? Bugün bir kadın bu bilgeliği yeniden hatırlamaya nereden başlamalı?

Kadın beden bilgeliği aslında hiçbir zaman yok olmadı sadece bastırıldı. Kendi iç sesini duyan bir kadın, dışarıdan gelen gürültüyle savrulmaz. Kökü sağlam olan bir kadının yönü başkalarıyla değişmez. Yüzyıllar boyunca kadın bedeni ya kontrol edilmesi gereken bir alan olarak görüldü ya da bir forma indirgendi. Doğurganlığı kutsandı ama döngüsellliği yok sayıldı. Kadın bedeni düz bir çizgide ilerlemez, döngüselidir. Ve döngüsel olan şey kontrol edilmez, dinlenir. Bugün kadınların yaşadığı en büyük kopuş da tam olarak burada başlıyor. Kendi ritmine rağmen yaşamaya çalışan bir beden, bir süre sonra kendine yabancılaşır. 3 yıldır düzenlediğim Kadın Beden Bilgeliği buluşmalarında, en son 200 kadının katılımıyla bir araya geldiğimiz o alanda da söylediğim gibi: Kadın, bedenini düzeltmeye çalışmadan önce onunla yeniden bağ kurmayı hatırlamalı. Çünkü beden, düzeltilmesi gereken bir şey değil anlaşılması gereken bir alandır. Bu bilgeliği hatırlamak için yapılması gereken şey çok basit ama bir o kadar zor: Durmak...Ne hissettiğini fark etmek, yorgunluğu bastırmamak, bedenin verdiği sinyalleri susturmamak. Kadın beden bilgeliği öğrenilen bir bilgi değil, hatırlanan bir hakikattir. Ve o hatırlayış başladığında, kadın şunu fark eder: Aradığı hiçbir şey dışarıda değildir. Her şey zaten içindedir... Sadece sesi uzun zamandır kısılmıştır.

Güç ve esneklik çalışmaları dışarıdan fiziksel görünse de içeride bambaşka kapılar açıyor. Sizin derslerinize katılan kadınlarda en çok hangi duygusal ya da zihinsel dönüşümlere tanık oluyorsunuz?

Güç ve esneklik... Dışarıdan bakıldığında kuvvet, duruş ve biraz da estetikle ilişkilendiriliyor. Oysa içeride yaşanan, bundan çok daha derin bir dönüşüm. Benim derslerime gelen kadınlarda en net gördüğüm şey şu: başta bedenlerini “düzeltilecek bir şey” gibi görüyorlar. Sanki eksik, sanki yetersiz, sanki sürekli daha fazlası olması gereken bir yer. Ama zamanla bu bakış değişiyor.

Güçlendikçe sadece bedenleri değil, sınırları da netleşiyor. “Hayır” diyemeyen bir kadın, zor bir pozda kalabildikçe hayatta da kalmayı öğreniyor. Esnedikçe sadece kaslar değil, kontrol ihtiyacı da yumuşuyor. Her şeyi tutmak zorunda olmadığını fark ediyor.

En çok tanık olduğum dönüşüm şu: Kadınlar bedenleriyle savaşmayı bırakıp onunla iş birliği yapmaya başlıyor. Ve bu çok büyük bir kırılma oluyor. Çünkü o noktadan sonra mesele kilo, görüntü ya da performans olmaktan çıkıyor. Mesele şu oluyor: “Ben kendimi hissedebiliyor muyum?” “Bedenimin içinde gerçekten var mıyım?” Zihinsel olarak daha net oluyorlar. Duygusal olarak daha dürüst. En önemlisi de kendilerine karşı daha az acımasız. Bedeniyle bağ kuran bir kadın, dış dünyayla kurduğu ilişkiyi de değiştiriyor. Artık daha az onay arıyor, daha az kendini açıklama ihtiyacı hissediyor ve daha çok kendi merkezinde kalabiliyor. Çünkü güç dediğimiz şey sadece kas değil kendinden kaçmamayı seçebilmek. Esneklik de sadece hareket açıklığı değil. Esneklik, hayatın içinde kırılmadan bükülebilmek. Ve bu ikisi birleştiğinde kadın sadece hareket etmeyi öğrenmiyor, kendisi olmayı hatırlıyor.

Günümüz kadını sürekli “yetişmeye” çalışıyor. Bu koşturma içinde bedenini ihmal eden birine tek bir cümleyle ne söylemek isterdiniz? Kendini unutarak, bedenini ihmal ederek kendinden uzaklaştığında; vardığın hiçbir yerde kendini bulamazsın. Çünkü en çok, sana sen lazımsın.

“Bedenin dilini hatırlatan, kişinin kendiyi kurduğu bağı yeniden inşa etmesine alan açan bir yerden çalışıyorum.”

“ Farkındalıklı hareket benim için sadece bir egzersiz yöntemi değil insanın kendiyle kurduğu ilişkinin dili. ”

BİR DİLİN PEŞİNDEN MADRİD'E UZANAN HİKAYE

HolaConHande

Küçük yaşlarda İspanyol dizileri ve şarkılarıyla başlayan hikayesi ile İspanyolca'yı merakla takip edip , kariyer hayatına taşıyan, taşımakla kalmayıp İspanya'da yaşayıp kültürleriyle birlikte özdeşlesen İspanyolca Öğretmeni Hande Yıldız ile çok keyifli röportaj gerçekleştirdik.

“Bugün sosyal medya sayesinde Türkiye’nin ve dünyanın farklı yerlerinden insanlara ulaşabiliyorum. Takipçilerimden gelen mesajlar bana büyük motivasyon veriyor. Bir kişinin ilk kez İspanyolca konuşabildiğini söylemesi ya da yıllardır ertelediği dil öğrenme hayaline başlaması benim için büyük bir mutluluk.”

“ Yıllardır flamenko müziği dinliyor, sanatçılarını takip ediyor ve bu kültürün taşıdığı tutkudan ilham alıyorum.”

Röportaj: Banu Çelik

KAPAK RÖPORTAJI

S

izi tanıyabilir miyiz?

Bazı insanların hayatını bir şehir değiştirir, bazılarınınkini ise bir dil. Benim için İspanyolca, yıllar önce üniversite sıralarında başlayan bir merakken zamanla hayatımın en büyük tutkularından birine dönüştü. Bugün İngilizce öğretmeni, içerik üreticisi ve @holaconhande hesabının kurucu-

su olarak binlerce kişiye ulaşıyorum. Ancak bu yolculuk aslında İstanbul Üniversitesi'nde başladı, Avrupa'nın farklı şehirlerinde şekillendi ve flamenkonun ritmiyle bambaşka bir anlam kazandı. Yabancı dillere olan ilgim her zaman vardı. Bu ilginin peşinden giderek İstanbul Üniversitesi Amerikan Kültürü ve Edebiyatı Bölümü'nde eğitim aldım. Üniversite yıllarında farklı kültürleri, insanları ve yaşam tarzlarını keşfetmek benim için büyük bir heyecandı. Bu dönemde Avusturya'da bulunan Karl-Franzens-Universität Graz bünyesinde Erasmus programına katılma fırsatı yakaladım. Graz'da geçirdiğim süre boyunca yalnızca akademik açıdan değil, kişisel olarak da büyük bir gelişim yaşadım. Farklı ülkelerden öğrencilerle tanışmak, çok kültürlü bir ortamda yaşamak ve Avrupa'nın farklı bakış açılarını gözlemlemek ufku mu genişletti. Tam da bu yıllarda İspanyolcayla tanıştım. Dilin melodisi, sıcaklığı ve enerjisi beni ilk andan itibaren etkiledi. Bu ilgiyi daha da ileri taşımak için İstanbul Üniversitesi'nde İspanyol Dili ve Edebiyatı alanında yan dal eğitimi aldım. İspanyolca öğrenmek başlangıçta akademik bir tercih gibi görünse de zamanla hayatımın merkezine yerleşti.

Sadece Bir dil eğitimi değil İspanyol kültürünü de benimsediniz sanırım...

Üniversite sonrasında karşıma çıkan en önemli fırsatlardan biri Avrupa Birliği'nin European Solidarity Corps programı oldu. Bu program sayesinde Madrid'e giderek dokuz ay boyunca gönüllülük yaptım. Madrid'de zihinsel engelli öğrencilerle çalıştım, aynı zamanda bir bakım evinde görev aldım. İnsanların hayatlarına küçük de olsa dokunabilmek, onların günlük yaşamlarına destek olabilmek benim için son derece değerli bir deneyimdi. Madrid'de bulunduğum dönemde akademik çalışmalarımı da sürdürdüm ve Universidad Autónoma de Madrid ile bağlantılı uluslararası bir ortamda bulunma fırsatı yakaladım. Dünyanın farklı ülkelerinden gelen öğrencilerle aynı ortamı paylaşmak, kültürel çeşitliliği günlük hayatın bir parçası olarak yaşamak ve İspanyol kültürünü içeriden deneyimlemek benim için unutulmazdı. Madrid benim için sadece yaşadığım bir şehir olmadı. Orada kendimi keşfettim, özgüven kazandım ve dünyaya daha geniş bir pencereden bakmayı öğrendim. Günlük hayatın içinde İspanyolca konuşmak, farklı ülkelerden insanlarla arkadaşlık kurmak ve yeni deneyimler yaşamak beni dönüştüren bir süreç oldu. İspanyol kültürüne olan ilgimin önemli bir parçası da flamenko. Flamenko benim için sadece bir dans ya da müzik türü değil; duyguların en saf haliyle ifade edilme biçimi. Yıllardır flamenko müziği dinliyor, sanatçıları takip ediyor ve bu kültürün taşıdığı tutkudan ilham alıyorum.

İspanyolcanın yanında İngilizce eğitimi de verdiğiniz görüldük. İkinci bir dil nasıl gelişti?

Türkiye'ye döndükten sonra İngilizce öğretmeni olarak çalışmaya devam ettim. Öğrencilerimle geçirdiğim yıllar boyunca birçok kişinin İspanyolca öğrenmek istediğini ancak nereden başlayacağını bilemediğini fark ettim. Bu düşünce zamanla beni sosyal medyada içerik üretmeye

yönlendirdi. Böylece @holaconhande hesabı doğdu.

Sosyal Medya kullanımı dil eğitiminde daha fazla kesime ulaşmakta etkili oldu mu?Bugün sosyal medya sayesinde Türkiye'nin ve dünyanın farklı yerlerinden insanlara ulaşabiliyorum. Takipçilerimden gelen mesajlar bana büyük motivasyon veriyor. Bir kişinin ilk kez İspanyolca konuşabildiğini söylemesi ya da yıllardır ertelediği dil öğrenme hayaline başlaması benim için büyük bir mutluluk.

Kariyeriniz için gelecekte planladığınız adımlar vardır. Dinlemek isteriz...

Gelecekte daha fazla insana ulaşmayı, online eğitimlerimi geliştirmeyi ve kültürler arasında köprü kurmaya devam etmeyi hedefliyorum. Çünkü benim için dil öğrenmek sadece kelime öğrenmek değildir; yeni insanlar tanımak, farklı kültürleri anlamak ve hayata yeni bir gözle bakabilmektir. İngilizce bana mesleğimi verdi, İspanyolca ise bana ikinci bir kültür kazandırdı. Ve bugün @holaconhande sayesinde bu tutkuyu başkalarıyla paylaşabilmek, çıktığım bu yolculuğun en güzel yanı.

İMZA HÜCRENİZİ TANIYIN

Fit yaşama adım atmak için yoga ile profesyonel hayatına başlayan, fizyoterapinin de yoga ile bütün olduğunu keşfedince iki uzmanlıkla bütünsel şifayı oluşturan Yoga Eğitmeni, Fizyoterapist Ekin Koşak ile şifa yöntemini konuştuk.

“İmza hücresi şifası, evrensel şifa enerjisine kanal olarak yapılan oldukça derin ve etkili bir çalışmadır. Beynin ortasında yer alan epifiz bezinde, anne rahmine düştüğümüz ilk anda oluşan mükemmel sağlık bilginizin kayıtlı olduğu alan “imza hücresi” olarak adlandırılır.”

“Küçük farkındalıklar, büyük değişimlerin başlangıcıdır.”

“ Fizyoterapi ile yogayı birleştirerek hem görünen bedene hem de görünmeyen alanlara dokunuyorum. Gerçek iyileşme, bütünsel bir yaklaşımla mümkün. ”

Röportaj: Banu Çelik

Öncelikle sizi tanıyabilir miyiz? Yoga ve sağlıklı yaşam yolculuğunuz nasıl başladı?

Gaziantep doğumluyum. 2014 yılında Başkent Üniversitesi Fizik Tedavi bölümünden mezun oldum. Mezun

olur olmaz kendi merkezimi açtım; bu anlamda Gaziantep'te ilklerden biri olmak ve meslektaşlarıma ilham vermek benim için çok kıymetli. Yoga ile tanışmam ise 2016 yılına dayanıyor. İlk başta tamamen fiziksel bir egzersiz olarak, daha fit olmak amacıyla vinyasa yoga ile başladım. Ancak zamanla fark ettim ki yoga sadece bedenden ibaret değil; duygusal ve zihinsel bir boyutu da var. Ve aslında gerçek dönüşüm tam da burada başlıyor.

"fizyo_yoga" yaklaşımınızın temelinde ne var? Fizyoterapi ile yogayı birleştirme fikri nasıl ortaya çıktı?

Bu yaklaşımın temelinde, insan bedeninin sadece fiziksel bir yapı olmadığı; aynı zamanda enerjisel bir alan taşıdığı anlayışı var. Bu alanda biriken blokajlar ve travmalar zamanla fiziksel hastalıklara dönüşebiliyor. Fizyoterapi ile yogayı birleştirerek hem görünen bedene hem de görünmeyen alanlara dokunuyorum. Çünkü gerçek iyileşme, bütünsel bir yaklaşımla mümkün. Fizyoterapi altyapınızın yoga pratiğinize kattığı en büyük fark nedir? Bu birleşim danışanlarınıza nasıl yansıyor?

Fizyoterapi altyapım sayesinde hareketleri çok daha bilinçli, güvenli ve kişiye özel şekilde uyguluyorum. Egzersiz benim için her zaman öncelikli. Yoga terapisini birçok hareketini danışanlarıma öğretiyor ve ev pratiği olarak veriyorum. Çünkü inanıyorum ki en iyi ilaç egzersizdir. Ve hareket eden bir beden, zamanla kendi şifasını hatırlar.

Günlük hayatta en sık yapılan postür hataları neler?

Günümüzde en büyük zararlı etkenlerden biri kesinlikle telefon kullanımı. Sürekli öne eğilerek geçirilen zaman duruşu ciddi şekilde bozuyor. Öğrencilerde ise eğilerek ders çalışma alışkanlığı çok yaygın. Aslında çözüm çok basit ama çoğu zaman ihmal ediliyor; bedenle yeniden bağ kurmak. Çünkü bedenimiz sürekli konuşur; kasılarak, ağrıyarak, sinyal vererek... Ama biz çoğu zaman dinlemeyiz. Oysa küçük farkındalıklar, büyük değişimlerin başlangıcıdır.

"Ağrısız bir yaşam" mümkün mü? Bunun için en kritik alışkanlıklar neler olmalı?

Tek kelimeyle ifade edersek, denge. Hayatın her alanında dengeyi kurmak gerekiyor. Çok oturuyorsanız hareket eklemek, çok ayaktaysanız dinlenmek... Ağrı aslında bir düşman değil, bir rehberdir. Size bir şeylerin değişmesi gerektiğini söyler. Onu susturmak yerine dinlediğinizde, bedeninizle gerçek bir bağ kurarsınız. Ve o noktada iyileşme başlar.

“ Benim için ikinci nesil olmak sadece mevcut düzeni devam ettirmek değil, onu geliştirmek anlamına geliyor.”

“Yoga terapisini birçok hareketini danışanlarıma öğretiyor ve ev pratiği olarak veriyorum.”

İmza hücresi şifası nasıl bir şifa yöntemi?

İmza hücresi şifası, evrensel şifa enerjisine kanal olarak yapılan oldukça derin ve etkili bir çalışmadır. Beynin ortasında yer alan epifiz bezinde, anne rahmine düştüğümüz ilk anda oluşan mükemmel sağlık bilginin kayıtlı olduğu alan "imza hücresi" olarak adlandırılır. Bu yöntemde bu hücreler aktive edilerek kişinin özündeki sağlık, gençlik ve canlılık bilgisi yeniden hatırlatılır. Aslında yaptığımız şey, zaten var olan mükemmelliği yeniden ortaya çıkarmaktır.

İmza hücresi şifası seansı nasıl alınır? Yüz yüze olmak şart mı?

Bu çalışma hem yüz yüze hem de uzaktan uygulanabilir. Çünkü çalışılan alan fiziksel bedenden çok enerji alanıdır. Seans sırasında blokajlar çözülür, meridyenler dengelenir ve enerji akışı yeniden düzenlenir. Bu, anlatılması zor ama hissedilmesi çok güçlü bir deneyimdir. Sadece açık bir kalp ve niyet yeterlidir.

Sosyal medyada içerik üretirken önceliğiniz ne oluyor?

İçerik üretirken benim en büyük önceliğim neşe. Çünkü ben neşeli bir insanım ve bunun karşı tarafa geçmesini istiyorum. Bilgi vermek önemli ama hissettirmek daha önemli. İnsanlar sadece öğrendiklerini değil, hissettiklerini hatırlar.

Yoğun tempoda çalışan kadınlar için pratik bir öneriniz var mı?

Kendinizi yargılamadan gün içinde küçük molalar vermek çok kıymetli. Birkaç dakika bile olsa nefesinize dönmek, zihninizi sakinleştirmek sinir sisteminizi regüle eder. Gözlerinizi kapatıp kendinize şu cümleyi söyleyin:

"Hayatın tüm güzellikleri bana kolaylıkla gelir, almaya ve kabul etmeye izinliyim."

Küçük pratikler, büyük dönüşümlerin kapısını aralar. Ve unutmayın; mutluluk bir hedef değil, bir seçimdir.

Önümüzdeki süreçte hedefleriniz neler?

Yıllardır hem mesleki hem de kişisel olarak kendime yatırım yapıyorum. ThetaHealing, imza hücresi şifası ve kadim öğretiler üzerine derin çalışmaların içindeyim. İçimde biriken bu bilgeliği sevgiyle paylaşmak en büyük niyetim. "fizyo_yoga" çatısı altında daha fazla insana dokunmak, dönüşümlere eşlik etmek istiyorum.

Çünkü inanıyorum ki bir kişinin dönüşümü, birçok hayatı değiştirebilir.

"Hayatın her alanında dengeyi kurmak gerekiyor. Çok oturuyorsanız hareket eklemek, çok ayaktaysanız dinlenmek..."

GELENEKSEL ZANAATIN ESTETİK DÖNÜŞÜMÜ *Mai Desing*

Tarihimizde köklü yeri olan, kültürümüzü temsil eden seramik sanatını günümüz modern ve estetiği ile harmanlayıp tasarlayan Çini Sanatçısı Ebru Say'ın ilham kaynaklarını, sanatının ruha yansımalarını ve eserlerini konuştuk.

“Bana göre aşkla öğrenilen bir şey, sadece daha iyi sonuç vermez; insanı üretirken daha mutlu, daha sabırlı ve kendine daha yakın hissettirir.”

“ Geçmişin taşıdığı hafızaya saygı duyarken, onu bugünün estetik diliyle yeniden yorumlamayı seviyorum. ”

Röportaj: Banu Çelik

Öncelikle sizi tanıyabilir miyiz? Çini ve seramikle başlayan yolculuğunuz nasıl şekillendi, bugün yaptığınız işin temelini hangi deneyimler oluşturdu?

Üretmeye hep kelimelerle başladım. Küçük yaşlardan beri yazıyla, hikâyelerle ve ifade biçimleriyle güçlü bir bağım vardı. Zaman

içinde fark ettim ki bazı duygular sadece kelimelerle değil, ellerle de anlatılabilir. Çiniyle tanışmam biraz da böyle oldu; içimdeki anlatma ihtiyacı, bu kez yüzeyler üzerinde kendine bir alan buldu. Marmaris'e taşındığım yıllarda çini sanatı hayatıma girdi ve bu yolculukta karşıma çıkan insanlar, özellikle ustalıkla tutkuyu bir arada taşıyan kişiler, bakış açımı derinden etkiledi. Orada sadece teknik öğrenmedim; emeğin, sabrın ve niyetin bir işe nasıl ruh kattığını da gördüm. Bugün Mai Design'da yaptığım işin temelinde tam olarak bu var; geleneksel zanaatı modern bir estetik anlayışla buluşturmak ve her parçayı sadece bir obje değil, bir hikâye olarak üretmek. Yazıyla başlayan anlatım yolculuğum, bugün formlar, desenler ve detaylar üzerinden devam ediyor.

Çini ve seramik, sabır ve incelik isteyen sanat dalları. Sizin üretim sürecinizde ilham nereden geliyor ve bir eserin ortaya çıkış yolculuğu sizin için nasıl ilerliyor?

Benim için ilham çoğu zaman kelimelerden geliyor. Bazen bir cümle, bazen bir kitapta altını çizdiğim tek bir kelime, bazen de insanın içinde sessizce büyüyen bir duygu... Kelimelerin dönüştürücü bir gücü olduğuna inanıyorum ve çoğu zaman bir desenin ya da bir formun çıkış noktası da tam olarak bu oluyor. Ama üretim sürecimin en önemli parçası belki de teslimiyet. Çünkü çini ve seramik, insana her şeyi kontrol edemeyeceğini öğreten sanatlar. Siz niyetinizi, emeğinizi ve dikkatinizi ortaya koyarsınız; ama malzemenin, ateşin ve zamanın da kendi sözü vardır. Ben bu süreçte biraz yön veren, biraz dinleyen, biraz da akışa güvenen taraftayım. Bir parçanın ortaya çıkışı genelde bir kelimeyle başlıyor, sonra bir duyguya dönüşüyor; en sonunda da ellerimde somut bir hikâyeye...

Maide Design Studio'da ortaya koyduğunuz tasarımlarda geleneksel motiflerle modern çizgiler arasında nasıl bir denge kuruyorsunuz? Sizi diğerlerinden ayıran imzanız nedir?

Tasarımı hiçbir zaman tek bir disiplinin içinde düşünmedim. Formlar, kelimeler ve müzik zihnimde hep birlikte var oluyor. Bir desen bazen bir cümleden doğuyor, bazen bir melodinin ritminden, bazen de bir şeklin bıraktığı histen... Hiçbiri bana tek başına tamamlanmış gelmiyor. Bu yüzden sanatı parçalar halinde değil, bütünsel bir ifade biçimi olarak ele alıyorum. Mai Design'da geleneksel motiflerle modern çizgiler arasında kurduğum denge de tam olarak buradan besleniyor. Geçmişin taşıdığı hafızaya saygı duyarken, onu bugünün estetik diliyle yeniden yorumlamayı seviyorum.

Sanırım beni diğerlerinden ayıran imza da burada saklı: Her parçanın sadece görsel olarak değil, duygu, ritim ve anlam olarak da bir hikâyeye taşıması.

"Kitap Ağacı" tarafınız da oldukça dikkat çekici. Kitaplarla olan bağınız üretimlerinizi nasıl besliyor? Okumak, sanatınızı nasıl dönüştürüyor?

Kitap Ağacı, hayatımdaki önemli kınılma noktalarından biri oldu diyebilirim. Aslında kendimi bildim bileli okuyan biriydim ama okumayı gerçekten derinleştirmek, metinlerle daha bilinçli ve katmanlı bir ilişki kurmak bu plat-

form sayesinde hayatımda başka bir yere taşındı. Bana göre insanın kendine yapabileceği en büyük yatırımlardan biri okumaktır—ama özellikle nitelikli okumak. Çünkü okuma, benim için sadece bilgi edinmek değil; insanın düşünme biçimini, bakış açısını ve dünyayla kurduğu bağı dönüştüren bir yolculuk. Ben de bu dönüşümün izlerini doğal olarak üretimlerime taşıyorum. Bazen okuduğum bir cümle bir desenin çıkış noktası oluyor, bazen bir karakter, bazen bir fikir... Sanatla edebiyatın birbirini beslediğine inanıyorum. Okudukça sadece zihnim değil, estetik algım, ifade biçimim ve üretim dilim de dönüşüyor. Bu da yaptığım her parçayı benim için çok daha katmanlı ve anlamlı hale getiriyor.

Günümüzde el emeği ve sanat üretimi, hızlı tüketim kültürü içinde farklı bir yerde duruyor. Sizce çini ve seramik sanatına ilgi duyan ama nereden başlayacağını bilemeyen kadınlara en önemli öneriniz ne olur?

Çini ya da seramikle ilgilenmek isteyenlere ilk söyleyeceğim şey, önce doğru öğretici bulmaları olur. Çünkü bu yolculukta sadece teknik öğrenmiyorsunuz; bakış açısı, sabır, disiplin ve üretimle kurduğunuz ilişki de şekilleniyor. Özellikle işini gerçekten aşkla yapan bir eğitimle çalışmak, bu süreci tamamen değiştiriyor. Benim en büyük şanslarımdan biri, kendini bu sanata gerçekten adanmış birinden öğrenmekti. Müge bana sadece çini boyamayı öğretmedi; emeğin, tutkunun ve niyetin bir işe nasıl ruh kattığını da gösterdi. Çünkü bana göre aşkla öğrenilen bir şey, sadece daha iyi sonuç vermez; insanı üretirken daha mutlu, daha sabırlı ve kendine daha yakın hissettirir.

AZERBAYCAN'IN ÖNCÜ DİL EĞİTMENİ GÜLNAR BAKSHALIYEVA

Azerbaycan'dan tüm dünyaya İngilizce eğitiminde öncü olan, bu alanda English in 100 Days adlı kitap yayımlayan, İngilizce eğitmeni Gülnar Bakhshaliyeva ile özel dil eğitim sistemini konuştuk.

“Öğrenciler dile bakış açılarını değiştirmeli ve onu sadece ders çalışmak olarak değil, yaşam boyu gelişen bir beceri olarak görmelidirler.”

“ Dünyanın en büyük uluslararası İngilizce öğretmenleri organizasyonlarından biri olan IATEFL'e üye olarak bu sürece başladım. Daha sonra organizasyonun İngiltere'de düzenlenen yıllık konferanslarına katıldım. ”

Röportaj: Banu Çelik

ncelikle sizi tanıyabilir miyiz? İngilizce öğretmenliği yolculuğunuz nasıl başladı ve sizi özellikle IELTS alanına yönlendiren süreç ne oldu?

İngilizce yolculuğum çocuk yaşlarda başladı. Yaşadığım şehire Amerikalı öğretmenler gelerek farklı okullardan seçilen birkaç öğrenciye düzenli olarak burslu İngilizce eğitimi veriyorlardı. Ben

de altıncı sınıftayken seçilen öğrencilerden biri oldum ve o dönemden itibaren düzenli şekilde İngilizce öğrenmeye başladım. Daha sonra İngilizce öğretmenim bu alanda ilerlemem konusunda çok ısrar etse de üniversitede farklı bir bölüm seçerek Uluslararası İlişkiler okudum. O dönemde yurt dışında eğitim alma hedefim olduğu için IELTS sınavına hazırlanmaya karar verdim. İngilizceyle uzun yıllardır ilgilendiğim için dil seviyem oldukça iyiydi. IELTS'e hazırlandığım süreçte, kurslardan birinden Genel İngilizce dersleri vermem için teklif aldım. Aslında bu işe geçici bir deneyim ve öğrenci işi gibi başlamıştım. Ancak zamanla hem dili hem de öğretmeyi gerçekten çok sevdiğimi fark ettim. Bu iki tutkuyu bir arada görünce, bunun benim gerçek mesleğim olabileceğini düşündüm. Daha sonra kendime şu soruyu sordum: "Neden bu alanda devam etmeyeyim?" Eğer bu işi profesyonel olarak yapmak istiyorsam, kendimi sürekli geliştirmem gerektiğini biliyordum. Bu nedenle hem IELTS hem de Genel İngilizce öğretimiyle ilgili Oxford'a kadar giden yurt dışında ve online platformlarda birçok eğitim, sertifika programı ve uzmanlık kursuna katılarak kendimi geliştirdim. İngilizce öğretmenliği yolculuğum da böyle başladı ve bugün hâlâ aynı tutkuyla devam ediyor.

Kariyeriniz yalnızca ders vermekle sınırlı değil bildiğimiz kadarıyla. Alanınızla ilgili uluslararası deneyimleriniz ve yazdığınız kitaplar hakkında neler söyleyebilirsiniz?

Aslında bu iki konu- yani uluslararası deneyimlerim ve kitap projem -birbirleriyle oldukça bağlantılı. Çünkü kitabımı yazarken büyük ölçüde bu deneyimlerden ilham aldım. Kişinin kendini geliştirebilmesi için yaşadığı ülkenin sınırlarının dışına çıkmasının ve alanındaki en iyi, en profesyonel insanlardan öğrenmesinin çok önemli olduğuna inanıyorum. Bu nedenle ilk olarak, dünyanın en büyük uluslararası İngilizce öğretmenleri organizasyonlarından biri olan IATEFL'e üye olarak bu sürece başladım. Daha sonra organizasyonun İngiltere'de düzenlenen yıllık konferanslarına katıldım. Geçtiğimiz yıl bu konferansta birçok değerli konuşmacıdan çok şey öğrendim. Ardından yaz döneminde, dünyanın en ilham verici eğitim merkezlerinden biri olarak gördüğüm Oxford Üniversitesi'nde mesleki gelişim eğitimi alma fırsatı yakaladım. Bu deneyim, kariyerim ve hayatım açısından önemli dönüm noktalarından biri oldu. Çünkü alanın en iyilerinden, doğrudan İngiliz öğretmenlerden, Oxford gibi ilham veren bir ortamda eğitim almak bana hem profesyonel hem de kişisel anlamda çok şey kattı. Bu süreç bana iki büyük konuda ilham verdi. Bunlardan ilki, bu yıl IATEFL konferansına konuşmacı olarak başvurmamdı. Ülkemi temsil ederek, konferansta IELTS eğitimiyle ilgili kendi alanımda sunum yapan sayılı konuşmacılardan biri oldum. Bu benim için gerçekten çok değerli bir deneyimdi. Diğer büyük ilham kaynağı ise kısa süre önce yayımlanan kitabım English in 100 Days oldu. Bu kitabı yazarken modern öğretim tekniklerini ve günümüz öğrencilerinin öğrenme alışkanlıklarını dikkate aldım. Çünkü artık eğitimde öğrencilerin öğrenme biçimlerine uyum sağlamak gerektiğine inanıyorum. Oxford Üniversitesi'nde bize öğretilen yaklaşım da tam olarak buydu; konulara mümkün olduğunca pratik odaklı

yaklaşmak, bilgiyi akılda kalıcı hale getirmek, daha sade ve hızlı öğrenilebilir sistemler oluşturmak ve öğrenmeyi günlük, sürdürülebilir bir yapıya dönüştürmek. Kitabım da tam olarak bu anlayışla ortaya çıktı. Azerbaycan'da yaşayan bir eğitmen olarak farklı yaş grupları ve hedeflere sahip öğrencilerle çalışıyorsunuz.

Sizce IELTS sınavında öğrencilerin en sık yaptığı hata nedir?

Bugüne kadar edindiğim deneyimler sonucunda şunu rahatlıkla söyleyebilirim ki, öğrencilerin en çok zorlandığı alanlar teknik konular değil, mental ve psikolojik süreçlerdir. Çoğu zaman disiplin ve motivasyon eksikliğiyle mücadele ediyorlar. Ben teacher training eğitimlerimde de her zaman şunu vurguluyorum: Bizler sadece IELTS eğitmeni değil, aynı zamanda güçlü bir motivatör de olmalıyız. IELTS hazırlık süreci ciddi bir disiplin, düzenli çalışma ve sürekli pratik gerektiriyor. Bir süre sonra öğrenciler yorulabiliyor, motivasyonlarını kaybedebiliyor ya da süreci aynı disiplinle devam ettirmekte zorlanabiliyorlar. Hatta birçok öğrenci, yaşadığı mental yorgunluk nedeniyle hazırlık sürecini yanda bırakmayı düşünüyor. Bu yüzden öğrencilerin sadece akademik değil, psikolojik desteğe de ihtiyaç duyduğunu düşünüyorum. Teknik bilgiler, dil seviyesi ya da sınav stratejileri zamanla öğrenilebilir şeylerdir. Ancak asıl zorlayıcı olan, sürecin psikolojik tarafını yönetebilmek ve motivasyonu sürdürebilmektir.

Sosyal medya içeriklerinizde İngilizceyi daha ulaşılabilir ve motive edici bir şekilde anlattığınızı görüyoruz. Eğitim verirken sizin en çok önem verdiğiniz yöntem veya yaklaşım nedir?

Bu soru için teşekkür ederim. Çünkü bu konunun yalnızca öğrenciler için değil aynı zamanda İngilizce öğretmenleri ve genel olarak dil eğitimiyle ilgilenen herkes için de oldukça önemli olduğunu düşünüyorum. Benim derslerimde her zaman önem verdiğim yaklaşımlardan biri, öğrencilerin dili sevmesini sağlamak ve onları dili günlük hayatlarının bir parçası haline getirmeleri konusunda cesaretlendirmektir. Yani dili sadece bir ders ya da "çalışılması gereken bir konu" olarak değil, bir beceri olarak görmelerini sağlamaya çalışıyorum. Nasıl ki bir müzik aleti öğrenirken sadece teoriyi öğrenmek yeterli olmuyorsa ve düzenli pratik yapmak gerekiyorsa, dil öğrenme süreci de aynı şekilde ilerliyor. Sadece gramer ya da kelime ezberlemek yeterli değildir. Dilin günlük hayatın içine dahil edilmesi ve sürekli pratik edilmesi gerekir. Bu nedenle öğrencilerime her zaman izledikleri içerikleri mümkün olduğunca hedef dilde izlemelerini, okudukları şeyleri hedef dilde okumalarını ve dili hayatlarının doğal bir parçasına dönüştürmelerini öneriyorum. Sosyal medyada ve derslerimde de en çok aşılamaya çalıştığım düşünce aslında budur: Öğrenciler dile bakış açılarını değiştirmeli ve onu sadece ders çalışmak olarak değil, yaşam boyu gelişen bir beceri olarak görmelidirler.

Dijital eğitim içerikleri sayesinde artık dünyanın her yerinden öğrencilere ulaşabiliyorsunuz. Gelecekte online dil eğitiminin nasıl bir noktaya evrileceğini düşünüyorsunuz?

Gelecekte online eğitimin gerçekten en önemli ve kaçınılmaz alanlardan birine dönüşeceğine inanıyorum. Bu nedenle İngilizce öğretmenleri olarak artık sadece yerel değil, küresel bir kitleye hitap etmeyi düşünmemiz gerektiğini düşünüyorum. English in 100 Days kitabım da tam olarak bu anlayışla hazırlandı. Kitabın tamamen İngilizce olması da özellikle uluslararası okuyucu kitlesi düşünülerek planlandı. Dünyanın farklı yerlerinde yaşayan öğrencilerin rahatlıkla kullanabileceği, erişilebilir bir kaynak olmasını hedefledim.

BİZİ
TAKIPTE
KALIN

SHEANDGIRLS.COM

@sheyoung

SheandGirls

SheandGirls